જ્ઞાન ઉપદેશ.

કૃપારામ મહારાજની બનાવેલી રામાયણ

અને વૈશ્નવ ભકતોના બનાવેલાં પદ

તથા નરસિંહમેતાની હુંડી.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,

સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

બુકસેલર રીચીરોડ—અમદાવાદ.

ભકિત જ્ઞાન વૈરાગ્ય સૌ, જેમાં છેય વિશેષ;

નરનારી સહુ વાંચજો, પુરણ જ્ઞાન ઉપદેશ.

આવૃતી બીજી. પ્રત ૩૦

જગદીશ્વર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદા

સંવત ૧૯૬૨. ...

કીમત ૦—૦

સર્વતત્વના સાર.

રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ
રામ રામ
રામ

રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ
રામ રા

શ્રી રણછોડજીની કૃપા છે

જ્ઞાન ઉપદેશ.

સ્તુતી.

ઓ પ્રભુ ભવસાગરસેં તારો, કાળ મૃત્યુ ભોશોક નીવારો;
તુમ વીના મેરે ઓર નહી કોઇ, સુખસાગર પ્રભુ તુમ હોસાંઇ.

મંગળા ચરણ.

રામ ગાંવ રામા ધ્યાન, રામ જીવીચા વીસામા; રામ જીવીચા વીસામા, હરીએ રામ રામા રામ. ૧ રામા રામા રઘુભાઇ રાય રઘુભાઇ, મંગળાચેજે મંગળ રાઘવાચે ગુણ ગાના; વાચેગુણ ગાયના હરીએ રામ રામા રામ, રામરાયા રઘુભાઇ રાયા રઘુભાઇ. ૨ કલ્યાણચેજે કલ્યાણ રામ કૌશલ્યાચે બાળ કૌશલ્યાચે બાળ, હરીએ રામ રામા રામા, રામ રાય રઘુભાઇ રાયા રઘુભાઇ. દો અક્ષરાચે સાર, દામ સબળાચે આધાર; હરીએ રામ રામા રામા, રામારાયા રઘુભાઇ, રાયા રઘુભાઇ ૪ રામ કૌશલ્યાચેજ્ઞાની રામાદાસા અભીમાની, દાસા અભીમાન, હરીએ રામ રામા રામા રાયા રઘુભાઇ રાય રઘુભાઇ. ૫

સુરદાસજીનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧ લુ.

રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે ભજો મેરે પ્યારે, જપોરે મેરે પ્યારે ભજો ગોવીંદ ગોપાળ, રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે. ૧ કૃષ્ણજીકી લાલ લાલ અખીયાં હો લાલ લાલ અખીયાં, જેશી ખીતેરે ગુલાબ. રાધેકૃષ્ણ. ૨ શીરપર મુગટ બીરાજે, હો મુગટ બીરાજે બંશી શોભેરે રસાળ. રાધેકૃષ્ણ. ૩ પીતાંબર પટકુળવાળી હો પટકુળવાળી, કંઠે મોતનકી માળ. રાધેકૃષ્ણ. ૪ શુભકાને કુંડળ ઝળકે, હો કુંડળ ઝળક તીલક શોભેરે લેલા' [illegible]ધેકૃષ્ણ, ૫ સુરદાસ ચરણ બલીહારી હો ચરણ બ[illegible]મ જનમ તેરો દાસ. રાધેકૃષ્ણ કહો મેરે પ્યારે.

પદ ૨ જું.

[illegible] સુદામાજીઆએ; જાકો કહીઓ સમાચાર ગી[illegible]
[illegible]રે ટુટે કપડે અમારે, હે કપડે અમારે, [illegible]
[illegible] ૨ મુસ્ટી એક તાંદુલ લાએ હો તાં[illegible]
[illegible] હશી બોલ્યા રાણી રૂક્ષમાણી
[illegible]ભ્રાત, મીલને. ૪ બાળપણ
એક નિશાળ, મીલને

સુરદાસ ચરણુ બલીહારી હો ચરણુ બલીહારી, મેતો જનમ જનમ તેરો દાસ. મીલને. ૬

પદ ૩ જુ.

હરીજનકુ હરીનામ, બડોધન હરીજનકુ હરી નામ;
બાન રખવાલે ચોર નહી ચોરત, સુવતહે સુખધામ, બડો૦
દીન દીન હોતે સ્વાદી દોહડી ગટત નહી કછુ દામ;
સુરદાસ પ્રભુ શેવા જાકો, પારસસુ કહા કામ બડો૦

પદ ૪ થું

કાયકુ દેહ ધરી ભજન વીના કાયકુ દેહ ધરી;
ગરભવાસમાં ભકિત કબુલી, બહાર કાઢો શ્રીહરી, ભજન૦ ૧
કોલ દેઇ કર બહાર નીકલ્યો, પીછે બુદ્ધી ફરી, ભજન૦ ૨
સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, જનુની તે ભારે મરે, ભ૦ ૩

પદ ૫ મું.

કેતે ગયે જખ માર ભજન વીના કેતે ગયે જખ માર:
પ્રભાતે ઉઠી નાવત ધોવત, પાલતહે આચાર. ભજન૦ ૧
દયા ધર્મકો નામ ન જાણ્યો, એશો પ્રત ચંડાળ, ભજન૦ ૨
આપ ડુબે એ રનકુ ડુબાવે, ચલે લોભકી લાર. ભજન૦ ૩
માળા છાપા તીલક બનાયા, ઠગ ખાયો સંસાર. ભજન૦ ૫
સુરદાસ ભગવંત ભજન વીના, પડે નરક કે દ્વાર. ભજન૦ ૫

પદ ૬ ઠું.

કયુંરે નિંદભર સોયા, મુસાફર કયુંરે નિંદભર સોયા;
મનશા દેહી દેવતાકુ દુલભ, જન્મ અકારન ખોયા. મુસાફર૦ ૧
ધન દારા જોબન સુત તેરો, વામે મન તેરા માહ્યા.મુસાફર૦ ૨
સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પંથકુ, પીછેનેનું ભરથાર રોયા.

પદ ૭ મું.

કૃષ્ણુનામ ચીત ધરતો, જોતું શ્રી કૃષ્ણુનામ ચીત ધરતે;
જમકે ત્રાસ સબે મીટ જાતો, ભક્ત નામ તેરે પડતા, જોતું૦
આગલો જનમ તેરો પીછલે જનમ તેરો,
અબતો જનમહી સુધરતે, જોતું શ્રી૦
સુરદાસ વઇકુઠમાં જોતાં ફેટ ન કોઇ પકડતો, જોતું શ્રી૦

પદ ૮ મું

દ્રઢહીન ચરણુન કેરો, ભરૂશો દ્રઢહીન ચરણુન કેરો;
શ્રી વલ્લભ નખ ચંદ્રછટા વીન, સબ જુગમાં અંધેરો. ભરૂ૦ ૧
સાધન ઓર નહી આ કલીમાં હરી નામસેં હોત નીવેડો;
સુરદાસ કહે દોદીન આંધળો, વીના મુલકો ચેરો ભરૂસે૦ ૨

પદ ૯ મું.

કોઇ મેરે કામ ન આયો, શ્રીહરી વીના કોઇ મેરે કામ ન આયો
આ જુઠી માયા કે લોને, રતનસો જનમ ગુમાયો— શ્રીહરી૦ ૧
કંચન કલશ ચોતર વીચાતર, રચી રચી ભોવન બનાયો;
તામે તતક્ષણુ ચલી કાઢયો રચી રચી ભોવન બનાયો,
ધર તરીયા કહે મેં સંગ ચલુગી, ધુત ધુત ધન ખાયો;
અંતસમે છુપી ભીતર ડગ એક ન પોચાયો. શ્રીહરી૦ ૩

સો સુક્રીત એક એક એક સુત જાયો, ઓતહી લાડ લડાયો;
કાદ્દ લીયો કટોકો ધાગો, અગનસુ બદન જલાયો
અધમ ઓધરણ ગુણકા તારણ, સોઇ પ્રભુ કયુ તે વિસરાયો;
ના લીયો નામ રહયો મન ધોકા સુરદાસ પસ્તાયો. શ્રીહરી૦ ૫

પદ ૧૦ મું.

કેવું તે વહાશે વહાણું, ઘેલા પ્રાણી કેવું તે વહાશે વહાણું,
લાડીને લાવુ પુત્ર પરણાવું, કાલની વાત ન જાણુ. ઘેલા૦ ૧
બળીરાજા કહે લેઇ ઇંદ્રાસન, જગન કીધા નવાણુ. ઘેલા૦ ૨
જગદાતા જુગદીશ ના ઓળખ્યા, ક્ષણ એક ન રહેવાણુ ઘેલા૦ ૩
કાયા જુકીન માયારે જુઠી, જુઠુ તે ઘર કેરૂ નાણુ. ઘેલા૦ ૪
સુરદાસ કહે તમે હરીને ભજી લો, ઓચીંતુ આવશે આણું ઘે૦ ૫

પદ. ૧૧ મું.

કાલનો શોરે ઉધારો, ઘેલા પ્રાણી કાલનો શોરે ઉધારો;
ગજ મુકી રામ નવ સધારયા, ચઉદ લોકનો કરનારો. ઘે૦ ૧
આપી ઉધારેને વળની વિચારે, એહવા વહેતા મનને વારે;
સો કઇયા તેનો સૂભટ કહેવાયા, તેનો સાથે સંધારો. ઘે૦ ૨
સુરદાસ કહે તમે હરીને ભજી લો, નહી આવે આવો વારો.ઘે૦

પદ ૧૨ મું.

એસે સંતનકી સેવા કર મન એસે સંતનકી સેવા;
સીલ સંતોષ સદા ઉરજીનકે, નામ રામકો લેવા. કર૦ ૧
આન બરોસો હરદે નહિ જીનકે, ભજન નિરંજન દેવા. કર૦ ૨
જીવન મુકત ફૂર જગમાંહી, જઉ નારદ મુની દેવા. કર૦ ૩
જીનકે ચરણ કમલકુ ઇચ્છત, પ્રાગ જુમનાં રેવા. કર૦ ૪
સુરદાસ કર ઉનકી સંગતે, મીલે નીરંજન દેવા. કર૦ ૫

પદ ૧૩ મું.

નાથ કેસો ગજકો બંધ છોડાયો, એહી અચરત મોહે આયો;
ગજ ઔર ગ્રાહ લડત જળ ભીતર લડત લડત ગજ હારયો.
જંવ પુર સુંઢ રહી જલે ઉપર, તબહરી નામ પોકારાયો, ના૦ ૧
સવરીકે બોર સુદામાકે, તાંદુલ રૂચી રૂચી ભોગ લગાયો;
રજોધનકો મેવોહી ત્યાં ગયો, ભાજી વિદુર ઘેર પાયો. નાથ૦ ૨
પેઠ પાતાળ કાળી નાગ નાથો, ફેણ પર નરત કરાયો;
ગીરી ગોવરધન કરપર ધારયો, નંદઘેર લાલ કહેવાયો. નાથ૦ ૩
અગાશુર મારયો બગાશૂર મારયો, દાવાનળ પાન કરાયો;
સ્થંભ ફોડી હીરાકશ મારયો, નરસંગ નામ ધરાયો. નાથ૦ ૪
અજામેલ ગજ ગુણકા તારી, ધરૂપતીકો ચીર બનાયો;
પયપાન કરતા પુતના મારી, કુબજાકો રૂપ બનાયો. નાથ૦ ૫
કઉરવ પાંડવકો જુધ રચાયો કઉરવકુ માર ઉઠાયો;
દુરજોધનકો માન ઘટાયો, મોયે ભરૂશો આયો. નાથ૦ ૬
સબ સખીયન મીલી કંગન બાંધ્યો, રેશમ ગાંઠ બંધાયો,
છુટે નહીં રાધાજીકો કંગન, કેસેએ ધનુષ ઉઠાયો. નાથ૦ ૭
ખોલ કોટડી પાદલ ધાયો, ગરૂડકુ નાજ સંતાયો;
છુટે નહિ રાધાજીકો કંગન, એ બલ કીહારે છુપાયો. નાથ૦ ૮

જોગી જાકો ધ્યાન ધરતહે, ધ્યાન ધરત નહી આયો,
સુરદાસ પ્રભુ તીહારો મીલકુ, જશોદાકી ધેન ચરાયો. નાથ૦ ૯

પદ ૧૪ મુ.

કોણ ગતિ બ્રજનાથ અબ મેરી, કોન ગતિ બ્રજનાથ;
ભજન બીમુખ અરૂ સ્મરણ નહી, ફીરત વીશયા સાથ. અબ૦ ૧
હુ પતીત અપરાધિ પુરણ, આચરૂ કર્મ બીકાર. અબ૦ ૨
કામ કરોધ અરૂ લોભગીત વત નાથ તુમહી બીસાર. અબ૦ ૩
અબ ચરણ શરણ લપટાણો રાખીલો મહારાજ. અબ૦ ૪
સુરદાસ પ્રભુ પતિત પાવન, શરણકો બીરદાસ ભારે. અબ૦ ૫

પદ ૧૫ મુ.

રાખો તેસં રહુ. જેશે હરી તેસ રહુ,
કોઇ દીન ભોજન પીરે કૃપા કરી, કોઇ દીન ભૂખ સહુ. જેશે૦
કોઇ દીન ચડત તારંગ ગજઅમારી; કોઇ દીન ભાર બહુ. જેશે૦ ૨
કમલ નયન ઘનશામ મનોહર, અનુચરભયો મરહુ. જેશે૦ ૩
સુરદાસ પ્રભુ ભકત કૃપાનિધી, તમારે ચરણ સહુ. જેશે૦ ૪

પદ ૧૬ મુ.

સુંદર ભેખ બન્યો ગોપાળા, સુંદર ગાવું સખા સંગ.
સુદર ભેખ બન્યો નંદલાલ. ટેક૦
સુંદર પંથ સુંદર હરી આવતી, સુંદર મોરલી શબ્દ રશાળા. ૧
સુંદર લોક સકળ વ્રજ સુદર સુંદર નંદી જશોદા કે લાલા. ૨
સુંદર ભોજન બચન ગતી સુંદર, સુંદર હળદર કૃષ્ણ કૃપાળા. ૩
સુદર ગોપી ચીતવન સુંદર, ગુણ માધવ કે રહી બીચારા. ૪
સુરદાસ પ્રભુ સબ બીત, સુદર સુંદર શામશુ ભવ અવતાર. ૫

પદ ૧૭ મુ.

બેર બેર નહિ આવે અવસર બેર બેર નહી આવે.
જો જાણે તા કરલે ભલાઇ જનમો જનમ સુખ પાવે. અવસર૦ ૧
ધન જોબન અંજલીકો પાણી, વણસતા બેર નહી લાવે અવસર૦
તન છુટે ધન કોન કામકો, કાયેકું કરપીણ કહાવે. અવસર૦ ૩
જાકો મન શ્રીકૃસ્ન લાગ્યો, વાકુ જુઠ ન ભાવે. અવસર૦ ૪
સુરદાસકી એહ વીનતી, હરખી નીરખી ગુણ ગાવે. અવસર૦ ૫

પદ ૧૮ મુ.

કોપત રાખે મેરી, સાંમ વીના કોપત રાખે મેરી;
અંધકો અંધ દુષ્ટ દુરયાસણ; આણી સભા મધે ઘેરી. સાં૦ ૧
મહામતી હીણ ભયા એ રાજા, પકર લાઇ જુનેરી. સાં૦ ૨
ભીસમ દ્રોણ કરણ દુરજોધન, કીનહુ ન પાછી ટેરી. સા૦ ૩
જો વીશ્વાસ આશ મેરે મનમે, કહુ કરુણ મયે તેરી. સા૦ ૪
આઇ સાકે કરયો કરૂણા, બુડત રાખો આ બેરી. સાં૦ ૫
તજી ખગરાજ આતુર ઉઠ ધાયે, જેશે ગજકી બેરી. સાં૦ ૬
સુરદાસ પ્રભુ ભકત કે કાજે, કરી અંબરકી ઢેરી. સાં૦ ૭

પદ ૧૯ મુ.

રામ ભરૂસા તેરા, અબ મોએ રામ ભરૂસા તેરા;
શુણી કરી સાખી શરણ તદિઆયો, કયું તજીયે મન મેરા,

વાધ અજામેલ ગુણા ફુધારી, શરણુઆએ પ્રુભુ તેરા. અબ૦ ૧
શુ આશુ તપશુ નીમ લેત હે, ઇનકુ કયા કીવાનીયો. અબ૦ ૨
ગ્રાહ ગ્રાહ ગજ ડુબન લાગ્યા, ગ્રહો નામકા બેરા. અબ૦ ૪
શુણત પોકાર બાર નહી લાગી, ચક્રશુ કીયા નીવેરા. અબ૦ ૫
જન પ્રહ્‌લાદ બાંધી હીરણાકશ, કાઢી ખડગઓ તેરા. અબ૦ ૬
એસી સાખી કાંહાં લગ કહીએ, બીરદ બડા હરી તેરા. અબ૦ ૭
મનસા બાચા ઓધ્ર કરમના, દાસ ચરકા ચેરા. અબ૦ ૮

પદ ૨૦ મુ.

સાચે કલજુગ આયો, અબતો સાચે કલજુગ એયો;
પુત્ર પીતાકો કહયો ન માન્યો, કરે અપને મન ભાયો અબ૦ ૧
સ્ત્રી પતીવૃતા ધરમ ન પાળ્યો, નીરખત પુરૂષ પરાયો,
સન્યાસી ધન સાચવા લાગ્યા, હરી સમરણ વીશરાયો. અબ૦ ૨
રાજા કપટી રઇયત દુખ પાવે, બ્રાહ્મણુ એ હોત ભટકાયો;
વાસુ સરખા અલપ હોત હે, સબ જુગ પાપસે છાયો. અબ૦ ૩
ખોજ બીંદ્રાવન મથુરા નગરી કાલંદ્રી નીર શુકાયો;
સુરદાસ પ્રભુ તમારા ભજન વીના, મોહેકુ કાય જીવાયો. અબ૦ ૪

પદ ૨૧ મુ.

કૃસ્ન કહેતા શુ બેસે નાણું, મુરખ તને કૃસ્ન કહેતાં શું બેસે નાણું
મીથ્યા લવરી મન ગમતી કરે છે, તેમાં નહી ઠામ ઠેકાણું. મુ૦ ૧
ખાતો ના હોય તો માંદોરે કહીરે, કહીયે બસેરનું ભાણું. મુ૦ ૨
દામ ન બેસે હાડ ન ભાગે, ગોવીંદજીનું ગાણું. મુ૦ ૩
કહે સુરદાસ તમે હરીને ભજી લો, ઓચીંતુ આવશે આણુ. મુ૦ ૪

ગોડી.

આવત કુંવર કઇનયા, વન થકી આવત કુંવર કનઇયા;
મોર મુગટ મકરાકૃત કુંડળ મધુરીશી બેન બજઇયા. વન૦ ૧
સખા મંડળી મધે બીરાજે, હર હળાદર દો બઇયા
સુરદાસ પ્રભુ ગૌ ગોવાળસંગ નાચત થઇ થઇ થેઇઆ. વન૦ ૩

કબીર કૃત.

પદ ૧ લું.

દયાં ધરમ નહી મનમે, મુખડા કયા દેખે દરપણમેં; ટેક૦
જબલગ ફુલ રહે ફુલબાડી, બાસ રહે નીજ ફુલનમે;
એકદીન એસી હો જાવેગી, ધાન ઉડેગી તનમે. મુખ૦ ૧
ચુવાચદન અબીર અરગજા, શોભે ગોરે તનમે;
ધન જોબન ડોંગરકા પાની ઢલ જાવેગા ખીનમે. મુખ૦ ૨
નદીયાં ગેરી હરી નાવ પુરાની, ઉતરે ચાહે સંગમે;
ગુરૂ મુખ હોવશો પાર ઊતરે, નુગરા ડુબે વનમે મુખ૦ ૩
કવડી કવડી માયા માયા જોડી, સુરત હરીનિજ ધનમે;
દશ દરવાજે ઘેર લીએ જબ, રહી ગઇ મનકે મનમે મુખ૦ ૪
પગાયાં બાંધે પગ સવારે, તલ ઝુલા ઝુલ પેમે;
કહે કબીરા શુણભાઇ સાધુ, એ કયા લડ રહે મનમે. મુખ૦ ૬

પદ ૨ જું.

જાંહાં જોશો ત્યાં દુખીયાં બાબા, એ કયા લડ રહ મનમે, મુખ૦ ૫

જોગી હુમેશા જંગત્ર દુખીયા, તપશીકુ દુખના;
આશા મનશા સબ ઘટ બ્યાપી, કોઇ પહેલ નહી સુના. જાંહાં૦ ૧
રાજા દુખીયા પ્રજા દુખીયા, દુખીયાં ઘર બૈરાગી;
દુખ કારણુસેં શુકદેવને, ઉદરી માયા લાગી. જાંહાં૦ ૨
સાચ કહેતો સબ જગ દુખીયાં, જુઠા કહી ન જઇ;
બ્રહ્માવીષ્ણું શંકર દુખીયા, ઉન્ને સૃષ્ટી જમાઇ. જાંહાં૦ ૩
ધુંત દુખીયાં, અબધુંત દુખીયા લઇ ઘન રંકા;
કહેત કબીરા નહીઓ દુખીયા, જીને મનકુ જીતા, જાંહાં૦ ૪

પદ ૩જુ.

જમકા અજબ તડાકાબે, તું કયાં જાને લડકા બે. ટેક૦
બડે મીજાજી કઠડે બેંડે તકયા બીછ્ર ઇત સીજા;
માર ઝપાટે કર જમ લે જાયે, જયો પિતરકો બાજા જમકા૦૧
નવબી મરગયે દશબી મરગયે સહસ્ત્ર અઠયાશી;
તેત્ર દેશ કોટી દેવતા મર ગયે પડે કાલકી ફાંસી. જમકા૦ ૨
પીર મરગયે પેગંબર મરગયે, મરગયે જીંદા જોગી;
જપી તપી સન્યાસ મરગયે, મરમયે જીંદા જોગી; જમકા૦ ૩
તીન લોક પર છત્ર બીરાજે, લુંટે કુંજ બીહારી;
કહત કબીરા પાખરીયા, લુટા રઇયત કોન બીચારી, જમકા૦ ૪

પદ ૪ થું.

તનકા નહી ભરોસા બે, દેખે કાળ તમાશા બે;
બઠ રાજમો શાજ બિરાજે મત જાનો સુખ બેલા;
કોઇ કીસીકા નહીરે યાગે, આખર જાન અકેલા તનકા૦ ૧
ચોપ ચાંપકે પગરી બાંધી ખાલે પેચ સફાઇ;
મૂછી મુરડકર દરપણ દેખે, ઢીલ ફીરત રહજાઇ. તનકા૦ ૨
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ મારગ સીધા સવારા;
નજર ખોલ કર દેખો યારો, એ સબ જુઠા પસારા. તનકા૦ ૩

પદ ૫ મું

કબ સમરોગે રામ, અબ તુમ સમરોગે રામ;
ગરબ કુલીમે જપ તપ કીનો. નીકલ હુવા બે ઇમાન. અબ૦ ૧
બાલપનેમે ખેલ ગમાયા, તરૂણ પનેમે કામ;
હાથ પાંવ જબ કાંપ ન લાગે, નીકલ ગયો અવશાન, અબ૦ ૨
જૂઠી કાયા જુઠી માયા, આખર મોત નીદાન;
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ, ગ્રહી ઘે ડ મેદાન, ઞબ૦ ૩

પદ ૬ ઠું.

બકવા મત કરના બે, ખુદાકા નામ જપના બે,
ઉતમ નરદેહ આયા પ્રાણી, ઉસકા હીન નહી કરના;
દવલ તપે સુમ મત સુન યારો નામ ખુદાકા જપના. બક૦ ૧
ખોદા સરીખી ટાયા યારો એશી વહાં [illegible],
કિતેક જનમ આવે જાવે ખાખ ઉડેગી તનકી બકવા૦ ૨
ચીરા લગાયા ચુના ટીપાયા, મહેલ બનાયા ખાસા;
કજબ કાલકી ગાંઠ પરી,તદ જંગલ હુવા તમાશા. બકવા૦ ૩
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ, હિંદુ મુસલમાન;

નામ ખુદાકા જપના યારો, ભવ સાગર તરના બકતા○૪

પદ ૭ મું.

રામ નામ તુજ ભજ લે પ્યારે, કાયકુ મગરૂબી કરતા હે;
કચી મટીકા બંગલા તેરા, પાલ પલકમે ઢલતા હે. બકતા○ ૧
બ્રાહ્મણ હોકર પુરાણ વાંચે, સ્નાન તરપન કરતા હે;
સરવ કાલ સુચિત રહેતા, ઓ કયાં સાહેબજી મીલતા હે, રામ○ ૨
જોગી હોકર જટા બઢાવે, હાલ મસ્તમે રહેતા હે;
ઉપર ધરેકર હાથ સુકાવે, યાં કયાં સાહેબ મીલતા હે રામ○
માન ભાવ પડતે કાલે કપડે, દાઢી મુછી મુડતા હે;
ઉલટી લકડી હાથ પડકર, ઓ કયાં સાહેબ મીલતા હે રામ○ ૨
મુલ્લા હોકર બાંગ પુકારે ઓ નયા સાહેબ બહિરા હે;
મુગી પાવક અવાજ બાજે, ઓબી અલ્લા સુંનતા હે રામ○ ૩
જગમ હોકર લીંગ બંધાવે, ઘરઘર લેકર ફીરતા હે;
શખ બજાકર ભીક્ષા માગે, ઓ કયા સાહેબ મીલતા હે રામ○ ૪
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ, મનકી માલતા જપતા હે;
ભાવ ભકિતશે ધ્યાન ધરત હે, ઉનકુ સાહેબ મીલતા હે. રામ○ ૫

પદ ૮ મું.

સંગત સંતનકી કર લે જનમકા સારથક કછુ કરલે,
ઉત્તમ નરદેહ પાયા પ્રાણી, ઉસકા હીત કછુ કરલે;
સદગુરૂ શરણ જાકે બાબા. જન્મા મરણ દુર લે. સંગત○ ૧
કાંહાંશે આયા કાંહાં જાવેગા, એ કછું માલમ કરના;
દો દિનકી જીંદગીની બંદે હુંશીયાર હોકર રહેના. સંગત○ ૨
કોન કીસીકા જોરૂ લડકે કોન કીસાકે સાલે;
જબલગ અપના પલ્લવ બાઝત તબલગ મીઠા બોલે. સંગત ૩
કહતકબીરા સુનભાઇ સાધું, બારબાર નહિ આન;
અપના તીત કુછ કરલે પ્યારે, આખર અકેલા જાન. સગન○ ૪

પદ ૯ મું.

કયા દેખે બાદલકી છાય કયા દેખે બાદલકી;
ઠામ ટુંમશે ઠીલા વોડો, પાઘડી બાંધે જલકી
દો દીનકા દસકુરતમાશા, આખર બસ્તી જંગલકી છા○ કયા○ ૧
કયા લાયા કયા લે જાવેગા સાથ બાંધકે ગઠડી;
ઘર જાવેગા ના યારો મીલેગા મટીકુમટી છા○ કયા○ ૨
દેખે રાવન કયા બનાઆજી, બરતી હઇ સુન્નેકી;
જબ યે લકા લુ ગઇતબ ન રહે દીવામાં બતી. છા○ કયા○ ૩
ખાલે પીલેકર લે મજા, દયા ધરમ કછુ નેકી;
દાસ કબીરા સુકર બોલે, કર સેવા સંતોકી છા○ કયા○ ૪

પદ ૧૦ મું.

સબ પયશેકે ભાઇ આપના સાથી નથી કોઇ;
ખાને પીનેકુ પયશા હોય તો જોરૂ બંદગી કરે.
એક દીન ખાના નહી મીલે તો ફીરકે જબાબ કરે સબ○ ૧
જબલગ અપને પલ્લવ પયશા તબલગ સલામ કરે;
અપના પયશા નીકલ ગયા તો કોઇ મીઠા નવ બોલે. સબ○ ૨

ભાઇબંધ ઓર બહીન સાલે જુઠા સબહી પસારા
કોને કીસીકા નહીરે પ્યારે કહત દાસ કબીરા સબ૦ ૩

પદ ૧૧ મું.

કયા નયનો ચમકાવે સુંદર કયા નયનો ચમકાવે
કબીરા હાથ ન આવે સુંદર કયા નયનો ચમકાવે ટેક૦
રૂપા પહેરે રૂપ દીખાવે સુના પહેરે રીઝાવે
ગલે પહેરે મોતનકીમાળા તિન લોક લલચાવે કયા૦ ૧
ટકમક તકમક નયન ફીરાવે બહુ તનકુ રીઝાવે.
કહત કબીરા સુનભાઇ સાધુ દીનદીન ભકિત બઢાવે
હરીચંદનકી લેઉ બલાયા તનકી આશ ન પાવે કયા૦ ૨

પદ ૧૨ મું.

ઇસ તન ધનકી કોન બડાઇ દેખ તનયોમે મટી મીલાઇ
આપને ખાતર મહેલ બનાયા આપહી જાકર જંગલ શોયા૦ ૧
હાડ જળે જેસી લાકડીકી મુળી બાળ જલે જેસી ધાસકી પુલી
કહત કબીરા સુનભાઇ ગુનીયા આપ મુવે પીછે ડુબ ગઇ દુનીયા

પદ ૧૩ મું.

અબ તુમ ગાફલ મત રહેના એ જનમકા સાથી કરના, ટેક
બહું જનમકા સુખ કયારે ઇશ તનકું તુ પાયા
સઇમો નેકી નહી કીયા તો સાચા જન્મ ગમાયા અબ૦ ૧
જોરૂ લડકે મહાલમતા સબ કોઇ કહેત મેરા
એક દીન આપન મર ગએ તો રહેગા જુઠ પસારા અબ૦ ૨
ચઉદા ચોકડે રાજા રાવન લંકાને ભુપતી
અપ સુન્નેકી ગાવ જીસ્કા મુમે પર ગઇ મટી. અબ૦ ૩
અપસી દોલત જયાકી યારો સાથ કછુ નહી ગયા અબ૦ ૪
રામ નામશે ગફલત કર કર આખર અકેલા અબ૦ ૫
રામ નામ બીના સબ હઇ જુઠા અઇસા સમજો ભાઇ
ખુદા નામ બીન કરમ નાટકે કહેત કબીરા ઝુલાઇ અબ૦ ૬

પદ ૧૪ મું.

હરીસે કોઈ નહી બડા દિવાને કયા ગફલતમાં પડા ટેક૦
પ્રલ્હાદ બેટા હરીશે લપટા જબી ખાંખ કડકડાં દીવાને૦ ૧
ગોપીચંદ બચન શુનકર મહાલ મુલખ સબ છોડા દીવાને૦ ૨
હનુમાનને સેવા કીના લે દરોણાગીરી ઉડા દીવાને૦ ૩
પુંડલીકને શેવા કીયા વીઠલ ઇટ પર ખડા દીવાને૦ ૪
કહેત કબીરા શુનભાઇ સાધુ હરી ચરણનીતજડા દીવાને૦ ૫

પદ ૧૫ મું.

સાધુકી સંગત પાઇ જયાકી પુરન કમાઇ ટેક૦
સાધુકી સંગત શંતકે બચન અવધડ રહા બતાઇ જયા ૧
ધના જુઠા રોહીદાશ નામ નીશરી મીરાબાઇ જયા ૨
કહત કબીરા સુનમેરે ગુનીયા જયોતમે જયોત મીલાઇ જયા ૩

પદ ૧૬ મું.

જેણે આપકુ જોયા નહી મન મેલકું ધોયા નહી

દીલ ડાઘકુ ખોયા નહી અઘોળ કીયાસો કયા ભીયા જેણું૦ ૧
કામન ગલેકા હારકે મદ ફેલાકા દરબાર હે
મન રામશે સદા રહે માળા લીયોસો કયા ભયા. જેણે૦ ૨

કયા મરમકા ઠાઠ હે મમતાજુ ત્રસ્ણા બાંધકે
સુતા પાંચવકી ખાટમે હર હર કીયાસો કયા ભયા જેણે૦ ૩
કુતા હુવા ઉશમાલકા ધંધા કરે જજાલકા
હરદ્દા ભયા ચંડાલકા કાશી ગયા સો કયા ભયા જેણે૦ ૪

જોગી તે જંગમ શેવડા શખ કપડા પેરતા
મરમ નહી ઉશ હાલકા કપડા રંગ્યાશે કયા ભયા જેણે૦ ૫

જીવતે પીતાકુ સુખ નહી મુવા હાડ લઇ ગંગા ગયા
જળ ચુનકા પીંડ કયા ત્રપ્ત કીયાસો કયા ભયા જેણે૦ ૬
મુગા હુવા સંસારકા જેશા કુઝડા બજારકા
આયા જુતીરથ દ્વારીકા છાપા લીયા સો કયા ભયા જેણે૦ ૭
પંડીતસે ઝઘડા ભલા મુરખસે મુખ ખશે મુખ બોલના
કહે કબીર કુંદન ભયા કયા ગુજાહે હીમ તોલકા જેણે૦ ૮

પદ ૧૭ મું.

સંગત મત કરના ખોટી દુનીઆ ઉલટી હે જુઠી. ટેક૦
શગા ભાઈ ઘો બુરા બોલે શાલેકુ શનમાના
બાઇ બાપ તો ભીખ માગે સસરેકુ જમખાના સંગત૦ ૨
જીશકા લેવે ઉશ ધમકાવે બાત બોલે તીની
સાધુ શંતકુ કછુ ન માને રખે કાનપર પમરી સંગત૦ ૨
કોરી કોરી માયા જોરી લાખ કરોરા મોટા
ચીઠી આઇ રામજીકી ખોલ ગયા લંગોટી સંગત૦ ૩
કહેત કબીરા સુનભાઇ સાધુ દુનીયા ભઇ દીવાની
મહાદેવકુ છોડ દીયા ઓર પુજવા જાય ભવાની સંગત૦ ૪

પદ ૧૮ મું.

સંતોભાઇ હરી બીના કોઇ નહીં અપના,
માટીરે ખણુ ખણુ મહલ બનાયા મુરખ કહે ઘર અપના, સં૦ ૧
આવેના જમડા લે જાવગાં જીવડા તો નહી મેરા કોઇ તેરા સ૦ ૨
કોઈ લુટે ધન માલ ખજાના કોઇ લુટે જોબન વાર. સં૦ ૩
રામ પરંપદ કોઇ ન લુટે લુટે કબીરા બીચારા. સં૦ ૪

પદ ૧૯ મું.

આખર મરના હે મરના હે કાહે ગુમાન કરના
આખર મરના હે મરના હે,
હરી જો જાણે તો શાન્ત સેનહેતકા ભજન કર લે
આ દુનીયાં હોશે પરલે આખર મરના હે ૧
કોઇ મહા મોટા રાવ રાણુ જેની મેત્રન્ન પોલ બંધાણા
સો સુતા મશાણા આખર મરના હે ૨
કઇ જોગેશ્વર પીરાણા મહા મુનીશ્વર ધરતા ધ્યાન

મીટીમાં મીલજાના, આખર મરના હે
ગયા પંડીત વેદ પઢતા ગયા તપસી ગયા કરત
તબ જીવ લરી સમરતા, આખર મરના હે. ૪

પદ ૨૦ મું.

ગુરૂજી આશરા તેરા સ્વામી આશરા તેરા
જગત અહેરનકો સુપનો સમજી દેખો નહી અને
લેહે એ લોભકી ધારા ભમ્યા સબ જાત સંસારા ગુરૂજી૦ ૧
દેવો જન ભુલ તન ગોરા જગતમેં જીવના થોડા
તજો મદ લોભ ચતુરાઇ રહો નીર સસે જુગ માંહી
પાત જયું ડાલસે છુટા ઘડા જયું નીરકા ફુટા;
તેરો જન જાત જંદગાની અબ હું કયું ન ચેત્યોઅભિમાની
બાલપણું ખેલમે ખોયા જવાનીમેં નીદ ભર શોયા ગુરૂજી૦ ૪
ઠમકુ ભેદ નગ્ન દીજે ઇનકું સમજતાં લીજે
વિદેશા દેશકુ પાવે ભેદ ઉનકુ ભેદ બતલાવે ગુરૂજી૦ ૫
સાજન પરીવર સુત દોદા રાહો ઇસપરજ સબન્યારા
નીકસ જબ પ્રાણુ જાવેગે નહી કોઇ કામ આવેગે ગુરૂજી૦ ૬
દેખો જને ભુલ એ દેહા, લગાવે પ્યારે રામશું સ્નેહી
કટે એ કાળકા ઘેરા, કહે કબીરદાસ જન તેરા, ગુરૂજી૦ ૭

પદ ૨૧ મું.

પ્રગટે શ્રી કૃષ્ન મોરાર ભગત હેત કારણે
મથુરા લીયો અવતાર, ગોકુળ ઝુલે પારણે ૧
તીથી અષ્ટમી બુધવાર વદ ભાદરકી કરી
રોહણી નક્ષેત્ર અધરાત જન્મ લીયા શુભ ઘડી ૨
ધન્ય દેવકી વાસુદેવ તિહાં હરી અવતારરે
ધન્ય જસોદા બાવાનંદ મહારે ઘેર પાવ ધરે ૩
તિહુ પુર ભયોહે આનંદ શુરનર મુની જેજે કરે
દુદંભી બાજત નીશાન શુથન વરખા કરે ૪
વ્રિજવાસી કર કળસ ગોરસ ભરી લાવહી,
દધી કાદવ નંદદ્વાર શો કીચ મચાવહી. ૫
વાજત તાળ મરદગ ચંગવેણુ વાંસળી
નાચત ગોપી ગોવાળ ગોવંદ ગુણુ આચારી ૬
જશોમતિ ચીર પહેરાય, સો નવરગ ગોવાલણી;
સુંદર વદન વિલોકી, થકીત થઇ ભામની ૭
શંકર ધરતહી ધ્યાન સો ગોદ ખેલાવહી;
બ્રહ્મા વાંચત વેદ. સો પારણે ઝુલાવહી. ૮
શ્રી બળભદ્રજીકે વીર, અસુર કુળ ખંડના;
ભક્તવચ્છળ પ્રતિપાળ જાદવકુળ મંડના.

શ્રી પતિ શેશ ગણેશ સારદ ગુણ ઓચરે,
શો મુખ ચંબુત જશોદા, મોહીત આણંદ ભરે ૧૦
શ્રી નંદલાલ ગોપાળ ચરણ ચીત લાવહી,
હરીજન મંગળ રૂપ ગોવીંદ ગુણ ગવાહિ. ૧૧

પદ ૨૨ મું.

સબહી મલ્યો સંસાર ભમર ઉડી જાએગો,
તેરી ભકતી વિના ભગવાન મન્મ પીરત ગો,
કેકાંસે આયો જીવ કયાં પલી જાયગો;
જીવતાં કરેલે પેહુપાન મુવે હાંહાં પાયગો.
સત્ય લોકથી આયો જીવ ત્રીગુણમાં સમાયગો,
ભુલ ગયો ઓ દેશ માયામાં લપટાયગો,
નહી તેરે ગામ ન ઠામ નહીં પુર પાટનાં,
સબહી બટાઉ લોક નહી કોઈ અપના
દાસ કબીરજીકો મંગળ હંસા પાઇઓ,
હંસ ચલે સત લોક બોહોર નહી ખાઇઓ.

પદ ૨૩ મું.

ચોરાસી આસન બાળકે, હેઠે એક ધ્યાનમાં
તેરો નનવો કરે ચો દીશના કયાં મીલે નામમાં,
જોકો ધાટ સુધાટ અમીરસ પીવણાં,
પાએ કોઇ સંત સુજાણ; જાઓ જુગ જીવના.
છાપાં તીલક બનાયકે ગોવીંદ ગુણ ગાઇએ;
રેહણી કહેણી કછુ નાહી, ભકતી કાંસુ પાઈએ,
નદીરે કીનારે બગ ચુગે હુતો જાણું હંશહે,
હંસ જાણીને કીયો શંગ, મુઠેમે મછલે;
જાકી સંગતે દુધબો ગાડયો, તાદો કયા કીજીએ
માંહી ગરથ નહીરે લગાર; વાંકો ઢોળી કીજીએ,
હંસ ચુગ નીજ નામ, ઓર નહી ભાવના;
મંગળ ગાવે દાસ કબીરજો, બહોર ઓર નહી આવના.

પદ ૨૪ મું.

મારગ ભૂલ્યોરે બટાઉડા તું મારગ ભૂલ્યો;
ઉંચા મંદીર ચાલીયાંરે; તેરે દેણી મત ભૂલ,
જીવને સંગથી કોઈ નહી આવે તો કરી લેને માર મુલ બ. ૧
માત પીતા સન બાંધવારે આલે સલુણી નાર;
સ્વારથનું સહુ સગુરે, તું તો દુનિયાના દહાડા ચાર. બ. ૨
જેશો પાણી એસરોરે એશો સહુ સંસાર,
બાદ પરડ જલ લે ચલતે, ઢણું ઝાડાતના હાર બ. ૩
આગે પીછે ઉઠ ચલેરે, તુ ન ચેત્યા ગુમાર;

દાસ કબીરા કૃપારામ ભજોરે, ભજી લેતો ઉતારે પાર. બ૦

પદ ૨૫ મું.

અચા ચાલ ચાલત સબ જૂઠી, તેરી અખીયાં દોનુ ફુટીરે,
તેરી અખીયાં દોનુ ફુટી,
દમડી કારણ ભતકે લલચાવે, બાંધે શાખી પાસ જોરા,
દસ વીશ કઠી બાંધકર બેઠે રામ ભજનકા થોડા અંધે૦ ૧
મંછા તેરી મંઝાર જૈસી કાવે બ્રહ્મક્ષાની.
રામ નામકા પરચા ન પાયા; તો ડુબ મુવે અભીમાની. અંધે૦ ૨
ઈંદ્રીકે મત રાતા માતા, બાંધ કરમ કે ભારે;
કહે કબીરા સુણો ભાઈ સાધુ, તોરા મથનશું ન્યારે. અંધે૦ ૩

પદ ૨૬

કાયા તુંને ઘડીએ ન રાખે કોઇ, તુને પલક ન રાખે કોઇ;
જબ લગી તેલ દીવામે બતી, તબ લગી સુજે સંસાર,
જલ ગયા તેલ બુજ ગઇ બતી, મંદીર હુવા અંધાર, કા૦ ૧
ઘર નીંતર તેરી જોરૂરે ઝૂરે. ગલીયાં ઝુરે તેરી માઇ;
પંડ પડે મુખવાસ ન હોઈ, તો કું કાંઇ નવ હોઇરે. કા૦ ૨
કોનીરે આઇ ને કોની માઇ, કોની બહેન ભોજાઇ,
પંથ ચલે પંચ બાંધવા રોએ, તો હંસ એકલા હોઇરે. કા૦ ૩
ઉડ ગયા હંસ ગગન જાઇ, બેઠા સબ સંસાર ન કહ્યા;
કહે કબીર સુણો ભાઇ સાધુ. દીનો નાથ કરેશો હોયરે. કા૦ ૪

પદ ૨૭.

મેરી જાત વરણ કુળ હીન કહોજી કેસે તારોગે;
રંકા તારી વંકા તારી સજન કસાઇ.
સુવા પડાવત ગુણકા તારી, તારી મારાંબાઇ. કહોજી૦ ૧
નામ દેવકી છાપરી છાઇ મુઇ ગાય જીવાડી;
સેના ભગતકી ચાકરી કીની, આપે ભયે હરનાઇ. કહોજી૦ ૨
વહે આ જાત સંસાર સાગરકી, સારીત પાર ઉતરના;
આપણી કરણી પાર ઉતરણી. કેહે ગયે ધ્રુ પ્રલ્હાદ. કહોજી૦ ૩
વંદ્રાવનકી કુંજ ગલનગે, બાઇ રામશુ ભેટી,
અબતો પ્રભુ કેસે બનેગી, ગૃહી કબીરાને ફેટી. કહોજી૦ ૪

પદ ૨૮.

મન સ્થીર ન રહે બાબા ન રહે સ્થીર રહેતો કહા કોઇ રહે,
મન છે રાજા મન છે પાછયા, મન છે ગોર ગંભીર;
ઘડી એકમાં હસ્તી ઘોડે બેસે, ઘડી એકમાંરે ફકીર મન૦ ૧
ઘડી એકમાં મન પાટ પીતાંબર, ઘડી એકમાં ચંગી નારી,
ઘડી એકમાં મોજ જેએકી બાતાં, તો ઘડી એકમાં બ્રહ્મચારી.
ઘડી એકમાં મન મગનમાં મહાલે, ઘડી એકમાંરે નીરાશા મન૦ ૩
હોથી પંડય: પડયા પઢીત હારે, મુસલમાંન કરી રોજા;
તીરથ ફરકર હિંદુ હારે, તો કોઇક વીરલે ખોજા. મન૦ ૪
એ મનુવાકા બોત સ્નેહી, મન સ્થીર રહયા ન જાવે.
કહો ભાઇઓ સ્થીર કેસે રહવે, તો કોઇપર નાચ નચાવે. મન૦ ૫
મનકી હરી હારેજ હોઈ, મનકી જીતે જીત.

કહે કબીરા પુરાણુ પદ પાયા, તો સોઇએ મનકી પ્રીત. મન૦ ૬

પદ ૨૯.

હો મન મુરખ બાવરા, તારી સદા ન રહે દેહી;
કહ્યુ ન સંભાળો નીજ નામકુ, હરીપર સ્નેહી. ટેક.
એ માયા કુનહી ભઇ કુનકી સંગ લાગી;
ગરજ ગરજ સબે ઉઠ ગયે, હજુ ચેત અભાગી. ૧
સોલ જોજનકે મધ્યમે, ચલકી છત્રકી છાંઇ;
સો દુરજોધન મીલી ગએ, માટીકે માંહી. ૨
કંચનકદે લંકા બની, જ્યાં મનોહરી રાણી;
એઠ કરાઇએ સાહબી, છીન માંહિ બીરાંની. ૩
કહે કબીર પોકારકે સમરત સરજન હાર;
મહા બલાયાસો હો ગયા, વાંકા અંત ન પાર. ૪

પદ ૩૦ મું.

જમસે ખુબ લડેંગા એ, હરીકા ભજન કરેંગા એ,
અહંતા મારો મમતા મારો, ખાના જાદ કહાઉ,
મન મેરા ચોકસ કર રાખો, ચીત ચઇતન્ય મીલાઉ. હરી૦ ૧
રામ નામકા ઘોડા મેરા, મનકા કરદ વડાઉ;
ભજન પ્રતાપે હાથમાં બરછી. સનમુખ લેકર જાઉ. હરી. ૨
ઓર લોક સબે ચાકર મેં હજુરકા કાજી,
કામ કરોધકું ગરદન મારૂ સાહેબ રાખુ રાજી. હરી. ૩
મેરા સાહેબકા ખાસા ચાકર, મેરા નામ કબીરા;
સબ સંતકુ શીશ નમાવું, જો હરી પરખે હીરા. હરી૦ ૪

પદ ૩૧ મું.

ભક્તિ રસાયન બડાજી હુવે, ભવ રોગનકા ઝાડ,
શ્રવન પરીક્ષત કીરતન નારદ સમરન કરે પ્રલાદ;
પાદસેવન લક્ષ્મીએ હુવા, હરીચંદ્રણ ચિત જડા. હુવે૦ ૧
અરચન કિયા પ્રથુરાજને વંદન અક્રુર કીયા,
દાસ કિયા હનુમાન નીશીદીન, પ્રભુકે આગે ખડા હુવે૦ ૨
સાંખ્ય ભક્તિ અરજુનને પાયા વલી નીવેદન કીયા;
તન મન ધન સબાદે ડાગ નહી મુસે કહયા કરખડા, હુવે૦ ૩
નવમે જોમન નાયક રોગી, મુકતી તુમારી દાસી,
પોથી પરાન દેખો મારગ દુજા યહિ બડા હુવે૦ ૪
ભક્તિ વિના તરજાવે ભવમે, સબ શાસ્ત્રમાં દેખા
નહી દુજો ઉપાય કરકે, કબીર ભક્તિ નહિ છોડા. હુવે૦ ૫

પદ ૩૨ મું.

કરના ફકીરી ભજના સાહેબ, કયા બીજાની આશરે,
ઘેર ઘેર ટુકડા મંગકર ખાના, કહ્યુ ન રખના પાસરે. ક૦ ૧
ખભે કામળીઆને, હાથમાં તુમડી;
જંગલ કરના આસરે. ક૦ ૨
કેહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, એક સાહેબ રખના પાશરે,
કરનાં ફકીરી ભજના સાહેબ, કયા બીજાની આશરે. ક૦ ૩

પદ ૩૩ મું.

કયા માગુ મેરે રામ, થોડે જીવનમે કયા માગુ,
ઘર નહિ રહેના ઉમર નહી ગયા, થોડે જીવનમે કયા માગુ,
ક્ષએકલ પુત્ર સવા લક્ષ નાતી,
તે ઘર ન રહ્યા કોઇ દીવા કે બતી. મેં કયા માગુ૦ ૧
મેઘનાદ પુત્ર સમુદ્ર જેસી ખાઇ
કુંભકરણ ભવિશણ જેસે ભાઇ. મેં કયા માગુ૦ ૨
શંકર સરીખા પુજવારે આવે,
બ્રહ્માજી કરત હે પાઠે. મેં કયા માગુ૦ ૩
કયા કરૂ ભીતીને કયા કરૂ ટાટી,
ન જાણુ મારી કયા પડશે માટી. મે કયા માગુ૦ ૪
કયા કરૂ મેહેલને કયા કરૂ ટાટા,
છોડ ગયે રાવણ લંકાના ઠાઠા મેં કયા માગુ૦ ૫
કહેત કબીરા છોડ કર જાના,
મેંતો એક તેરા ચરણકુ ચાહાતા. મેં કયા માગુ૦ ૬

પદ ૩૪ મું.

કાયકુ માયા જોડીરે, નર કાયકુ માયા જોડીરે,
જમીન ખોદીને માયા ઊંડી દાટી, તે એ કહેશે માયા થોડીરે,
તાંબા પીતળકા પાર ન આવે, પણ કહાડશે ખોખરી દાણીરે,
તીન ગજ કપડો લોક લાજકો ઉપર ડાભકી દોરીરે.
દો ચાર બટવા દ્રઈં ચલેગા, તુતો ચડ બેઠ વાંસકી ઘોડીરે.
કહત કબીરા સુણભાઇ સાધુ, ફુક દીવા જેસે હોળીરે.

પદ ૩૫ મું.

જોતુ પુરાણ પઢેરે અઢારા, જોતું શીખે સુણે વારંવાર જોતુ વેદ ભણેરે મુખ ચારા. જોતું ઉપનીશદને ગાવે, તોએ ભકતીની તોલે ન આવે. ૧ જોતું કરે બ્રહ્મચારી, જો નીકટ ન લાવે નારી જોતુ દુધા પીએ દુધા ધારી, જોતુ સંસાર સુખને ગમાવે. તોએ ભક્તિની તોલે ન આવે. ૨ જોતુ જળ સીંચે સાવળીંગા, જોતુ પુષ્પ ચડાવે રંગા, જોતુ ચંદન લેપે અંગા, જોતુ કરથી ગાલ બજાવે, તોએ ભક્તિની તોલે ન આવે. ૩ જોતુ પારથી પુજા લેવે, જોતુ નીત્ય નવા નત સેવે, જોતુ ધુપ બતાકો દેવે, જોતું જળમાંહી પધરાવે તોએ ભકિતની તોલે ન આવે૦ ૪ જોતુ મુન્ય ગ્રહે મુની, જોતું જંગીઆ પકડેરે સુતી, જોતુ અન્ય લગાવે ધુની, જોતુ સાન કરી સમજાવે, તોએ ભકિતની તોલે ન આવે ૫ જોતુ પાળેરે આચારા, જોતું જુગથી રહેરે ન્યારા, જોતુ ભોજન કરે એક વારા, જોતુ દીનમાં દશવાર નહાવે તોએ ભકિતના તોલે ન આવે ૬ જોતુ કરવત લેવે કાશી. જોતું જગમાં લેવે શાબાશી, જોતું સદા રહેવે અપવાસી, જોતું ચઉદ સભાને સમજાવે. તોએ ભકિતની તોલે નઆવે. ૭ જોતું દાન દાન દેવે ગવરીકો, જોતુ ખોબલે ખાંડ પીરશાવે તોએ ભકિતની તોલે ન આવે. ૮ જોતુ દેવળો બંધાવે જોતુ સરોવર, બંધાવેરે, જોતુ પરબ મડાવે, જોતુ વનમાં વાવ ખોદાવે, તોએ ભકિતની તોલે ન આવે, જોતુ ધ્યાન કરે લક્ષ ખોળા, જોતુ કંચન કરે એક તોળા, જોતુ દ્રવ્ય લુંટાવેરે બોળા, જોતુ કષ્ટ લગાવેરે નીશા, જોતું જટા

વધારેરે શીસા, જોતું કાન ફાડીને ચકર ડારે, જોતુ તીરથ ભટકે તોએ ભકિત૦ ૧૧ જોતું કાન ફાડીને ચકર ડારે, જોતુ તીરથ ભટકે રે બહારે, જોત તુંબી લંગોટી વાળે જોતુ તડ તુંબડને બજાવે તો એ ભકિતની તોલે ન આવે. ૧૨ એતો કહેત કબીરા બીન સાહી, જેને ગુરૂ ગમ વેરાગ્ય હોઇ, તે નર ભકિત કરે નરસોઇ, જોતુ પાંચ પકડી ઘેર લાવે, તોએ ભકિતની તોલે ન આવે. ૧૩

આરતી.

જે રઘુનાથ, જે જાનકી નાથ, બેઉ કરજોડીને વીનવું; બેઉ કરજોડીને વીનવું. પ્રભુ મેરી સુણો બાતા, રામજી લક્ષમણ સુણો બાતા, જયદેવ જયદેવ, તુમ હો રઘુનાથા, અમારે પ્રાણ પીતા માતા, તુમ હો સજન સંગાતી. ભકિત મુકિત દાતા, જયદેવ જયદેવ, ચોરાશીકે બંધન છોડાયે, મીટે જમત્રાસા, મીટે જમ ત્રાસા, મીટે જમ ત્રાસા, નીશદીન પ્રભુ મોએ રાખો, અપને સંગશાતા, જયદેવ જયદેવ હનુમાન નાદ બજાવે, ને પુર ઠમકઇયા, પુર ઠકઇયામસમરણુ સારને આરતી કરત કઉશલ્યા મઇયાં, જયદેવ જયદેવ. શીશ મુગટ કર મંનુષ બીરાજે, શોભા અતી સારી, શોભા અતી સારી, તુમહી મોખ નાયો, રામ ધનુષ ધારી, જયદેવ જયદેવ. દાસ કબીરા કૃપા કરીઓ હે બોલે ઉપગારી બોલે ઉપગારી, મુની રામદાસનકું પલપલ બલીહારી, જયદેવ જયદેવ. શ્રી રઘુનાથા, જે જાનકી નાથા; બેઉ કરજોડીને વીનવું, પ્રભૂ મેરી શુણો બાતા. રામજી સુણો બાતા જયદેવ૦

ઇશ્વરકૃત નીતા વઇરાગ્ય.

પદ ૧.

ગરભત્રાસ રાખ્યોરે કીરપા તને બહુ કરી,
સદા સુખ આપુરે તેને કેમ ગયો વીશરી. ટેક
દસ પંદર સુંધી પુરણ પાળ્યો પરણાવ્યો બહુ પેર,
તોએ એક ઘડી ઇશ્વર ન ગાયા મનમાં ન આણી કાંઇ મેર,
વિશે વળગ્યો પુરેરે હઇયામાં ન લાવ્યો હરી, ગરભવાસ૦ ૧
તરુણાગીમાં તાંકો હીંડે છે પચીશ થયા પરમાણ
ઉતાવળમાં તું છાકી ફરેછે, અહંકારને અભીમાન.
ત્રીશે મોહ્યો સ્ત્રીનેરે, ઘણો ઘણો નેહ ભારી. ગરભવાસ૦ ૨
નાત જાતમાં નામજ કાઢયું, લેયુદ્ધ જાત કહોર;
ધનને કાજે ધુતતો ફરેછે, જેમ હરાવ્યું ઢોર.
ચાળીશે તું ચાલીરે, છતમાં તુ રહ્યો છકી. ગરભવાસ૦ ૩
ઘર ધંધામાં ઘેલો ફરેછે, ગાયા નહી જગપાળ,
કરમ તારાનો પાર ન આવે. પુંઠે બહુ બહુ થઇ જંજાળ,
પચાસે જઇ પોહોચ્યોરે, ઠેકાણે ન બેઠો હરી. ગરભવાસ૦ ૪
દયા દાન ને પુન્ય ન લાવ્યો, જ્ઞાન ને ગરીબાઇ,
અહંકારમાં તું ગયો અફળાતો, લોભ લાલચમાં લેવાઇ,
સાઠે બુદ્ધિ નાઠીરે, તારણ કંઇ આવ્યું તરી. ગરભવાસ૦ ૫
સીતેર થયા ત્યારે શુદ્ધ ના રહી, ભાગ્યો પોતાનો ભાર,
કુટુંબ કબીલો કોઇ ન માને, તોએ ના મ્હેલે અહંકાર,
સુમારગ ન ચાલ્યોરે, ડગલું ન મેલી ડરી. ગરભવાસ૦ ૬

એંશી થયાં ત્યારે આંખે ન સુજે. થરથર ધરૂજે તારી કાય
કાયામાં કંપવાયુ પ્રગટયો તોએ ભજન નહી થાય,
મુરખ નવ ચેતોરે, માયાએ તને લાધો ઘેરી ગરભવાસ૦ ૭
ઘરડો થયો ત્યારે ગતજ ભાગી, ગાયા નહી પરીબ્રહ્મ;
દાન પુન્યનું નામ ન જાણ્યું સમજયો નહિ કાંઇ મરમ,
મારૂ મારૂ કરતોરે, વરસ નેવું ગયા વળી. ગરભવાસ૦ ૮
કુકરમના બહુ બંધન છુટવા, આપ્યો મનુષ અવતાર;
સોએ વરસે તારી અવધજ આવી, ભરયો ભુંડાઇનો ભાર,
ભુલ્યો બધા ભવમાંરે, ફોગટનો ફેરો ફરી, ગરભવાસ૦ ૯
ઇશ્વરને અંતર નવ ધારયા, જાણ્યા ન જુગદાધાર,
અંત સમે જયારે બાંધીને આણ્યો, ઈંડયો કરશે પોકાર;
દારૂણ દુખ દેખીરે રોશે બહુ નયણા ભરી. ગરભવાસ૦ ૧૦
સત્ય પુરૂષે રિધમાં જોયું, તારૂ પાનુ પુસ્તક નીરધાર,
ખાતામાં ઘણી ખોટજ દીઠી નાખ્યો નરક મોઝાર;
પાપી એછે પુરોરે, પુછો એને ખોટી ખરી. ગરભવાસ૦ ૧૧
કાયર થયો ત્યારે કાલાવાલા, કરવા માંડયા અપાર,
હરી હવે ભજન ન ચુકુ તારૂ, એકવાર કહાડોને બહાર.
દાસ દયારામનારે, હરી હાથે ઝાલો ફરી. ગરભવાસ૦ ૧૨

પદ ૨.

જો વીચારી જીવ તારી શી વલે થશે શી વલે થશેરે,
મૂરખ શી વલે થશે, જો વીચારી૦ ટેક૦
જન અમુલ્ય જન્ય બ્યરથ ગયો કંઇ હશે, ચેતના હજુકાળ અચુક અવાશે. ના ભજયા શ્રીકૃષ્ણ કોણ ત્યાં છોડાવશેરે, જો વીચારી૦ ૧
છળ કરી અધર્મ દ્રવ્ય મેળવ્યુ દુખે પોખ્યું નીજ કુટુંબ, કણ પડયો ન પર મુખે નિત્ય હાય દ્રવ્ય પલક ન ઠરયો સુખે રાધીકા રમણ ન ભજયા રહયો શ્રી રૂખેરે, જો વીચારી૦ ૨
સ્કંધ પચમે પોકારી નરક દુખ કહ્યું ત્રાસ ઉપજે, સુણતા કયમ જ સે સહ્યુ, માટે હજુ ચેત કૃષ્ણ સેવક કહ્યુ ત્યાનો પાછો વાહાડુ તેને જોઇશે વહુરે. જો વીચારી જીવ૦ ૩
જાણે હું જન્નળીહુ તે કેમ ભજન કરૂ પણ વીચારી, વેદ સરવ મનથી કરૂપર તુ રામનામ રટણ ચીંત રાખ્ય આકરૂ બળતે ઝુપડે થી ખેચી કાડયુ તે ખરૂરે. જો વીચારી જીવ૦ ૪
ભજન વીના વાત સરવ જાણજે વૃથા, મુકી કૂથળીને સાંભળ કેશવની કથા, આતમઘાતી તુજ તારો ન થા ન થા દયા પ્રીતમ વીના ગતી નથી સરવથી. જો વીચારી જીવ૦ ૫

ગરબી.

જે કોઇ કલ્યાણ ચાહો તે સ્ત્રીની સંગત તજજોરે,
દુખ દરીયો પાપપુતળી, શાણા સમજી ભજજોરે. જે૦ ૧

જડ જુઠી નીરદે લોભી, ગંદી છળ રચનારીરે,
સાહસ કરતી નીચ હઠીલી, સદાકાળ સહુ નારીરે. જો૦ ૨
સ્વારથ થાતો હોય તદા, અસ્ત્રી પતી પુત્રાદીક મારેરે,
ના કરવાનું કરે વીકરતાં, વીધી નીશદીન વીચારેરે. જો૦ ૩
મર્યા પછી પાછાં ફરીએ નીહ, જરજસ તપની હાંનીરે,
પણ ન મળે પરવાર જહાં લગી, ગમતો પુરૂષ નવ લંધેરે. જો૦ ૪
હરીની વાત હરદયમાં ન આવે, અનુભવી લેજો માનીરે,
નારદને હરી કહ્યું પતીવ્રત ત્યાં લગી સ્ત્રી સારરે. જો૦ ૫
અફીણને અબળા બે સરખી, ગળે પડયા નવ છુટેરે,
તન ધન સુધરમ વણસાડે નરક પડે તન કુટેરે જો૦ ૬
પ્રેમદા પુષ્પ સરીખી સમજો નીરખે મનમાં પીએરે,
ચોળાં પાછળ નેવાં ન રહે, ચીત પસ્તાવો થાઓરે. જો૦ ૭
શણગાર તરવાર ઉપર સારી, અતંર રહે કટારીરે,
તેમ સુંદર સ્ત્રી મોહન વચની, કાળજામાં કટારીરે. જો૦ ૮
કામે દામે સીતા ન ચાહે, સીત સગા વહાલ જેહનેરે,
દયો કહે સાધુ તે સાચો, શ્રી હરી ન તજે તેહનેરે. જો૦ ૯

પદ ૩.

સાચા સગા સમર શ્રી ગીરધર કેદ્ય શમે નવ મુકે,
આફત વેળા સહુ રહે અળગુ, કોઇ ન આવે ઢુંકેરે. સાચા૦ ૧
સઉથી વાહાલ ધણુ આતનું વેદ પુરાણે વાચ્યુરે,
ગદરોગે તેહહે હેત પણુ મેં દીઠુ છે સાચુરે. સાચા૦ ૨
પુત્ર પીતાનો આત્મા કહાવે, લખ્યુ વેદને પાનેરે,
અન્યાય નર અતીશે કરે ત્યારે, તે પણ દરડે કાનેરે. સાચા૦ ૩
પુત્રી પુત્ર બેનને બંધુ તુ જાણે મુજ બેલી,
માર તાર તંત કરયાથી તે પણ મુકે ઠેલી. સાચા૦ ૪
સઉથી વહાલી ધર ધણીયાણી; જે માટે છોડેરે,
પુરષારથ પઇશો નવ હોયે, તારે તે પણ કરકડા મોડેરે સાચા૦ ૫
તેમ પત્નીને પતી પણ સ્વારથ સરે ત્યા લગી પાળે,
કદી કરૂપણી મળી કામની, પછે સામુ ન ભાળેરે. સાચા૦ ૬
કોઇથી સાચો સ્નેહ હોએ, તેનો વીશ્વાસ ન છુટે,
કુવચન કપટ લોભ દેખાડે, ત્યારે તેહનુ હેત પણ તુટેરે. સાં૦ ૭
જ્ઞાતી જગ જન રાજ્યગાદી, કોઇનુ હેત મન રખે ધારે,
ચોરી હત્યા અન્યાય થાએ કદી, સરવે જુતીયો મારેરે. સાં૦ ૮
ધનમા પણ મન ધણુ ન સારૂ, પરમાણે દુખદાતા.

પ્રાણુ ખોએ કે પેત કરે કદી, કએ શૂધ પીતુ ભ્રાતેરે. સાચા૦ ૮
એ સરવે અવસ્થામાં થાય, સંગી વાત કહુ છુ વાતી,
અરે દયા તું તે પ્રભુ મૂકી શીદ કરે સઙ પ્રતીરે, સાચા૦ ૯

પદ ૪.

મન તું શીદને ચીંતા ધરે, ચીત તું શીદને શોચના કરે,
કૃશ્નને કરવું હોય તે કરે. ટેક૦
તુ અંતર ઊદવેગ ધરે તેથી કારજ શું સરે,
એ ધણીને ધારયો મનસુબો, હર બ્રહ્માથી નવ ફરે. કૃશ્નને૦ ૧
છે દોરી સરવની એના હાથમાં ભરવ્યુ ડગલુ ભરે,
જેવો જંત્ર વગાડે જતી, તેવો સ્વર નીશરે કૃશ્નને૦ ૨
તારૂ ધારયું થાતુ હોય તો, સૂખ સંચી દુખ હરે,
આપ આપણુ જ્ઞાન કુલ એ, મુળ વીચારે ખરે. કૃશ્નને૦ ૩
તાહારૂ કીધુ થાય તેટલુ હરી ઇચ્છા અનુસરે
સદાકાળ તે રીત નીભે નક્કી, શીદ હુંપણ મનમાં ધરે. કૃશ્નને૦
જેહવું જેટલુ જેમ જે કાળે, તે તેને કર ઠરે,
કોઇથી ફેર પડે નહીં તેમાં, શને કુટી મરે. કૃશ્નને૦ ૫
થાવાનું વણ કીધે થાશે, ઉપને શદ ઉચરે;
તુ રાખ્ય ભરોશો રાધાવરનો, શા માટે દયા ધરે. કૃશ્નને૦ ૬

પદ ૫.

જે કોઇ પ્રેમી અંશ અવતરે, પ્રેમરસ તેના ઉરમાં ઠરે,
સીહણ કેર દુધ હોય તે સીહણ સૂતને ઝરે,
કનક પાત્ર પાખ સહુ ધાતુ ફોડીને નીશરે. પ્રેમરસ૦ ૧
સકર ખોરતુ સાકર જીવન ખરના પ્રાણજ હરે
ક્ષીર સીંધુનુ માછલડુ જેમ મીઠા જળમાં મરે. • પ્રેમરસ૦ ૨
સોમવલી રસપાન શુધ જે, બ્રાહ્મણ હોય તે કરે,
વગળ વંશીને વમન કરાવે, વેદ વાણી ઉચરે. પ્રેમરસ૦ ૩
ઉતમ વસ્તુ અધીકાર વીના મળે, તદપી અરથ ના સરે.
મત્સ્તય ભોગી બગલો મુકત ફળ દેખી ચંચુ ન ભરે પ્રેમરસ૦ ૪
એમ કોટી સાધન પ્રેમ વીના પુરૂશોતમ પુઠ ન ફરે,
દયા પ્રીતમ શ્રી ગોરધનધર પ્રેમ ભકિતએ વરે. પ્રેમરસ૦ ૫

પદ. ૬.

શ્રી વલ્લભ વીઠલ શ્રીજી સ્વામી શામળીઆ વાહાલા
સઘળુ સમજો છો અંતરજામી, નંદલાલરે૦ ૧
ભય તો લાગેછે મૂજને ભારી સા અંતકાળે શી વલે મારી. નં૦ ૨
સેવા સમરણુ ના ભાવ કીધુ, સા. રક સાધુને દુખ દીધુ. નં૦ ૩
હીણો શ્રારણુ સહુ ધરમે સા. પરીપુરણ છુ હુ કરમે. નં૦ ૪
બકત જાણેછે સંત સાચો, સા પાખંડી પુરા તનથી કાચો નં૦ ૫
શ્રીગુરૂ સોંપ્યા તે વીચારી, સા. તે તે સમે શૂધ લેજો માહારી નં૦ ૬
બાંહે ગ્રહાની ધરજો સા. પીડા ન પામું એવું કરજો. નં૦ ૭
માહારા સનમુખ લોચનમાં આવી રહેજો, શા. દોશ ન જોશો દરશ
ન દેજો નંદલાલારે૦ ૮

શ્રી મુખ બોલ્યા તે સાચુ કરજો, સા. તે સર્વે દુખ દયાના હરજો
નંદલાલારે૦ ૫

પદ ૭.

અવરો દીવસ એક આવશે અલબેલા શ્રીજી,
ત્યાંહાં શુધ લેજો માહારી ટેક૦
તે વેળા સગાવાહાલાં સહુ રહેશે અળગાં જારે જમના
કીંકર ઝપટાવશે અલબેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં શુધ૦ ૧
અવસરે આવી કર શાહસો નહી કૃશ્નજી તો દુશમનનો દાવો ફાવશે
અલબેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં શુધ૦ ૨
દોશ દેખી દીનાનાથ ઓસરસો તો, તે સમ કોણ છોડાવશે અલ
બેલા શ્રીજી ત્યાંહાં શુધ૦ ૩
કપુત્ર કેરા અવગુણ ઢાંકે શોભે પીતાની, પ્રકાશે પોતાને લજાવશે,
અલબેલા શ્રીજી. ત્યાંહાં શુધ૦ ૪
જેહવો તેવો પણ દયો કહાવ્યો. તમારો પ્રભૂ તમ વીના કોણ ની
ભાવશે અલબેલા શ્રીજી ત્યાંહાં શુધ૦ ૪

પદ ૮.

મનવા શ્રી હરી શરણે રહેજે, અવર ઉપાય નથી કાંઇ બીજો
શ્રી કૃશ્ન કૃશ્ન મુખ કહેજેરે, મનવા ૧
અકળ અવિદ્યાની જાળમાંરે પડીયા પંડીત શુર,
ગ્નાની વેરાગીને જોગી જતી આદી કાળે ચાવી કીધા ચકચૂર
સ્ત્રી જગતમાં મોહનીરે, બીજી સરવે એની હેઠ,
પોચેલાને પાડે પલકમાં છેલી સીડી લગી ઠેક. હો મન૦ ૨
ગ્નાની વેરાગીને ઓઠે નહીરે, હરીથી ન ઉપજે હેત,
જાય વીવેક નીકળીરે, જ્યારે ચતુરા ચોરે ચીત હો મન૦ ૩
અવળ માયા અબળા એકમાં અજાણ્યારે વહેવાય,
જાણીતાને ખેતરેરે એવી મોહન કેરી માયા. હો મન૦ ૪
ઇંદ્ર ઈંદ્ર પારાશર એકલ શુગી મુન્ય શીવ બ્રહ્માદીક ભુલીયારે,આદે
એથી મોટું કોણ. હો મન૦ ૫
મનતો ભ્રષ્ટ આખી વિશ્વનુરે, તનથી ન રહેવું સ્ત્રી પાસ
ધીરાને ચંચળ કરે, ક્ષણમાં ઘાલે સત્યાનાશ. હો મન૦ ૬
ચતુરાઇ સરવની ચુલે પડીરે, કોઇનું ન ચાલે જોર
દયા જગતનાં એ બચે, જેનો કર ગ્રહયો નંદ કીશોર. હો મન૦

પદ ૯.

પ્રભુ તને પ્રસન્ન તે કેમ થાય, તારા દીલનું કપટ નવ જાય.પ્રભુ૦
પ્રભુ કીરતન પ્રભુ નામ સ્મરણમાં અતીશે આળસ કરે,
માથાકુટ લવ પરનીંદામાં, આખો દીવસ નવ હારે. પ્ર૦ ૧
પ્રભુનું ભજન કરતી વેળા, કાયા તારી કંપે,
ગંજીસો શોગઠાં કુટતાં, આઠ પહોર નવ કંપે. પ્ર૦ ૨
હરીનું ચંદન ઘસતાં તારૂ શ્રમથી શરીર બગડે,

કુંડી કુંદકુ લઇ મરી મસાલો, ભાવે ભાંગજ રગડે. પ્ર૦ ૩
એકાદશી ઓછવના જાગરણુ અતી કઠણુ તને લાગે,
ભાંડ ભંવઇયા જોવા સારૂ સારી રાતજ જાગે. પ્ર૦ ૪
હરીના ભકતને લુખુ સુકુ વેઠજ વળગી જાણે,
સગા સંબંધી પરૂણા આવે, તેતે પીરસે મીરઠ પરાણે. પ્ર૦ ૫
એ પશુશાની ગુરૂ સેવા બતાવે, ત્યાં ગણુગણતું બોલે,
ઘરની સ્ત્રી જારે માગે ઘરાણું, ત્યાં હશી મગ્ન થઇ ડોલે. પ્ર૦ ૬
ખોટા મોતી હાચ કીડીયા ભગવત ભુષણ ઘાલે,
સોનું રૂપુ મણી મુકતા વિન સુત સ્ત્રીને નવ ચાલે. પ્ર૦ ૭
જગ દેખતાં જપવા બેસે, બાકી નાહય ન ખાવા.
કળા કાંય ત્યાં થાય ગળગળો, એ વઇસનવના બાવા. પ્ર૦ ૮
આ કરવું આ ના કરવું એમ અન્યને શીક્ષા દે છે
તે પ્રમાણે તું નથી કરતો અનુચીત કરમ કરે છે, પ્ર૦ ૯
અંતરના છળ અન્ય ન લે પણ, જાણે અંતરજામી,
એતો સાચાનો સંગી છે, દાસ દયાનો સ્વામી. પ્ર૦ ૧૦

છોટમકૃત પદ.

ભજન—રાગ પદ.

જુગમાં તેં જનમને શું કર્યું, ઓળખ્યો નહી અવીનાશજી,
જુઠમાં ખોયું તેં જીવડા પડયો કાળને પાસજી;
દાન દયા શીળતા, એવું ના આવ્યું ઉરજી
જુગ કરતાને જાણ્યા નહી, કામ કીધાં તે કૃરજી. જુગ૦ ૨
ધંધો કરીને ધન મેળવ્યું બાંધ્યા મોટેરાં માળજી,
પ્રભુ ન ભજ્યા રે પાપીરે, કાલે ઝડપશે કાળજી, • જુગમાં ૩
વહેવાર વટના વરા કરયા, મમ્તા બાધીને મદજી,
ફોકટ ધન એ અફળ ગયું, ગાયા નહી ગોવિંદજી. જુગ૦ ૪
સાચા ને જુઠુરે પાડવા લીધી લોકની લાંચજી,
મારકણા પાડાશો મસ્ત છે, નથી ઇશ્વરની આંચજી. જુગ૦ ૫
કીટ જે વારે વૃશાકાળના ઉપજે ત્યમ લય થાયજી,
એમ પ્રભુ ભજ્યા વીના, જમને ઘેર જીવ જાયજી, જુગ૦ ૬
ધિક ધિક તારારે ધરમને મનમાં પાપનાં મુળજી,
શુદ્ધ વીચાર આવ્યા વીના, ધરમ માન્યો તે ધુળજી. જુગ૦ ૭
સાચુ તો કઇ નવ સુજયું કરતાં કુળ કેળી રીતજી,
છોટમ પ્રભુ એમ સત્ય જે બીજી સરવે અનીત્યજી, જુગ૦ ૮

કીરતન.

તારા અવસર જાય અભાગી, જીવડા જો જાગી જો જાગી. ટેક.
ચક્ર કરાળ કાળનું જોને સહુને શીર છે ભમતુ. જીવ૦ ૧
જનમ્યા તેને ઝપડી લે છે, દેહ ધારીને દમતુ.
નિષ્ફળ કરમ નીરંતર કરતાં ખોયું ઉતમ ટાણુ,
ઇશ્વરનું ઓળખાણુ નવ કીધુ, પાથરતાં વાયુ વાહાણુ જીવ૦ ૨
બાળ કુમાર જવાની બગડી વૃદ્ધપણું વસાવ્યું,

ચિંદાનંદનું ચીંતવન તેતો અંતરમાં નવ આવ્યું. જીવડાο ૩
સત આચાર પ્રભુની સેવા આદર ન કરયો એવો,
ધીક ધીક મનુષા દેહ ધરયો, પણ જીવ જનાવર જેવો. જીવડાο ૪
ધન જોબન દારાના સુખમાં કેફ કરીને સુતો,
પલક એકમાં કાળ પ્રકાશે જાણે જનમ્યો નહોતો જીવડાο ૫
જો ચેતે તો ચેતી લેજે ભલી વખતમાં ભાઇ,
છોટમ કહે શુધ ભાવ ધરીને લેજે હરીગુણ ગાઇ. જીવડાο ૬

ભજન.

હો જીવડા જગતપતી જાણી, નર દેહ આપ્યો તુને,
હો જીવડા જગપતી લેને જાણી. ટેકο
નર ખરથી શાનો ભલોરે જો ન ભજ્યો કીરતાર,
ચાર સરખાં શરવેને ભય નીંદ્રા અનંગને આહાર. હોο ૧
માનવ મોટો માનીએરે જો કરે સાચો શોધ,
તત્વ વીચાર રહે સદા, જેની બુધ્ધીમાં નીરમળ બોધ. હોο ૨
નીરમળતાએ નીહાળીએરે, સમરથ સરજનહાર,
સ્થાવર જંગમ જે રચે એવો અખીલ લોકનો આધાર. હોο ૩
અદ્ભુતતા એમાં ઘણીરે કોઇ ન પામે પાર.

ચેતવણી વીશે કુડળીઆ.

મનવા ચટપટ ચેતજે, આળસ મુકી અજાણ,
કાયા માયા છે કારમી પર આધીન છે પ્રાણ,
પર આધીન છે પ્રાણ બગડશે સઘળી બાજી,
પડશે કોઇ પલમાંહિ તનુ દુરબળ કે તાજી
કહે છોટમ કરતાર, જપી લે ઝટપટ જનુવા,
આળસ મુકી અજાણ, ચેતજે ચટપટ મનુવા,
ઝાઝુ ન કરીશ જીવડા મોહ લોભ અભીમાન
કોઇએ ત્રપત થાઓ નથી, સ્વપને ભોજન પાન
સ્વપ્ને ભોજન પાન ગયા એવાને એવા
વશમા વઇભવ વાન, રાય જે રાવણ જેવા,
કહે છોટમ એ સત્ય ભજી લે કરતા કાજુ,
મોહ લોભ અભીમાન જીવડારેન કરેશ ઝાઝે,
બાજીમા રાજી થયો, ખોડે અંત ખેલ,
બતી ત્યાં લગી બળે, તલ ભર ભર પોચે તેલ,
તલ ભર પોચે તેલ, વળે નળતુ અંધારૂ,
ચેત્ય ચેત્ય ચીત, સમજી લે સુકૃત સારૂ
કહે છોટમ પરમાણુ કથે પંડીતને કાજી;
ખોટો અતે ખેલ થયો બાજીમાં રાજી
બાગ બનાવી અવનવા કોય સત કરતાર
ખીલેલા સઘળાં ખરે નીપજે નવા અપાર
સ્થિર ચાતરૂ સંસાર સમજ શુ શોક કરે છે
કહે છોટમ થા ધિર, થશે ઇશ્વરનુ ભાવી.
કોય સમરથ કરતાર અવનવી બાગ બનાવી.

ભજન.

અબ કૈસે છુટેરે રામધુન લગી, રામધુન લગી પરમધુન લાગી, ત
અહોરે મોરે પ્રભુ તુમ બન ખંડ હમ મેરા, હાંરે જેસે સાચીત વ
ચંદ ચકોરા. રામ૦ ૧
હાંરે મોરે પ્રભૂ તુમ ચંદન હમ પાની હાંરે જાકી ઘસી ઘસી વાસ
સુહાની રામ૦ ૨
હાંરે મોરે પ્રભુ તુમ મોતી હમ ધાગા, હાંરે જેસે મીલત સોનેમાં
સોહગી રામ૦ ૩
હાંરે મોરે પ્રભુ તુમ દીપક હમ બાતી, હાંરે જાકી જોત જલતદી
નરાતી રામ૦ ૪
હાંરે મોરે પ્રભુ તુમ ઠાકોર હમ દાસા, હાંરે જાકી ભકિત કરે રો-
હીદાસ રામ૦ ૪

મંગળાચણ ૨.

હરીરે રામ રામા રામી રામારાયા રઘો બારે રાય રઘો બારે; હરીરે૦
એક દીવસ એતિલકેસા નહી દેહચા ભરૂસા દેહચા ભરૂશા હરીરે૦
ચઉદ ચોકડી લંકાપતી યાચી, ઝાલી કુણ ગતી, કાય ઝાલી ગતી.
લંકા સારી ખેભોવન, ત્યાચે પારખા જાણી ત્યાચા પારખા જાણી.
અહતી લગહી ગલે, તુકા ભણે વાહે ઘેલા, ભણે વાહે ઘેલા હરીરે.

મંગળાચરણ ૩

હરીરે રામા રામા રામા રામા રાય રઘો બારે રાય રઘો બારે,
નામ લેતાં વાટે ચાલે, ત્યાચે જગત પાઊલે પાઊલે,
જગન પાઊલે પાઊલે હરીરે૦ ૧
નામ લેતાં ગ્રાસો ગ્રાસી, તે નર જમેલા અપવાશી, જમેલા અપ-
વાશી હરીરે૦ ૨
નામ દેતા કરે ધંધા ત્યાચે સંબંધી તે સદા સમાધા તે સદા
રામ રામ મુખે ગાય તૂકા વંદી ત્વાચે પાયે.

ભોજા ભગત.

ભકિત શીશ તણુ સાટુ આગળ વસમી છે વાટુ,
એક દીવસ તો આવા બની, રાજા મુરૂધવજતે માથે
કાશીએ જઈને કરવત મુંકચું, હરી જનને હાથે. ભકિત૦ ૧
સત્યને કાજે ત્રણે વેચાણાં રોહીદાસને રાણી,
રૂષીને વાસ્તે રાજા વેચાણો, ભરવાને પાણીરે. ભકિત૦ ૨
પેરો પટોળાં પ્રેમનારે તમે શુંરવીર થઇ ચાલો,
ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અમરાપર મહાલોરે. ભકિત૦ ૩

પ્રીતમદાસનાં બનાવેલા પદ

પદ ૩.

હે હરી નામકો નાવ તાકુ સંત ચલાવે.
ઊતારે ભવપાર નાથ શું જોષ મીલાવે હે હરિ૦ ૧
એ પલકમાં અનેક શો જોજન ઝાઝ ચલાવે,
એસે નહી કોઈ કામ ઝાઝમાં લે બેઠલાવે. હરિ૦ ૨

એસી તરે સે જાય પોરકે પાણી ન હાલે,
વઇકુંટ ધામકે બીચ ઝાઝકુ જાય ઝુકાવે,
હે હરી નિરભે ભય, જન સોઇ જોઇ ઉસ ઝાઝમાં બેઠા,
કહેત હે પ્રીતમદાસ કમળ મેહેલાં પેઠા. હે હરી૦ ૪

રણછોડજીના શણગાર.

સનમુખ ઊભા શામળીઆ શે બોલો નહી,
શો અપરાધ અમારો, જીવણ જાણો શે બોલો નહી૦
ચરણ શરણ જે આવે છે શે બોલો નહી,
તેનાં તમે અનેક જનમનાં, બંધન નાંખો કાપી. શે બોલો૦
તમે જાત ભાત જોતા નથી શે બોલો નહી૦
કરમાને કયાં કરણી હતી શે બોલે નહી૦
તેની તમે ખીચડી ખાધી મહારાજ સે બોલો નહી૦
શેવરીનાં ખાધા બોર શે બોલો નહી૦
સુદામાને કયાં ધન હતું શે બોલે નહી૦
કે દાડે ભણીએતો એ ગજ રાજ શે બોલો નહી૦
ચોખા મેળામાં સો આચાર હતો, શે બોલો નહી૦
તેના તમે તાણ્યાં મુવેલાં ઢોર શે બોલો નહી૦
એવા અનેક ભગત ઓધારીયા. શે બોલો નહી૦
એક પ્રીતમ સરખો ગોપી, શે બોલો નહી૦
તેનાં તમે અનેક જનમનાં બંધન નાંખો કાપી. શે બોલો૦

રણછોડજીના શણગાર.

રણછોડજીના રૂપમાં મ૦ લીલાં તે કુંડળ કાન ધરયા, મન પીળું પીતાંબર પેરયું રણછોડરાય મ૦ ઓઢી ઉપરણી કેસરી લીલો તે વાગો અંગે ધરયો, મ૦ પીળે પટકે બાંધી હરીએ કેડ પાપણુ ઉપર લેકે કસબી પાઘ, મ૦ જમણે હાથે છડી હરી મહારાજ મન રંગાયુ.
ભાલ તીલક કેસર તણું, મન૦ લાલામણીનો બાંધ્યો છે શીર પેચ.
મન રંગાયું૦
બાંહે છે બાજુબધ ધરયા, મન૦ કંઠે લીલા તુળસી કેરા હાર;
મન રં૦
કાંડે તે કડાં સાંકળાં મન૦ રત્ન મુદ્રીકા રાજત જમણે હાથ.
મન રંગાયું૦
અધરનો રંગ લાલ બન્યો મન૦ ગળે તે હાર ગુંજાર તણો
મન રંગાયું૦
બીજા શોભે હીમ તણા શણગાર મન૦ ડાબી બાજુએ કટાર ધરી,
મન રંગાયું૦
તેના ઉપર બાંધી હરીએ ઢાલ. મ૦ કાંદેકા કેડે ધરયો. મન૦
પાવલીઆમાં ઝાંઝરનો ઝમકાર, મન૦ નખ શીખ સુધી શોભતા,
શણગાર મન રંગાયું૦

આ શણગાર ધરયા પછી નવા ધરયા તે કહે છે.

શણુગાર સરવે શજ્યા હતાં, મ૦ એક પલકમાં ભેન ધરયા
એક કમળ મુસ્તક ધરયુ, મ૦ બીજું જમણે અંગુઠે નંદલાલ
છબી છબીલા લાલની મ૦ પ્રીતમ તારા ચરણુ કમળને ચહાય મ૦

ગરબી.

શું કરયું ગીતા ગાઇનેરે તે સું કરયું ગીતા ગાઇનેરે ટેક૦
ભણ્યો ગણ્યો પદ ભેદ ન જાણ્યો, ધોક પડયો પંડીતાઇનેરે,
પોથી વાંચીને પરમારથ ન કીધો, કુટુંબ પોખ્યુ કમાઇનેરે તે૦
ભાગવત ભાખ્યુ રૂડે હેત ન રાખ્યુ રહયો આપ સ્વારથ સાઇનેરે
શેશને માથે મણી છે તોપણ જીવ છે જીવ ખાઇનેરે. તે૦
કહે પ્રીતમ પોતાના ડહાપણુથી ગયો ચોરાશીમાં વહેવાઇનેરે.

ધોળ. ૧

ભજન કરી લે ભાવેરે ભવટણુ ભાગે
સંસાર સાગર તારતારે, ક્ષણુ વાર ન લાગે. ૧
માયા મોહ નિંદરામાંરે, ગાફલ શુ ઘોરે
પાંચ ચોર વશે પાલરે, આતમ ધન ચોરે
અચેત શું ઉંઘેછેરે, જોતે તે આંખ ઉઘાડી;
વેગે વણુશી જાશેરે, કાયાની વાડી. ૨
ચેત ચીદાનંદ મળશેરે, ટળશે અંધારૂ
આ અવસર છે રૂડોરે, હોય કારજ તારૂ
માહા પુરૂષનો મારગરે, તે પગલુ સોહજે,
પ્રીતમ પ્રેમ ધરીનેરે, હરીના ગુણુ ગાજે. ૩

પદ ૬૧.

ધન્ય ડાકોર રૂડુ ગામ, વસે મારો વહાલોરે
શામળીઓજી ચતુર સુજાંણુ, તેને જોવા ચાલોરે. ૧
બહુ બોડાણાની પ્રીતે, પ્રભુ પધારયારે,
અહીંઆ આવી ઉત્તમ કીધાં, કે અધમ ઓધારયાં રે. ૨
ઘણા પાપી તે પાવન થાય દરશન કરતાંરે,
દુખ જનમ મરણુના જાય, સામા ડગ ભરતાંરે. ૩
એવો આનંદ રૂપી અખંડ અંતરજામીરે,
વહાલો પ્રેમ કેરે વશ થાય, પ્રીતમજીનો સ્વામીરે. ૪
એતો ભક્તિ તણે વશ થાય, પ્રીતમજીનો સ્વામીરે. ૫

પદ ૬૨.

એવો અપરાધી કોણછેરે, જેને ભજન ન ભાવે,
ભક્તિ મુકીને ભુતળ ભાર વહે છે, જેમ ગદ્ધાપર ગુણછેરે જેને૦ ૧
આવા હરી જોઇ જેણે નયણે ના નીરખ્યા, તેના લોચનમાં રઇને લુંણછેરે. જેને૦ ૨
આવા હરી જોઈ જેનાં હઇડાં નવ હરખ્યાં, તેના ઉજડ આઠે પહોર છેરે. જેને૦ ૩
મારૂ કરતો ને મમતમાં ફરતો, મરવુ તે નીધાન છેરે જેને૦ ૪

પ્રીતમ પ્રભુજીનું ભજન કરી લો, ઠરવાને ઠામ છેરે. જોને૦ ૫

ધોળ ૨.

રાતો ઘોડો રણ પાખરીયો, સ્વેત ધરયા શણગાર, જોને એ રાગ,
હરીનો મારગ છે શૂરાનો, નહી કાયરનું કામ જોને;
પ્રથમ પહેલું મુસ્તક મુકી, વળતી લેવું નામ જોને.
સુતવીત દારા શીશ સમરપે, તે પામે રશ પીવા જોને,
સિંધુ મધે મોતી લેવા, માંહી પડયા મરજીવા જોને. ૨
મરણ આદરે તે ભરે મુઠી, દિલમાં દુગ્ધા વામે જોને,
તીરે ઉભા જુવે તમાસો તે કોડી નવ પામે જોને. ૩
પ્રેમ પંથ પાવકની જ્વાળા, ભાળી પાછા ભાગે જોને, ૪
માંહી પડયા તે મહાસુખે માણે, દેખનારા દાઝે છે જોને ૫
માથા સાથે મોંધી વસ્તુ, સાંપડવી નહિ સેહલ જોને,
રામ અમલનાં રાતા માતા પુરા પ્રેમી જન જોને,
પ્રીતમના સ્વામીની લીલા, નિરખે રજની દન જોને. ૬

પદ મીરાંબાઈ.

ગોવીંદોજી પ્રાણ અમારોરે, મને જુગ લાગ્યો ખારોરે,
મુને મારો રામજી ભાવેરે બીજો મારી નજરે ન આવેરે.
મીરાંબાઇના મોહોલમાંરે હરી સંતનકો વાસ,
કપટીથી હરી દુર વસેરે, મારાં સંતન કેરા પાસ. ગો૦ ૨
રાણોજી કાગળ મોકલેરે, દેજો મીરાંને હાથ;
સાધુના સંગત છોડી દો, તમો રાખો દુનીયામાં લાજ. ગો૦ ૩
મીરાબાઇ કાગળ મોકલેરે, દેજો રાણાને હાથ;
સાધુની સંગત કબહુ ના છોડુ, નહી રહુ તમારી પાસ. ગો૦ ૪
વીખનો પ્યાલો રાણે મોકલ્યોરે, દેજો મીરાંને હાથ,
અમૃત કરી મીરાં પી ગયારે, જેનો હરીએ ઝાલ્યો હાથ. ગો૦ ૫
સાંઢયા સાંઢ શણગારજેરે, જાવુ શોશો કોસ,
રાણાજીના દેશમાંરે જળરે પીવાનો દોશ, ગો૦ ૬
ડાબો મેહેલો મેવાડનોરે, મીરાં ગઇ પુરવ માંહ,
સરવ છોડી મીરાં નીસરયાં, જેનું મનડું ન માયા માંહી, ગો૦ ૭
સાસી અમારી સુખમણીરે, સસરો પરમ સંતોષ,
જેઠ જુગો જુગ જીવજો મારો નાવલીઓ નીરદોષ. ગો૦ ૮
ચુંદડી ઓઢુ તારે રંગ ચુવેરે રંગ સોરંગી હોય,
હું ઓઢું કાળો કાંબલો, દુજો ડાઘ ન લાગે કોય. ગો૦ ૯
મીરાં હરીની લાડણીરે. રેહેતી સંત હજૂર,
સાધુ જનને દલવશુ પેલા દલ કપટીશે દુર. ગો૦ ૧૦

પદ ૨.

માગત માંખણ રોટી, ગોપાલ પ્યારો માગત માંખણ રોટી,
મેરે ગોપાળજીકુ રોટી બનાઉ, એક છોટી ને બીજી મોટી.
મેરે ગોપાળજીકુ બિહા કરગી, બ્રખુમાનની બેટી ગોપાળ
મેરે ગોપાળજીકુ અંગીઆ [illegible] માથે કલગી ટોપી, ગો૦ ૪

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળ જોતી. એ. ૫

પદ ૩ રાગ ગોડી

વાટ જુવે છે મીરાં રાંકડી ઉભી ઉભી;
મુનીવર સ્વામી મારે મંદીર પધારો,
વાલા સેવા કરે છે દીન રાતડી, ઉભી ઉભી વાટ૦ ૧
ફુલના તે હારને ફુલના તે ગજરા,
ફુલના તોરારે ફુલ પાખંડી. ઉભી ઉભી વાટ૦ ૨
પે પકવાન મીઠાઈયોરે મેવાને,
ઘેબર જલેબી તલ સાંકળી. ઉભી ઉભી વાટ૦ ૩
લવીંગ સોપારીને પાનનાં બીડાંરે,
એલચી દોડાને તજ પાંખડી. ઉભી ઉભી વાટ૦ ૪
સાગ સોનાનાં સોગટાં ઢાળ્યાંરે,
રમવા આવે તો જાય રાતડી. ઉભી ઉભી વાટ૦ ૫
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
જોતાં ઠરે છે મારી આંખડી. ઉભી ઉભી વાટ૦ ૬

પદ ૪

બની આવે તો રામ નામ લઈએરે, નીકર મુન રહીએ,
આરે સંસાર સરવે વહો વહો જાતાં, હાંરે વહેત સંગાથે,
નવ વહીયેરે ની૦ ૧
કીસાં કઠણ વચન કેઇ કહે તો, સેતાં આવ્યા તેમ સહીયેરે ની૦ ૨
મહા પુરૂષને મેલે ચલીજેરે મહા પદનો મરમ લઇએરે. ની૦ ૩
કહે પ્રેમલદાસ લો વેદની વાણી લખાને રાખજો હઈયેરે ની૦ ૪

પદ ૫.

મોહન લાગત પ્યારો, રાણાજી મને મોહન લાગત પ્યારો.
જાકી કળામે હાલત ચાલત બોલત પ્રાણ આધારો,
તાકી માયામાં સબજુગ ભુલ્યા, એહ પુરૂષ હે ન્યારો. રા૦ ૧
બ્રમ કહેતે અરધંગા અમારી, અમસુ લગાયો અટારો,
ચઉદ ભોવનમાં વ્યાપી રહયો હે, સો નીધીવરહે હમારો. રા૦ ૨
તમહી જુઠે અમહી જુઠે ને જુઠો રાજ મસારો,
તારા પુરૂષકો સંબંધ જુઠો, ફુટયો હે હઇયા તુમારો. રા૦ ૩
સાળુ પીતાંબર મોતનકી માળા, લઈ લઇ અગનમાં ડારો;
છાપાં તીલક તુળશીની માળા સાધુ સંગત નીસતારો. રા૦ ૪
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણુકો બરદ સંભારો
જે જે દીન મેનો હરિ વીણુ ખોયા ધિક એ મનુષ્ય જન્મારો.

પદ ૬.

મેરો મન હરીલીયો રાજા રણછોડ, મેરો મન હરીલીયો,
ત્રીકમ માધવ ઓર પુરૂશોતમને કુબેર કલ્યાણની જોડ. મેરો૦
રાધા રૂક્ષમાણી ઓર સતભામા, જાંબુક વરણી જોડ. મેરો૦
ચાર પાસ રત્નાગર ગાજે ગોમતી કરત કલ્લોલ. મેરો૦
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ હરી મારા દલડાના ચોર.

પદ ૭.

મુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા ટેક૦
મુખડું મેં જોયું તારૂ તારૂ સરવે જુગ થયુ ખારૂ.
મન મારૂ રહ્યું ન્યારૂરે મોહન તારા. ૧
સંસારીનું સુખ એવું, ઝાંઝુવાના નીર જેવું;
તેને તુછ કરી ફરીએરે મોહન તારા. ૨
સંસારીનું સુખ કાચુ પરણીને રંડાવુ પાછુ;
તેને ઘેર શીદ જઇએરે, મોહન તારા. ૩
પરણું તો પ્રીતમ પ્યારો, અખંડ સૌભાગ્ય મારો;
રાંડવાનો ભે ટાળ્યોરે, મોહન તારા. ૪
મીરાંબાઇ કહે બલીહારી આશા એક મને તારી;
હવે હુતો બડભાગીરે મોહન તારા. ૫

વિક્રમાનંદ પદ ૧ લું.

કયુરે હરીકુ ભજન નહીરે બહોત જનમ પસ્તાવેગોરે, કયુ૦ ૧
અહીઆં તુજે મીઠા મીઠા ભોગ લગતહે;
વાં તુજે સુળી ચડવેગોરે, કયુરે હરીકુ ભજતા નહીરે. ૨
અહીયાં કીસીકી તું માનત નાહી
વાં તુજે કોણુ છોડાવેગોરે; કયુરે હરીકુ ભજતાં નહીરે. ૩
કહેત વિક્રમાનંદ હરીકુ સાહી કર,
ફીર જનમ નહી પાવેગોરે, કયુરે હરીકુ ભજતા નહીરે. ૪

નરભેરામનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧ લુ. રાગ કાફી.

સરસ્વતી વસો જીભેરે, વહેવાર વાતે વઢવું છે,
ખાંતીલે નહાવુ ખાણુરે તાતાની હડીએ ચડવું છે ટેક૦
ગોમતી નાહાતું નાણું જો આપુ, શાની તમારે પ્રીત,
પીતા થઇ પુત્ર પાસે નાણુ માગોછો, કહો કીયા તે દેશની રીત
માફ નહી ઉતર આપોરે ત્યાં સુધી અડવુ છે સરસ્વતી ૧
કેટલુ નાણું આપ્યુ દુરવાસાએ બળદ્વારથી આવ્યા જંદુવીર
તેમના પેમ તમે જાણ્યા સુવરણન બીજાના જાણ્યા કથીર,
વીચારી જુઓ વાહાલારે, પછે પાએ પડવુ છે સરસ્વતી. ૨
કંચન દ્વારીકા પીતાને દેખાડી, છાપ મોકલી નાથ
શું જોઇ મોકલી શું જોઇ ખોળી તે વાલી કહો મને વાત
ગુરૂથી કહેછે નરભોરે; એ ઓસડ કડવું છે. સરસ્વતી૦ ૩

પદ ૨.

નાણુ આપે નરભોરે, વાવરજો છોગાળા;
ગાંઠ બાંધજો તાણીરે; ઘોળી ધજાવાળાં;
કપટી કેશવ જાણત તો, શાને આવત પચાસ જોજન;
સાંભળ્યું શ્રવણે સાધુને છાપે છે, માટે મળવા ધરયું મન;
દરશન દોનેરે દુર કરી પાળા. નાણુ૦ ૧
ભેખ દેખાને અરજ નથી કરતા, છાપ આપો છો હરી,
પાવડી બાળી છાપ ખાળી, છબીલા પરીક્ષા તો એપી કરી,

સમસ્યા લેજો સમજીરે, જે કહી કાનડ કાળા, નાણું૦ ૨
હારોછો જનથી નથી ડરતા, માટે હરી હઠ મેલ;
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, નથી એ તલમાં તેલ;
લેવાનું મુજ પાસેરે, હરી જપમાળા. નાણું૦ ૩

પદ ૩

કે દહાડાના સુખીયારે, સુતા છો પલંગ ઢાળી;
ઘણા દીવસ ગઉચારીરે, શ્રી વંદ્રાવન ખાળી. ટેક૦
આગલ દન તેતો ગયા વીસરી, ખાવું ખાતા ગોવાળની સંગ.
કરમના ઝાડ તળે બેઠક તમારી, એવા હતા તમારા ઢંગ.
ઓડતા નીત કેશવરે કામ્મળી તમે કાળી. કે દહાડાના૦ ૧
આજ અમરીત રસ ભોગ કરોછો, પ્રભુમાંની તે માગી મીઠાઇ,
પંચવટીમાં કંદમુળ જમતાં બોરાં ખાધાં રઘુરાઇ,
ભાજીતો ભુદર ખાધીરે, ત્રણ ભુવન ભાળી, કે દહાડાના૦ ૨
ઉઠો છબીલા આળસ દુર કરી, મને છાપો આપોને જદુવીર,
ક્યારે લગી તમે વારજ કરશો, ઓછી તે જાત આહીર;
પ્રીતલડી ના જાણીરે, અંતરનીજ અજવાળી. કે દહાડાના૦ ૩
કહેનરભે છોટાલાલ પ્રતાપે, રથ હાંકયો અરજુનનો સારથી;
ઝાઝુ જીભ થકી શું રે કહેવરાવો, લાજો હો લક્ષપતી
આજ તમારીરે મેં વાત જાણી વનમાળી. કે દહાડાના૦ ૪

અમરીષ રાજા વીશે.

પદ ૪. રાગ કાફી.

અમરીષ જન એવારે હરી ચરણે જેની ગતી,
રૂજની દીવસમાંરે ક્ષણુ પરવારી નથી;
પાછલી દોઢપોર હોએ જયારે અમરીષ જાગે સહકટે,
અબોટ પાટલાને વાસણ માજે. પછી પહોર એક રહી;
શેવામાં પેસેરે એક વિતેરે, ભકિત કરે એમ અતી અમ,
પોહોર એકનું ધ્યાન ધરે, ને પોહોર એક રસોઇએ જાય.
પ્રભુને જમાડીને પરસાદ લેતાં, નરૂત્ય કરેને ગુણ ગાય,
કાંકેરા વેણે ધણીનારે, ઉથાપન વેળા થતી;
ઉથાપન કરે અતી ઉમળકે, જ્યારે ધેનુ આવે ભોવન,
આરતી ઉતારી પછી સ્તુતી કરતા, અમરીષ ઉજવળ મન,
વેણુ ગ્રહે કરમાંરે પડે જારે દીવે બતી. અમ૦ ૩
સુડા પાંચ પોહોરાડે ત્યારે સાત પોહોર એક શેન ભાગધરી,
પ્રભુને જમાડીને પોહોરાડે ત્યારે સાત પોહોર વેરણ થાય,
પછી પોહોર ઊંઘેરે, અષ્ટ પોહોર એમ જતી. અમ૦ ૪
અષ્ટ પહોર એણી રીતે પરવારતાં, કૃષ્ણ તણા ગુણ ગાય,
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, તેને લળી લળી લાગુ પાય;
ભકિત એક સાચીરે, જુડી જાણે રાજનીતી. અમ૦ ૫

પદ ૫.

સેવાની સામગ્રીરે રાજા અમરીષ હાથે કરે;

ના આપે કામ ચાકરનેરે, નીર રાજા હાથે ભરે. ટેક૦
હાજર ચાકર હાજર રાણી, ને હાજર રહે સહુ ગામ;
પ્રભુની સેવામાં ભાગ શો પરનો, માટે ના શોંપે કામ.
વેણ પુષ્પ હાથેરે, હાર કરી કંઠે ધરે. સેવાની૦ ૧
અમરીષજીએ પોતે એમ વિચારયું પહોર સાત સેવામાં થાય,
એક પહોર ઉપાય છે તે, પહોર અવસ્થા જાય;
તે પણ પ્રભુ ભજેતે તો મુજ કારજ સરે. સેવાની૦
દરણું કદી હાથે દળીએ તે પ્રમાણુ આઠે પહોર; ૨
સેવાની સામગ્રી સરવ હાથ થાય છે, ને દરણું દળે કઈ ઓર,
માટ માંડી ગંડીરે કોમળ થકી ફરે. સેવાની૦ ૩
કોમળ અમરીષ ઘટીએ બેઠા ધીરજ આણી હઇયે,
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, ભકત તો તેને કહીયે,
એ રસ સાંભળતાંરે ત્રીવેદી તાપ હરે. સેવાની૦

પદ ૬. કાફી.

કોમળ રાજા અમરીષરે ઘંટીએ બેઠા સહી,
છુટયો પરસેવોરે તે વરણવ્યો જાયે નહી. ટેક૦
કોમળ રાજાને કોમળ રૂદીયા કોમળ દેહ અતુલ્ય,
દેહરંગે જાણે કસુંબો ચઢીયો, શુંવાળુ ગુલાબનું ફુલ;
અમરીષ જન એવારે, ઘંટીયે બેઠા જઇ. કોમળ૦ ૧
કોમળ હેવાને ચેન છે કેવાં ઉજવલતાનો ગંગ;
બળ કરીને જ્યારે ઘંટીને ખેંચી, ત્યારે વળ્યો પરસેવો અંગ;
લીલાટ તણોરે રહયો જાણે પરભા વહી. કોમળ૦ ૨
કોમળ પત્રપર જળીત શોભે, મેઘ તણા બિંદુ;
મોતીઆ છુટયા તે તારાની તોલે. મુખ અમરીષનું ઇંદુ;
હરીતો વશ જેનેરે એવી તો તેને ટેક ગ્ર. કોમળ૦ ૩
શ્રી કૃશ્નજી તેતો પલંગે પોઢયા, દાસી ઢોળે છે વાય;
અમરીષ માટે હરી ઝબકીને જાગ્યા મારે ભકતની કરવી સહાય,
કર વાય વીંજણેરે, અમરીષ પુઠે રહ્યા. કોમળ૦ ૪
લક્ષ્મી કરથકી લીધો વીંજણો, ધાયા ધસમશીને નાથ;
કહે રૂક્ષમણી પ્રભુ કંઇ પધારો, મુને તો અચરત વાત,
પછી મુને પુછોરે, જ્યારે ત્યાંહાં હુ આવું જઇ. કોમળ૦ ૫
અમરીષ પુઠ હરી વીંજણો કરતા, આહે હરી જુગદીશ;
તે હરી ડાકોર મંદીરમાં જોજો, સરવ દેશનો ઈસ;
મુરખ નવ માનેરે, સાચાને તો સંસય નહી કોમળ૦ ૬
ઘંટી મુકીને જોયું અમરીષ પુઠે ત્યારે દીઠા શ્રી જગરાય;
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, નમ્યો અમરીષ હરીને પાય;
તમો કરો વીંજણોરે, તેતો અઘટતી થઇ. કોમળ૦ ૭

પદ ૭

પોરાઢયાતા કેશવરે, સુખ પલંગ ઢાળી,
પુષ્પ વેણી પાથરયાંરે વજ્જરના ટાળી. ટેક૦

સુખ પલંગથી સ્વામી કેમ જાગ્યા, તેતો કહે મુજને વાત;
ઠાકોર ચાકરને વીજણુ કરોછો, તેતો અણઘટતી થઇ;
નેવાંનાં પાણી મોભેરે તેતો અચરત્ત ભાળી,
શ્રીકૃષ્ણ અમરીષ પ્રત્યે કહે છે એક પહોર ઉંઘને તુય;
પહોર એક તારી સેવા માનુ વચન આપુ હુય;
ત્યારે અમરીસેરે પ્રભુની વાચા પાળી. પોરાઢયા૦ ૨
સનકાદીક ઇંદ્રાદીક જેનુ ધ્યાન ધરે શીવ શેષ;
સહસ્ત્ર ફેણાએ શેશ રટણ કરે છે વીશામો ન પામે લેશ;
સીદ્ધ જોગીનેરે લાગી ધ્યાનની ટાળી. પોરાઢયા૦ ૩
રાજનીતીની અમરીષને ખબર નથી, કરે સેવા સ્મરણને નેમ;
કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે હરીયે વિચારયું એમ;
રાજ રક્ષણનેરે મેલ્યુ ચક્ર વનમાળી. પોરાઢયા૦ ૪

પદ ૮.

લેને લેને લાવ જીવને જોતા નહી જડ;
જોતાં નહી જડેરે, જીવને ખોળ્યો નહી મળે. લેને લેને૦ ૧
કસ્તુરીને કેવડો લઇ તેલમાં તળે;
આવો રૂડો મનખો મેલી ભુતમાં ભમે. લેને લેને૦ ૨
મોતી સરખો દાણો લઇને ઘંટીમાં દળે,
બાવળીઆનું બીજ વાવે આંબો નહી ફળે. લેને લેને૦ ૩
સંત બોલાવે બોલતો નથી અભીમાનમાં ફરે;
મારી ધડકે આગળ કરશે વેઠે ભાર ભરે. લેને લેને૦ ૪
માયા તને મીઠી લાગે, ગોળશે ગળી
નરભેરામના સાથમાં તો કુળ નહી મળે. લેને લેને૦ ૫

પદ ૯.

સેહેલો સેહેલો બહુ સેહેલો રણછોડરાય બહું સેહેલોરે,
વાત કરતા વાલોજી આવે મોઢે ચઢે છે વેહેલો વેહેલે. રણુ૦ ૧
મગસ બરફી જમવાને જોઇયે, વેચવા કડાવે પેસો પેસો રણુ૦ ૨
ભગત જનનાં સંકટ હરવા થાય છે ગાંડો ને ઘેલો. રણુ૦ ૩
હરદે કમળ રૂપી હેમની દાબડી તે વસ્તુ માંહિ મેલો. રણુ૦ ૪
કહે નરભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે એના ખેલમાં ખેલો. રણુ૦ ૫

પદ ૧૦.

રંગ ભીના રંગ ભીના, રણછોડરાય રંગ ભીનારે
આવાગમન અમરીષનો વારયો દશ અવતારને લીના. રણછોડ૦ ૧
સેનાને માટે તમે નાપીક થયા કુણ કરે તમ વીના. રણછોડ૦ ૨
બાહીર મુખીનો મુગટ લીધો અવગુણ ન જોયા એના રણછોડ૦ ૩
કહે નરભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે આદે અનાથ નાથ દીના રણછોડ૦ ૪

પદ ૧૧.

છોગાળા છોગાળા રણછોડરાય છોગાળારે,
મુસ્તક મુગટને કાને કુંડળ, આંખ નેણાં અણીઆળા, રણછોડ૦ ૧
ગળે ગળચવા હતરી સાંકળી કર મુકતાફળ માળા. રણછોડ૦ ૨

શંખ ચક્ર ગદા પદમ ધરો છો, ભકત તણા પ્રતીપાળા, રણછોડ૦ ૩
કહે નરભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે ડાકોર ડાકોર વાળા રણછોડ૦ ૪

પદ ૧૨

વનમાળી વનમાળી વીઠલવર વનમાળીરે,
અઢાર ક્ષોણી તમે દળ વટાયું ટીટોડી મેલી તમે ટાળીરે. વીઠલ૦ ૧
ચક્ર ધરયું તુમે ભીસમની માટે તેની પતિજ્ઞા પાળી. વીઠલ૦ ૨
રાસ રમાડવાને રંગ રમાડયા, તેડી તે વૃંજની નારી, વીઠલ૦ ૩
કહે નરભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે સુખની સીમા વાળી, વીઠલ૦ ૪

પદ ૧૩.

રામ રટણમાં સાર છેરે, સીતારામ રટણમાં સાર છે;
મુનશાદેહ પામીને સમેરણ ભુલ્યો તેને કલ્યાણની વાર છેરે, સી૦ ૧
કુસંગ કુનારનો સંગ કરયાથી જમનો મોટો માર છેરે, સી૦ ૨
લખ ચોરાશીના ફેરારે ફરતાં, મુનશાદેહ છેલોજ વાર છેરે, સી૦ ૩
કહે નરભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે રામ રટયાથી પાર છેરે. સી૦ ૪

ભજન

મેરે મન બસ ગયો સીતારામ,
સીતારામ સીતારામ મેરે મન બસ ગયો સીતારામ
રતન સીંહાસન રઘુવર બેઠે, ચમર ઢોળે હનુમાન. મેરે૦ ૧
તુમ મત બીશર જાઓજી મેરે મનસે તુમ નીકસી જાવોજી મેરે પ્રાણ. મેરે૦ ૨
શીતારામ લક્ષમણ ભરત શતરૂઘ્ન, કેરા શહસ્ત્ર મુખ લેતહીનામ.
તુલસીદાસ ભજ દ્વજરવંદન, ચોસઠ ધડીને આઠુ જામ. મેરે૦ ૩

પદ ૨

હોલો હોલી કહેછેરે, પ્રભુજી મારી વારે ચઢે;
બચ્ચા મારાં મારેરે, તળે આવી ભીલ ખડો. ટેક૦
બાણ તાણીને ઉભા પારધી, ને ઉપર આવ્યો બાજ;
પોતામાંથી સરપ જો નીશરે તો વણસે મારાં કાજ,
ગરૂડના ગામીરે આંટી રાખી રખે રહો હોલો હોલી૦ ૨
કહેતામાંજ પરવરીલાને, શરપમાં નીરવાણ,
પારધીને તો પગેરે ડસીયો, તતક્ષણ લીધા એના પ્રાણ;
ત્યાંથી બાણછુટેરે બાજ આવી હેઠે પડયો. હોલો હોલી૦ ૨
કઠણ વેળામાં કામજ આવે, જો ભજન કરો તો ભય જાય.
એવા સામરથ સ્વામીને મુકીને કોના પૂજુ પાય;
ગુનેગાર તારોરે તુળશીદાસ ખરો હોલો હોલી૦ ૩

પદ ૩.

લાંબી સોડે સુતોરે, સુખની તેં સજ્યા કરી
કદીએ નવ બોલ્યોરે; મુખથી તું હરી હરી. ટેક૦
આછેરે તરૂને આછેરે મારૂ તેમાં બંધાણું તારૂં ચીત.
અલબેલીનો સંગ ન મુકયો, તે વિના તું આંધળો ભીત,
હરીને ઠેકાણેરે બેઠા નહી એક ઘડી, લાંબી શોડે૦ ૧

શીર ઉપર તો કાળ ભમે છે જેમ તેતરબાજ
કહીયે ખરા પણ કહયું ન માને કહે મુમતને કાજ
જે જેણું તે તેમજરે મુકીને તારે જાવું મરી. લાંબી સોડ૦ ૨
ઊંચી ઊંચી મેડીને બાગ બગીચા નવી નવી ભાતના રંગ
તે ઘેર બેઠા કાગ કકળશે કોઇ નહી આવે તારી સંગ
તુળશી તો કહેછેરે લખ ચોરાશી ફરો લાંબી સોડ૦ ૩

પદ ૪.

ીતારામ ઉપાસી આયે મોરો સીતારામ ઉપાસી;
ાલ તીલક તુળશીકી માળા અવધપુરકે બાશી. આયે૦ ૧
ાથવૃત સબે કરીઆયે કોટી ગંગાને કોટી કાશી. આયે૦ ૨
ાણુધોઇ ચરણામૃત લીધો શીતળ હો ગઇ છાતી. આયે૦ ૩
ભર છોડ ઔરકુ ભજહી સોનર જમપૂર વાસી આયે૦ ૪
ાશીદાસ રઘુબરકે શરણે મીટ ગઇ લક્ષ ચોરાશી. આયે૦ ૫

પદ ૫.

ાણુ તારે મેં આયો કુટુંબનજી શરણુ તારે મેં આયો.
ડી હેરી લંકા કનક કેર મંદીર હરી ચરણે ચીત લાયો
મ મોયે રાત્ર કીયો લંકાકો તબ મેરા માન બડાયો
ામ મરણુકો બંધન છુંટો રામ દરશન પાયો. કુટુંબ૦ ૧
ા રઘુનાથ અનાથકે નાથા તમ મોયે કંઠ લગાયો
ાશીદાશ પ્રભુ તમારી કૃપાસે રાજ વિભીશણુ આયો. કુ૦ ૨

પદ ૬ રાગ ભઇરવ.

ાાત:સમે રઘુબીર જગાવે, કૌશલ્યા મા તારી
ાઠો બાલજી ભોર ભયા હે મુનીજન મન હેતકારી. ૧
બ્રહ્માદીક ઈંદ્રાદીક દેવતા, રૂશી સનકાદીક સારી,
બાન બીભને વેદ મુની લગાવે રઘુકુળ બીરતારી. ૨
બંધીજન ગાંધરવ ગુણુ ગાવે નાચે દેહ તાદારી
ોન સહીત સબ દ્વારે ઠાડે હોત કતોહળ ભારી
ારત શતરૂઘન ચમર છત્ર લીયે જનક સુતા લે ઝારી,
ાવા પાન લીયે કર લક્ષમણુ ભર કંચનકી ઝારી. ૩
ાુણ પ્રીયે બચન કહે રઘુ નંદન લોક પલક ક્ધારી,
શીતવત અને કીયે મરાર મુદીય ભયે નરનારી. ૫
કરી અસ્નાન દાન નરપ દીજે, લીલાવટ તીલક સમારી;
જેજેકાર કરત બન માધે; તન મન ધન બલીહારી. ૬

પદ ૭ રાગ કાફી.

ભજીલે શ્રીરામ અબ તારો દાવ બન્યો ભજી લે તું સીતારામ.
તેરી કાયા કછુ કામ નહી આવે માતપીતા ધનધાન. અબતો૦
અચિંતાકો તેરો કાળ આવેગો, અબ તેરો કોણુ જમાન. અબ૦ ૨
ભીલ પારધી અજામેળ ઉગારયો, એ સોઇ સમરથ નામ. અબ૦ ૩
તુળશીદાસ આશ રઘુવરકી સબકો પૂરાણુ નામ. અબ૦ ૪

પદ ૮ રાગ ઠુમરી.

નહી બન જોબ સખી દોનુ બાળક નહી બન જોગ
એક સ્યામ દુજા ગઉર રૂપહે નેનભરે ત્રિલોક. સખી૦ ૧
રામ લક્ષમણુ સીતા બનકુ સધાવે દેખત નગરકે લોક સખી૦ ૨
ઉસકી માતપીતા કેસે જીવે કેસે જીવે અવધકે લોક સખી૦ ૩
કંદમળ લછમણુ લેઇ આવત વાંકે લગાવતુ ભોગ સખી૦ ૪
તૂલસીદાસ રઘુનંદકે ચરણે ભાવીરે આલી ભાવીરે લખ ગઇ મહા
ન વીજોગ. સખી૦ ૫

પદ ૯ રાગ બીહાગ.

ભજનકો પરીમાન એસો હરી ભજનકો પરીમાન
ભજનકા પરીમાન એસો જળ તારે પાશાણુ એહ ટેક૦
ચળત તારાને ચળત મંડળ ચળત રવી શશી ભાન,
દાસ ધરૂવકુ અવીચળ પદવી રામકે દીવાન, એસો હરી૦ ૨
રાવણુ કે દશ શીશ છેદે કર ગ્રહે સારંગ પ્રાણુ,
વાભીક્ષણુ લંકા દીનો ભકત પોતાકો જાન. એસો હરી૦
નીગમ જાકી શાખ પુરે સુનો સત સુજાણુ;
દાસ તુળશી શરણુ આએ રાખીએ ભગવાન. એસો હરી૦ ૪

સાખીઓ.

તુળશી આ સંસારમે, ભાત ભાતકે લોક;
સબસે હીલમત ચાલીયે, નદી નાવ સંજોગ ૧
તુળશી મુનશા દેહ ધરી નાજ પ્યા શ્રી જુગદીશ;
જતુની નજર વધેરતાં, કાં કાટયો નહી શીશ. ૨
ગરભ ના ગળ્યોં તારો દુરમતી વાંઝ ન રહી તેરી માત
જા ઘર કથા કીરતન નહી, તાં ઘર બડો ઉતપાત. ૩
સબ સોનાના નગર બન્યા પારસમણીકી ગોળ
તુળશી હરીકી ભકિત વીના, જમડા કરે ધમરોળ. ૪
ઢેર ઘડંતા મનુષ્ય ઘડયો, ભુલ્યો શિંગને પૂંછ
તુળશી હરીકે ભજન વીના, ધીક દાઢી ધીક મૂછ, ૫
ધન ભોમી ધન ગામને જ્યાંહાં સંત બીરાજે આઇ;
જગજીવન પાવન કરે હીલી મીલી હરી જસ ગાઇ; ૬
તુળશી કહે મેં પારખું. પરખ્યા રામ રતન,
જપ તપ તીરથ કાચમણી તાંહાં હુ માને મન. ૭
પારસમણીકે સંગથા કંચન ભઇ તરવાર,
તુળશી ઉનમેં તીન રહે ધાર ભાર આકાર. ૮
સબનદીઓ ગંગા વહે, સબ પથર સાલીંગરામ,
સબ વનસ્પતી હે તુળશી જાકે હરદે રામ ૯
દયા ધરમકો મુલ હે પાપ મુલ અબીમાન;
તુળશી દયા ન છોડીયે, જબ લગ ઘટમે પ્રાણુ ૧૦
પરધન પથર જાણીએ, પરસ્ત્રી માત સમાન;
હેતે કરે હરી નહી મળે, તો તુળશીદાસ જમાન; ૧૧

તુળશી તરીયા રફી અપની ન કહે કોય;
હે હરીની કહે અપની, અંતે ફજેતી હોય. ૧૨
ચીત્ર કોટકે ઘાટપર ભઇ સંતનકી ભીડ;
તુળશીદાસ ચંદન ઘસે તીલક કરેરે રઘુવીર. ૧૩

પદ ૧૦. રાગ બીહાગ.

બાનાની પત રાખ, પ્રભુ તારા બાનાની પત રાખ;
બાનારે માટે જો દુખ દેશો તો કોણ જપે તારો જાપ. પ્રભુ૦ ૧
રોહીદાસની તમે પાતરી લીધીને, નવ જોઇ જાત કે ભાત;
શેનાની માટે સનસુખ રહીને તમે, નાઇ કહેવાયા હોનાથ. પ્ર૦ ૨
પ્રલ્હાદની તમે પ્રતિપાલણ પાળાને સ્થંભમાં પુરયો વાસ;
તાતી કડા તમે શીતલ કીધી, શુત્તનવાને પાસ પ્ર૦ ૩
પંચાળીના પટકુળ પુરયાંને, રાખી સભામાં લાજ;
સાગરમાંથી બુડતો રાખ્યો, રામ કહેતામાં ગજરાજ. પ્ર૦ ૪
ઝેર હતાં તેના અમરત કીધાંને, આલ્યા મીરાંને હાથ,
મેહેતાને મંડળીક મારવા આવ્યો, ત્યારે કેદારો લાવ્યો મધરાત. ૫
ભકતોનાં તમે સંકટ ભાગ્યા ત્યારે દ્રઢ આવ્યો વીશ્વાસ,
તુળશીના સ્વામીને કહુ કરજોડી, પુરો અંતરની આશ. પ્ર૦ ૫

દેવાનંદનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧.

શંખણીગો સરવે સતસંગ કરતાં લજાવે;
મોંઘો દેહ મનુષ્યનો પામી, એળે જન્મ ગમાવેરે. શં૦ ૧
મોટા કુળનું માન ઘણેરૂં, અહાર અતિશે ઊંઘે,
ધણી સંગાતે કરે ધડાકા, સરડ છીંકણી સુંઘેરે. શં૦ ૨
માથુ જોતા જુવો મારે આડી અવળી ચાલે,
રજસ્વળાનો દોઝ ન જાણે, મનને ગમે તેમ મહાલે. શં૦ ૩
નહાવે ધોવે નિતી પાળે, પ્રભુ ભજનમાં પ્રીતી;
તેની નિંદા કરવા લાગે, વાચ્યુ દેશવ જીતીરે. શં૦ ૪
દારૂ પીવે માટી ખાવે, જીવ મરાવે જાણી,
દેવાનંદ કહે જમના દુતો, તેને લેશે તાણીરે. શં૦ ૫

ઇશ્વરને ઓળખવા વીશે.

પદ ૨. રાગ કાફી.

આવો રૂડો અવસરરે ઓળખવા એક હરી
મોંઘુ મનશા તનરે, ના આવે તમારે ફરી ફરી. ટેક૦
ધન જોબન તન રંગ પતંગી વણસે વારંવાર;
તો સાદે શું જતન કરે છે સ્વપનું આ સંસાર;
વળી તેને મરવુંરે ડસ્યું દીસે દોશ કરી. આવો રૂડો૦ ૧
સૈભ્ય સ્વભાવ પરમ સુખ સંપનીએ પામવાનો ઊપાય,

પ્રગટ સ્વરૂપ ઓળખ્યા પ્રભુને દુરલભ દેહ ગવાય;
એવું તન આવ્યુંરે, લેજો વરજરાજ વરી આવો. આવો રૂડો૦ ૩
માયાની મોટમ છે મીથ્યા, નથી ઘડીનો નીરધાર,
દેવાનંદ કહે ભજ દુખ ભંજન કરૂણાનીધિ કીરતાર,
કઠણ વેળામાંરે રહેશે તારાં કારજ સરી. આવો રૂડો૦ ૪

રણછોડદાસ.

હુંતો તને વારૂરે આતે તે શું કરયુરે;
હરી હીરો ખોયા ને હોરયો સંસાર;
હઈયાના ફુટયારે આંખે થયો આંધળોરે,
વીસારીને મેલ્યા દીન દયાળ;
મારા સાળા મુરખરે બુધી તારી કયાં બળી.
માથે તો ભમતો ના દીઠો,કાળ ગપાટાને હાંકેરે બધા ગામનારે
વીચારી ના જોયુરે સાર અસાર, હુતો તને૦ ૨
મનશા જનમરે મેળવ્યો તે ધુળમાંરે
હંસા ઉપર ઘાલી જોને હામ,
જણ્યો તેને તારેરે આડો શેના આવીયેરે
તારી માને કુખે ના દીધો ડામ હુતો તને૦ ૩
સગાંને સંબંધીરે બુડાડવાને સઉ મળ્યારે
તરવાને ત્રીકમ નામ સંભાર
એતો ન લાગેરે ઝટપટ માનજેરે
હવે તુતો ગાફલ ન રહીશ ગમાર. હુતો તને૦ ૪
ડાહાપણ ડોળુરે સ્વારથ સાથમાંરે,
પરમારથની વાત ન જાણી પેલ,
રણછોડ કહેછેરે રાંડના તું ચેતજેરે
વહી ગયો ભજનની દીન લેહેર. હુતો તને૦ ૫

પદ ૨. રાગ કાફી.
શરીરરૂપી અંગરખા વિષે.

અંગરખુ એક તારૂરે બનાવ્યુ બહુ જુગતે કરી;
શીવનારો દરજી ડાહયોરે કીધી છે માહા કારીગરી;
કારીગરી માંહી કેવીરે કીધી, તેનો કહેતાં નવ આવે પાર.
બારીક કામ બહુ ઝીણુ કીધુ, તેના ઉપર તાણ્યા છે તાર,
ટાંકો તો નજરે નવ આવેરે, દેખોને સરવે સુરત ધારી. અં૦ ૧
બાત બનાવી દોરી વાળીરે, નાંખી તેમાં બખીયા છે બહુ,
વાળુ વળેતે અકડ નથી તેમાં તાણ્યા નથી એક તાર,
સારૂ શીવ્યું સંગેરે આવ્યુછે અંગે બરબરી, અં૦ ૨
કમરપટો કોઠોને કુણી પુચેથી પાની પ્રમાણ,
તેમાં કરોચડી કાંઇ નથી વળી શીવનારો ચતુરસુજાણ,
પ્રમાણ કેવું કીધું બેસતુ છે બરાબરી. અંગરખુ૦ ૩
અંગરખુ બહુ રંગી બનાવ્યુ પુરણ પ્રેમ પ્રકાશ;
ચાંપદેખો તે દરજીની કેવી, શીવતાં કરયાં નવ માસ;
દાસ રણછોડને, પહેરાવ્યુ પ્રભુ ખરાખરી. અંગરખુ૦ ૪

કલ્યાણદાશ,

હરિ ભજવાનુ ચોઘડીયુરે તે ફરી ફરી કયાં મળશેરે
ચોંપ કરીને ચેતી લેજો, ભવના તારણ તરશોરે. હરી. ૧
મનુસ્યાદેહ મટી જશેને, પસુ પંખી અવતરશોરે;
વરણાગીમાં વાટ ઉઠશે, કેઈ ખાણે રડવડશોરે. હરી. ૨
દુખ લાગે તો વહેલુ લાગો, ઉંઘે ઉધું ચાલ્યુંરે;
ખાને ઉંદર શુ બોલ્યો તો, શું બોલ્યો શું પાલ્યુ. હરી૦ ૩
જોબન જાશેને જરા આવશે, નેન નાસીકા ગાળશેરે;
સગાં સનેહી સુખનાં બેલી અંતે અળગાં રહેશેરે હરી. ૪
હરી નામતો હરી બેઠો, વીખીયામાં વીટાયામાં વીંટાયોરે;
આ અવસરતો રૂડો કરાવે, પાપ ન કરશો પ્રાણીરે;
કલ્યાણ કહે તે કહ્યુરે ન માને, પથરા ઉપર પાણીરે હરી૦ ૨

પદ ૨ જું.

મુનશાદેહ પામીને જે કોઇ હરી ભજે તે બળીઓરે;
બળતે શ્થંભે બાંધશેને, કેમ સટેવાશે છડીઓરે;
હમણાં તો હરી નથી બોલતો, તારી કુટી ભાગશે નળીઓરે,
આપે ખળને ખળની સંગત ચતુરપણામાં ચળીઓરે;
અમરીત રસ તો કોઇ આરોગે, તારા કમરનો ઢળીયોરે મુ. ૧
તજી કુશકા કમેદ જમતા; માહા મેવાને મળીઓરે;.
મન મગન થઇ મનમાં ફુલ્યો; શું બેઠોછુ ગળીઓરે, મુ. ૨
નંદ નીરમણી મુકીને, મહા કચરામાં પડીઓરે;
ચોપ કરીને ચેચી લેજો, તારો અમરીત કુપો ઢળીયોરે. મુ. ૩
મુનશાહેદોને સત સંગતને ઘણા દિવસે મળીયોરે;
કલ્યાણ કહે જેણે હરીના ભજીઆ, તે પ્રાણિ શું રળીઓરે મુ.

પદ ૧ લું.

ગોવીંદ ગુણ ગાઇ લ્યો મન ઘેલા, તમે થાઓને વેહેલા વહેલા
હરી ગુણ ગાઓને ગરથમ પહેલા ગોવીંદ ગુણ ૧
કાયા પાણીનો પરપોટો અંતે એ ભરૂશો ખોટો;
જુગમાં હરી જશ છે મોટો રે ગોવીંદ ગુણ. ૨
મનતું મારૂ મારૂ કરતો, સગા સંબધી સાથે લડતો;
તુતો હીડે છે રંગ રવડતોરે, ગોવીંદ ગુણ ૩
જીવ તારા માત પીતાને ભરાત, કોઇ નહી આવે તારી સાથ;
તારે જાવું એકલડાં વાટરે. ગોવીંદ ગુણ. ૪
જીવ તારે અવર તણી છે આશ, વેશ વણોને થોડી રાત;

ક્ષણમાં થઇ જાશે પરભાતરે. ગોવીંદ ગુણ ૫
એવી વઇસ્નવ જનની રીત કરી લે શામળીઆ સું પ્રીત;
ભકતભોવન કહે હરી ભમીનેરે. ગોવીંદ ગુણ. ૬

પ્રેમલદાશ

પદ ૧ લુ

હરી ભજતાં હજુ કોઇની લાજ જતા નથી જાણીરે.
જેની સુરતા શામળીઆ સાથ, વદે વેદ વાંણીરે, હરી. ૧
વહાલે ઉગારયો પ્રલ્હાદ હરણાકસ્ય મારયોરે,
વિભિક્ષણને આપ્યું રાજ, રાવણ સંહારયોરે હરી. ૨
વહાલે નરશી મેહેતાને હાર, હાથો હાથ આપ્યોરે;
ધરૂવને આપ્યુ અવીચળ રાજ, પોતાનો કરી થાપ્યોરે હરી ૩
વાહાલે મીરાં તે બાઇનું ઝેર, હળાહળ પીધુરે,
પંચાળીનાં પુરયાં ચીર, પાંડવ કામ કીધુરે હરી. ૪
વાહાલે ભ્રગુરિષની ઓળખાણ, અવતાર દશ લીધારે
વાહાલે ગજની કીધી સહાય, ગરૂડપર હરીયારે. હરી. ૫
આવો હરી ભજવાનો લહાવો, ભજન કોઇ કરશેરે;
કરજોડી કહે પ્રેમલદાસ, ભકતનાં દુખ હરશેરે. હરી. ૬

નરશિંહ મહેતાનાં બનાવેલાં પદ

પદ ૧ લુ.

જન્મ ધરી શું કીધું; મુનશા જન્મ ધરી શું કીધુ;
કયાંથી આવ્યો ને કયાં તુરે જોઇશ. એકે કામ ન શીધું;
અમરીતનો રસ ઢલતો મુકી, વિખ હળાહળ પીધું;
નરસઇના સ્વામી પતીત પાવન, તેનુ નામ નવ દીધું. મુ૦

પદ ૨ જી

ઝાઝર ઝમકાંને આંખ ઉઘાડી, નીરખીયા વદન સલેમલ સાડી
આસનવાલી બેઠા વનમાલી, મોટા મોટા જોગેશ્વર શુલા ગીતાલી
શોન ની ઝારી વલમાંરે કરમાંરે લીધી, ભરી સભામા નાગર નરસઇયાને દીધી
મેનણુ તેવાલો મારો બ્રહમચારી મોલ સહસ્રગોપીએ તેદારની નારી

પદ૩જું.

જેનેરે ગોવિંદરામ તમને વીસારયા, તમને વીસારયા તે નર ભવોભવ હારયા
તેમને વીસારી કવણ સુખ કીધું, અમરીત ઢોલી હલાહલ પીધુ જેણેરે
તમને વિસારી અન્તરમન મોહયું, કાશીને બદલેકચન ખોયું,
તમને વિસારી અવર રંગરચીયા વાંઝ ન રહિ તેરી જનુનીરેમાત
તમને વિચારી નીદ્રા ભરી શુતો બેણેરે નરસઇયો તે નર
જના ભવ વગુતો જેણેરે

પદ ૫.

રામાકૃષ્ન રામાકૃષ્ન બોલેરે બાવા. ટેક૦
હલડામાંથી દુર કરો, દુનીયાના દાવા,
પુરણુ પુન્યે પામ્યાછો, અવતાર આવા,
ચાલવા ચરણુ આપ્યા. તીરથ નાહાવા,
સેવા કરવા કર આપ્યા સમરણુ સાવા
નેત્ર આપ્યા હરી નીરખવા મુખ પરસાદ ખાવા;
જુગદીશે જીભ આપી હરીગુણુ ગાવા,
મસ્તક આપ્યું માનવી હરી ગુરૂને નમવા;
કહે નરસઇયો કાન આપ્યા હરીગુણુ સાંભળવા.

ગોડી.

ગઉચારી ઘેર આવે, વાલોજી મારો ગઉચારી ઘેર આવે.
હાથમાં લાકડીયાંને ખભે કામળીયાં મીઠીસી મોરલી બજાવે. વા૦
ગુંજુફરહાર મનોહર મોર મુગટ શીર સોહીયે,
સ્વામીતણી સુંદરતા જોઇ જોઇ વ્રજ વનીતા મન મોહીયે,
કુમ કુમ કેરા છડા છેવરાવું, મોતીડે ચોક પુરાવુ,
નરસઇયાના સ્વામી મંદીર પધારે, સેરીયે તે ફુલડાં વેરાવું.

પદ ૭.

સંતો અમેરે અમે વેહેવારીયા, શ્રી રામનામના વેહેપારી આવેરે બધા ગામ ગામનો સંતો૦ ૧
અમારૂ વસાણુ સાધુ સહુકોને ભાવે, અઢારે વરણુ જેને હોરવાને આવે, સંતો૦ ૨
અમારૂ વસાણુ કાળ દુકાળ ન ખુટે, જેને ચોર ન લુટે જેને રાજા ન દડે. સંતો૦ ૩
રામનામ ધન્ય મારે ને વાજે ને ગાજે, છપન ઉપર ભર ભુંગળો વાગે. સંતો૦ ૪
લાખ તણુા તો લેખાં નહીને પારવની છે પુંજી, હોરવું હોય તો હોરી લેજો કસ્તુરી છે મોંઘી. સંતો૦ ૫
આવરોને ખાતાવહીમાં લક્ષમીવરનુ નામ, ચીઠીમાં ચતુરભુજ લખીયા નરસઇયાનું કામ. સંતો૦ ૬

મંગળાચરણુ ૪.

વધકુંઠાચી મુરતી આઇ બીમા ત્રઠ
લાડચી જશોદાચી માઈ બાપા હો રામા રામા રામ,
કૃશ્ન ગાતા ગીતી કૃશ્ન ધ્યાતા ચીતી
કૃષ્ણુ રૂપે હોતી કૃષ્ણુનામે હો રામા રામા રામા. ૩
હરે રામા ગોડ તુજે નામ, ગોડ તુજે રૂપ;
ઓહી માઝા પ્રમ સરવકાળે હો, રામા રામા રામા રામા.
હરે રામ વીઠુબાચે નામ, સાકરચી પુરી;
પણુ તુકા ભણો મળે, પુરવે પુન્ય હો રામા રામા રામા.

મંગળાચરણ ૫.

સુંદરતી ધ્યાન ઉભાઇવળી, કેડે કટાવળી ઠેઉ નઇયા હો રામા હરે
ઠેઉ નઇયા હો રામા રામા.

હરે રામા મકર કુંડલ તવપતિ સરવાણી કંઠે કૌસ્તુભમણી.
હીરા ઝળકે હો રામા રામા રામા રામા.

હરે રામા ગળે તુળશી હાર કચ્છે પીતાંબર હવડે નીરંતર,
એવી ધ્યાને હો રામા રામા રામા રામા,

હરે રામા તુકા ભણે માજી, એથી સરવે સુખ પામે નથી,
મુખ આવડીતે હો રામા રામા રામા રામા,

મંગળાચરણ ૮

રત્ન જડીત્ર સીંગાસન, ત્યાં શોભે નારાયણ શોભે નારાયણ,
હરીએ રામા રામા, રામ રાય રાય રઘુભાઇ રઘુભાઇ
વામ ભાગે સીતા બાઇ જગત જનુની માને આઇ જનનીમાં જે
આઇ હરીએ.

પશ્ચાત ભાગે લક્ષમણ પુઠે અંજની નંદન, અંજની હરીએ ભરત
શતરૂઘન ભાઇ ચમર ઢાળત દોનુ ભાઇ ઢાળત દોનુ ભાઇનલ નીલ
જાંબુવત સુગ્રીવ અંગદ વિભીક્ષણ ભકત અંગદ વિભીક્ષણ ભકત
હરીએ.

તુકા ભણે નેનુકા દાસ, અંકીતર રામા પાઇ અંકીતર રામાઇ,
હરીએ.

પદ ૮

જાય છે જવાની તારી જાય છે જવાની,
હરીના ભજન વિના જાય છે જવાની. ૧
કાયા તારી કંચન જેશી મોતી જેસા પાની,
મુવા કેડે બાળી મુકશે ઉડી જાશે વાની જવાની. ૨
જાતી રહેશે જવાની ને પછી થાશે હાની
છાના માના જમ આવશે લેઇ જાશે તાણી. જાય છે ૩
માયા તમે મુકી દોને થાઓને જ્ઞાની
નરસઇંયાનો સ્વામી સાચો દુનીઆ દીવાની. જાય છે ૪

પદ ૯

નારાયણનુ સ્મરણ કરતાં વારે તેને તજીએરે
મનછા વાચા કમણ કરીને રૂડા વક્ષમી વરને ભજીએરે નાં૦ ૧
કુળ તજીને કુળ ધરમને તજીયે તજીયે માતને માતને તાતરે,
ભાત ભગની સરવે તજીયે, જેમ તજે કાંચળી સાપરે નાં૦ ૨
પ્રથમ પીતા પ્રલ્હાદ તજીયા ના તજયું હરીનુ નામરે.
ભરત શતરૂને તજી જનેતા નવ તજીયા શી રામરે. નાં૦ ૩
રૂષી પત્ની રાઘવને કાજે તજેલા ભરથારરે
તે માટે કાંઇ કુડુ ના પડીયું પામ્યા પદારથ ચારરે નાં૦ ૪
વ્રજ વિનતા વિઠલ કાજે સરવ તજીને વન ચાલ્યારે.
ભણે નરસઇયો વંદ્રાવનમાં શી કૃષ્ણ સંગાતે મહાલેરે. નાં૦ ૫

રામદાસ સ્વામીના બનાવેલાં પદ.

પલ પલ રામ રામ ભજલે. હાંરે સીતારામ રામ ભજલે, ૬૦
પલની પલકમાં અપલ આયુષ્યહે, મનની કલ્પના તજરે. ૫૦
ભજન નીરંતર અંતરથી, એવા મહામંતર તુ સમજલે. ૫૦
વેદ વિચારેને તું શું હારે, મુરખ સણુજ સમજરે. ૫૦
રામદાસનાં સ્વામીને ભજતાં લોક લાજ સબ તજરે, ૫૦

પદ ૨.

સીતારામ રામ રામાં. હરી હરી રામ રામ રામા, ટેક૦
સીતાપતી રઘુનાથ વિસંભર લક્ષમીવર ધનશામા. હરી હરી૦
કંસ વિદારણ ત્રિભોવન તારણ. રાવણુ રણ સંગ્રામા, હરી૦
કુબજા તારીને અહલ્યા ઓધારી, ગોપીજન વીશેરામા. હરી૦
રામદાસનાં સ્વામીને ભજતાં, પામે વઇકુંઠ ધામા, હરી૦

રઘુનાથદાસ પદ ૧.

હરી હરી બોલ સુખમાં, હાંરે રામા સુખમાં ટેક૦
હરી હરી બોલ સુખમાં.
હરી નામ તારે કામ આવશે, અંત સમાના દુખમાં. હરી૦
હરી ગુણ ગાઓ કે અન કોઇને આલો, સાંધુસંતના મુખમાં હ૦
હરીના ભજન વીના જે નર જનમ્યા વાડ પડયો તેની કુખમાં
રૂઘનાથ ભગવંત ભજન વીના, ધુળ પડી તેના મુખમાં. હરી૦

દવારકાંદાસ પદ ૧.

આઠ પહોર દીવસને રૂજની, ગોવિંદ ગોવિંદ ગાઇયે,
છાપાં તીલક તુળશીની માળા, સતગુરૂ સંગે રહીયે. આ૦
જે કોઇ બોલે વેણુજ કડવાં તેતો સઘળા સહીયે,
કઠણ વેળામાં કામ આવશે, જમની ચોટ ન સહીયે. આ૦
કથા ભગવતમ ગીતા સાંભળી, સંત સમાગમ રહીયે,
કહેછે દવારકો માની લેજો, લખીને રાખજો હઇયે. આ૦

શ્રીભટ પદ ૧.

આપનો જન પ્રલ્હાદ ઉગારયો,
જલ હુંસે રાખ્યો, અગન હું હુંસે રાખ્યો રાખ લીયો ગીરીવરડા
રય. અપનો૦ ૧
સ્થંબ ફોડી પ્રગટે શ્રીઆ નરહરી હિરણાકસકો ઉદર વિદાયો. અ૦
કમળાજાકે નીકટ ન આવે એસો રૂપ હરી કબહુ ન ધારયો. અ૦
અપને મમતકુ રાજતીલક દીયે, હરત કમળ પુસ્તકપર ધારયો.અ૦
શ્રી ભટ કહે દીયોરે અભેપદ, ભક્ત નામ દઇ તન કુળ તારયો.

રૂષરાજનાંબનાવેલાં પદ.

જીવ પાપીરે જીવ પાપી, કુડી કલ્પના હજુ તેં ન કાપીરે,
જીહાંરે દોષ બુદ્ધીયે દેખે પરાઇ દારી, હાંરે તારી આંખોમાં ધાલને
અંગારારે, જીવ પાપી૦ ૧
હરોં તારા હેણી વાતે કાનછે હઠીલા, હાંરે માગે અણીદાર ખેરના
ખીલારે. જીવ પાપી૦ ૨

હાંરે લુડ લવારી તને ગોળ જેવી લાગે; હાંરે તારી જીભડી જરૂર ડાંમ માગેરે. જીવ પાપી૦ ૨
હાંરે તુતો નાહાલ થયો મેળવીને નાણું, હારે તારૂ ખોળી જેને કે કાણુંરે, જીવ પાપી૦ ૩
હાંરે તારૂ ચિત કરે ભાત ભાત ચાળા, હાંરે કશું નહીસરે કરમના કાળારે. જીવ પાપી૦ ૪
હાંરે હઇએ હુંપદની નીત્ય બળે હોળી, હાંરે બધી ઉમર તે રાખતાં રોળીરે. જીવ પાપી૦ ૬
હાંરે તારૂ મન ભુત એણીપેરે ભટકે, હાંરે રૂષીરાયના સત જોઇ છટકેરે જીવ પાપી૦ ૭

પદ ૨.

પછે નહી મળે આવો જોગરે, અવસર આવ્યો છે.
રૂડે વાંધે છે વાસના રોગરે. અવસર આવ્યો છે,
ભલે પામ્યો તું ભરતખંડરે, અવસર આવ્યો છે.
દુર થઇ જાય દાણાનો દંડરે, અવસર આવ્યો છે.
થાને દીનબંધુ દાસરે. અવસર આવ્યો છે,
વદી લેને તું સંતને વેણુરે, અવસર આવ્યો છે.
સોધીને કાઢને સંતનો સાથરે, અવસર આવ્યો છે.
છતી દેહે થઇ જા સંતર, અવસર આવ્યો છે,
કેડ બાંધીને ભજ ભગવાનને, અવસર આવ્યો છે.
વેદ શાસ્ત્ર પુરે છે શાખરે, અવસર આવ્યો છે.

પદ ૩.

લોભ લાગ્યોરે લોભ લાગ્યો, હાથે કરીને માર માગ્યોરે. લોભ૦
હાંરે દશ મળ્યા તો પચીશ લેવા દોડે,
હાંરે જુલમ કરી કરી દમડા જોડેરે. લોભ૦ ૧
હાંરે પચીશ મળ્યા તો કરે છે આધી વાતો,
હાંરે તારા દીલમાં હજાર કેરી ઘાતોરે. લોભ૦ ૨
હાંરે ભોગજોગે જો હજારને ભાળે,
હાંરે પછી લાખ તણી લાલચો ઉઠાવે. લોભ૦ ૩
હાંરે કરોડપતી થવા ધારે ઉધામા,
હાંરે મોટા શાહુકાર આવે ઉઠી સામારે. લોભ૦ ૪
હાંરે અરવ ખરવ તણી કરે પછી આશા,
હાંરે જ્ઞાન વીના તો જાણજો નીશાશારે. લોભ૦ ૫
હાંરે રૂષીરાજ કહે લોભ મોટારે.
હાંરે ચઉદ લોકનું રાજ તોએ તોટારે, લોભ૦ ૬

પદ ૪.

તારા મનમાં જાણે કે મરવું નથી જો,
જેમ પીપળાના પાનને ખરવું નથી જા, તારા મનમાં૦ ૧
જે ઠેકાણે ઓરડી મંગળ ઘાટડીજો,
તે ઠેકાણે બંધાશે તારી ડાઠડીજો, તારા મનમાં૦ ૨

જે ઠેકાણે વાંજીતર તારાં વાગીયાંજો.
જે ઠેકાણે લેવાશે તારાં છાજીયાંજો. તારા મનમાં૦ ૩
તારે પ્યારી વીના કેમ ચાલશેજો.
ચુડો ભાગીને ખુણે એને ઘાલશેજો. તારા મનમાં૦ ૪
જે ઠેકાણે લખાતી કંકો તરીજો,
તે ઠેકાણે લખાશે કળોતરીજો. તારા મનમાં૦ ૫

કૃષ્ણ મહારાજની બનાવેલી રામાયણ.

હવે કરેલી સ્તુતિ.

શ્રી રઘુનાથ તણા જય ગાઇયે, ચીતવન ચરણકમળનું ચાહીયે,
કીરતન કરીને કૃતાર્થ થઇયે, શ્રી રઘુનાથ તણા જશ ગાઇયે,
અશુર ભાર અવનીનો વાધ્યો, બળવંત ધમસનાથને બાંધ્યો,
સંતોનો જ્યારે જોગ નવ સાંધો. શ્રી રઘુનાથ૦ ૨
ભોમીગયાં જ્યારે બ્રહ્મની પાસે, સુરવીરૂપે બરતારે શ્વાશો,
અહી બ્રહ્મા હવે શી ગતી થાશે. શ્રી રઘુનાથ૦ ૩
વંદી વીરંચી વીનતી ધરીયે. ખીર સમુદ્દર અમે સંચરીયે,
કમળા કંથને વીનતી કરીયે. શ્રી રઘુનાથ૦ ૪
એમ કહી સુર સઘળા મળીયા, પયોનીધી તણી તીરે પળીયા,
રામ સ્તુતિએ સેવ્યા સામળીયા, શ્રી રઘુનાથ૦ ૪
ધ્યાન વીરંચી સમજ્યા વાણી, દેવોને જે જાણતી જાણી;
કેશવજી બોલ્યા જે કલ્યાણી. શ્રી રઘુનાથ૦ ૫
પુરવે તમારી હું પીડા જાણું, જુગત અધરમે જે અકળાણું,
તે અસુરોનો હું અંતજ આણું, શ્રી રઘુનાથ૦ ૭
ત્રીપુરારીએ લઇ કષ્ટ તમારૂ, વર આપતી વેવા રાખ્યું બારૂ
માટે માનવ થઇ હું રાવણ મારૂ શ્રી રઘુનાથ૦ ૮
શૂર અવતાર ધરો વાંદરમાં પાસે રહેજો મુત તેં અવસરમાં,
હુ પ્રગટીશ દશરથનાં ઘરમાં. શ્રી રઘુનાથ૦ ૯
વાવા ત્રણ સહીત હું આવીશ, રામચંદ્રનીજ નામ ધરાવીશ,
બળવંત મારૂ બીરદ બતાવીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૦
મહાલક્ષ્મીને જનક ઘેર જોડીશ, તે વરવા ત્રંબક ધનુષ તોડીશ.
મહામમદ ફરામ નું મોરીશ, શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૧
યજ્ઞ ઘાતી રાક્ષસને મારીશ, પદરજ પરશે અહલ્યા તારીશ,
તાત તણી આગ્ના શીર ધારીશ, શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૨
સીતા લક્ષમણ સાથે વન રહીશું, નાશીકા શૂરખની ગ્રહીશું,
ખળ દુષળ ત્રીશુરારીને લઇશું. શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૩
મારીચી માઈક મરઘને મારાશ દરા હરી રાવણને મારીશ,
સીતાની શોધ લેવાને સધાવીસ, શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૪
જટાયુ મારો ડરી થાપીશ, કબંધ રાક્ષસના કર કાપીશ.
સવરીના બદરી જગી વર આપીશ. શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૫
હરખે અવતરયો હશે જે દીત્રથી સખે કરીશું હું તે સુગ્રીવથી,
વાળી નિતળને હું મારીશ જીવથી, શ્રી રઘુનાથ૦ ૧૬

વાયુપુત્રને મુદ્રીકા આપીશ તે દ્વારા લંકાને બાળીશ,
વાંદરને ઘટ શકતા ઘાલીશ. શ્રી રઘુનાથ० ૧૭
જયાંજ્યાં ધરણીતળે પગ ધાલાશ ત્યાંત્યાં તિરથ કરી જન તારીશ
વિષ્ણુભકિતને મારગ વધારીશ. શ્રી રઘુનાથ० ૧૮
સેન સહિત જાશુ સિંધુ ત્રશ શરણે વિભીષણ લેઇશું તરત,
કપી કર શેતુ સરજાવીશુ ચટપટ. શ્રી રઘુનાથ० ૧૯
ઇંદ્રિજીત સુપીશ લક્ષ્મણને હુ હણીશ ઘટકરણ રાવણને,
લંકાપતા થાપીશ વિભીશણને. શ્રી રઘુનાથ० ૨૧
જાનકી અગનીથી લેઇશું સંગે મધે શ્રી સેતુને કરશું ભગે,
આવી અજોધ્યા વધારીશું રંગે. શ્રી રઘુનાથ० ૨૨
ભરથાદિકના શોક સમાવીશ ગુરૂજન સહુને શીશ નમાવીશ,
રાજ રૂડુ કરી પ્રજા રમાડીશ. શ્રી રઘુનાથ० ૨૩
કરમ ભકિત જ્ઞાનાદિક બતાવીશ અધરમ મારગ કમળનો હઠાવીશ
ત્રહેતામાં કરતા જુગ વરતાવીશ. શ્રી રઘુનાથ० ૨૪
પ્રાણને તારવા કીરતી પ્રકાશીશ અવધપુરી જન સ્વરગે વાશીશ,
સધામ જઈ માર રૂપ વીકાશીશ શ્રી રઘુનાથ० ૨૫
એવા વચન સુણી દેવજ હરખ્યા પુષ્પતણી વરસાવી છે વરશા,
દેવ અવતરયા આગની સરખા. શ્રી રઘુનાથ, ૨૬
ચયત્ર શુકલનવમી મધ્યાને રામચંદ્ર પ્રગટયા નીજ નામે,
ગુણ પ્રગટયા તે ગવાયા ગાને શ્રી રઘુનાથ० ૨૭
કૃશ્નારામ કહે કૃશ્નને ગાતાં ચિંતન વાધે નીત ચડીઆતાં,
મરણાદીક નાશે ભવ માતા, શ્રી રઘુનાથ० ૨૮

કૃશ્નારામતાં પદ ૧.

ગોવિંદ ગુણ ગાને તેથી મંગળ થાશે
પાપ તાપ સરવે જાશે તેથી મંગળ થાશે, ટેક०
અભાગીઆને તું તજને આશરો,
સંત સંગતનો તું જાને તેથી મંગળ થાશે. ગોવંદ० ૧
દેવાદીક તારે પાએ લાગશે
ગુણ તારા સહુ ગાશે તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ० ૨
દાસના દળદર દુર કરવાને,
રામ રામને મોકલશે તેથી મંગળ થાશે ગોવિંદ० ૩
સંકટ તારા હરવા શ્રી વાઠલ,
એતો ચક્ર ધરી પ્રભુ ધાશે તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ० ૪
પુરૂષોત્તમ તુતો કરને તારા પ્રીય,
લેને તે શરણે તું જાને તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ० ૫
કૃશ્નારામ કહે છે કૃશ્નને ભજતાં,
તારૂ જન્મ મરણ જીતાશે, તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ० ૬

ઠાકોરજીને પોઢવાનું પદ ૨.

પોઢો પોઢોરે સારંગમાંપ્રાણી તેરો અખીઆમેં નીંદ્રા ભરાણી,
હાંરે એમ કહે કઉશલ્યા માઇ તુંને નિંદ બગાસા આઇરે. પો० ૧
હાંરે પ્રભુ અંગશે આળસ મોડો, કમરસે પટકા છોડોરે, પો० ૨

હાંરે પ્રભુ ધનુષમાથા તમે મેલો, હાંરે સજ્યાપર સાલ્ર. પો૦ ૩
હાંરે સીતા સતવંતી નારી, હાંરે એને સુંદર સેજ સુધારીરે પો૦ ૪
હાંરે લક્ષમણજીને આજ્ઞા કીજે, હાંરે પીછે પાઉ પરંગપર દીજેરે,
હાંરે કૃષ્નારામ કહે કરજોડી, હાંરે પ્રભુની અખંડ રહીયો જોડીરે. પો૦

પદ ૩.

કરૂણા નિધાન કરૂણા કરો, મન માન્યા માધવ,
હરજી હર ભકતની ઉરે ધરો, મન માન્યા માધવ,
ગોવીંદ વીના કંઇ ગમતુ નથી, મન માન્યા માધવ,
કેશવજી શું કહું કથી મન માન્યા માધવ,
સ્વપ્ન સમાન આ સંસારેરે, મન માન્યા માધવ.
પ્રીછો પણ ના આવે તેનો પારરે, મન માન્યા માધવ,
મત મત બાળુ મન તેનું કારણુરે, મન માન્યા માધવ,
વશ નથી થતુ જેમ વારૂરે, મન માન્યા માધવ,
પીડાના પંથમાં પાછુ પડે, મન માન્યા માધવ,
મીથ્યા મનોરથમાં મળે, મન માન્યા માધવ,
જ્ઞાનના લોભી ના ગમેરે, મન માન્યા માધવ,
દાગા દારા રૂપી દોરરે, મન માન્યા માધવ,
જકડીયું તે શું કરશે જોરરે, મન માન્યા માધવ,
ઉગારવાનો નથી આરોરે, મન માન્યા માધવ,
કૃષ્નજી કૃષ્નારામને ઉગારો, મન માન્યા માધવ,

પદ ૪. રાગ વેરાવળ.

આળસ તજને અભાંગીયા, ગોવીંદ ગુણ ગાતાં.
રામે આપ્યા છે રોટલા રૂડા લાગે છે ખાતાં. આળસ૦ ૧
સારૂ સારૂ કહી શાકના, ભલા સબડકા ભરીયા;
હઠીલા હઈડે દામ દેઊ, તને હરી કેમ વીસારીયા. આળસ૦ ૨
અન્ન વસ્ત્રની આશથી, ધાયો ફરે છે અંત્યા,
લખરે ચોરાશીમાં ભટકવુ, તેની તે કાંઇ ચીંત્યા. આળસ૦ ૩
કૃષ્ન ભજન વીના કુતરા, થઇ લખ લખ ફરશો.
કકડો કોઇ નાંખે નહી, માર ખાઇને મરશો. આળસ૦ ૪
માઠો દેહ મંજારનો, કેઇ પેરેરે ધરશો,
છેડ છેડ કરી સહુ હાંકશે મીયાંઉ કરી મરશો. આળસ૦ ૫
છુટશો ઘેર ગોલા તણે, ગરધવ ગુણ નાંખી,
જે જેમ તે તેમ તાણુશો ધણીના બાંક રાખી. આળસ૦ ૬
આજ સેવા કર સંતની, હરી હઇડામાં આણી,
નહીતો પાડા થઇ પંથમાં, ભરશો કેમ પાણી. આળસ૦ ૭
માટે હરી નાચી રીઝવો, કરમ કુડાંરે છુટો,
ઘોડારે થઇને ઘાસમાં, પગ શાનેરે કુટો આળસ૦ ૮
કીરતન કરો શ્રી કૃષ્નનું મુકી બીજીરે વાણી,
બક બક થઇને બોકડા, ખાશો ખરશાણી, આળસ૦ ૯
ગુરૂજીને ગાઓ ગોવિંદને, ઘણા કાઢીને ધાંટા,
તો ઊંટ નહી અવતરો ખાવાનેરે કાંટા. આળસ૦ ૧૦
માનીતી માનવ દેહ વીશે, હરીના મારગ ચાલો

હસ્તી થઇનેં મસ્તીઓ, માથે નહી ધુળ ધાલો. આળસ૦ ૧૧
કૃશ્ન વિસારયા તે કોડશું, બહુ અવતાર ધરશો,
વાંદર થઇ વરણાગીયા, કાળે મુખરે ફરશો. આળસ૦ ૧૨
હરીગુણ ગાતાં તુજને, ટાઢ વાય શરીરે,
બગલા થઇ કેમ બેસસો, તમે જળની તીરે. આળસ૦ ૧૩
ગુનુલા ગાઓ ગોવીંદના, શું લાગોછો લોભે.
ગુડ થઇને ધુસુસો; તમે ખરને મોભે. આળસ૦ ૧૪
કૃશ્ન કથારસ અનુભવો, કને છો તમે સરવા,
કોળ નોળ વણીયર તણા દેહ છુટાને વરવા આળસ૦ ૧૫
પામી ઉત્તમ દેહને હરી ચીતથી ન મુકો,
નિત્યે ઘર ઘર માગશો, તમે લુખોને સુકો. આળસ૦ ૧૬
રીંછ રોઝને વાઘની છે નરનીરે કાયા,
તે છુટવા છબીલાને ભજો, તમે મુકીને માયા. આળસ૦ ૧૭
ચેતી શકો તો ચેતજો, શું કહીયેરે ઝાઝુ,
હરી વીના જીવવું, દુખડુ કહેતાં હું તો લાજુ આળસ૦ ૧૮
માનવદેહ મોંઘો જડયો, કાંઇ સાથ ન સજીયે,
રામ કૃશ્ન સરવે તજી, ભગવાનને ભજીએ. આળસ૦ ૧૯

રાગ ૨ રાગ મેવાડો.

દીવેસ તો ખુટયુંરે દુસકા ખાંડતાંરે, પ્રાણીયા કીધું એવુંરે કામ,
આદર કરતાંરે આયુસ વહી ગયુંરે, સુખમાં તો સમરયા નહી.
શ્રી મનુષ જનમરે મહા મણી જડયો, ભજવાને શ્રી સારંગપાણ,
વહોરતને વહોરીરે કાચ કથીરનીરે, કહાવે વળી સહુમાં ચતુરસુજાણ,
જ્યાં લગી વેહેનોરે ગાતર ગાંઠડીરે ત્યાં લગી સઉકો કરતુ હેત,
દોહલી વેળાનોરે સંગી એક રામછેરે, ચિતડામાં ચેતી શકાય તો ચેત
ઊંચાને કોટરે બાથ બાઇ શું દોડતોરે, આમળતો આવેછે મહાઅરણ
રામકૃશ્ન પ્રચેરે સાચા સેવજોરે, તે પ્રભુ રાખશે તુજને શરણ,

પદ ૩.

સામાન સંભાળરે સંગી તારા ચાલાયારે, જે વળી આવતા તારે હાથ
ઇંડીયો સઘળીરે શીથળ વીથગ થઇરે લાકડીતો ઝાલીછે ઉંદરને કાજેરે
ઘરને આંગણેરે ઉભો વળી સાંજેને પ્રભાત, ધધો કરતાંરે ધોળાં આ
વીયારે બલપણ શું કરયુંરે, ભારે મારે જનેતા નવ માસ, રામનામ
લેતાંરે રસના આદરીરે, કીધી તેં તો વિગયા કેરી આશ, બુધીબળ
સાથેરે બંધનમાં પડયોરે, જછ ભીડી બાવળીયા શું બાથ, રામકૃશ્ન
પ્રભુરે સાચા ચેતજોરે, વાલો મારો નરક નીરવાણ નાથ.

મુકુંદ.

રાગ કાફી પદ ૧.

કપોતની કહેછેરે, કંથ મારૂ કહ્યું કરો.
સીચાણાનો ભેરેછે, પારધિયે બાણ ભરયો,
અહીંથા ઉઠી જઇ અળગી હરીયે, આ દેશ તજી પરદેશ,
મરમ વચન પીયુ મારારે માનો, લાજ નહી લવલેશ
પ્રમાદને મેલોરે, રાંક વેણી રૂદે ધરો. કપોતની૦ ૧

કપોત કંથ કહે કાયર કામની હોનાર છે તે હશે;
અતરૂનુ શાલ તે સેજમાં ટળશે કરયુ કરતારનું થશે,
હરદે રાખોરે મુખે કૃસ્ન કૃસ્ન ઉચરો કપોતની૦ ૨
અહી ડસ્યો પોરધીને પાય ડમર્યો બાણુ તે વાર,
સિંચાણાનું છેદાયુ શીર કુષણુ કરતી કીરતાર.
ભાવે ગુણુ ભાખોરે જળજળ તરો તરો, કપોતની૦ ૩
તન તરૂવર પ્રાણુ ભાખંડો પ્રવુતિ નિ વુતિ બે નાર,
અહંકાર અહીને જરા પારધી કરોધ સિચાણો નીરધાર.
મુકુંદ મનમાંથીરે પ્રભુ નવ રાખો પરો. કપોતની૦ ૪

ભકતમાળા.

ગણુપત ગુરૂને લાગુ પાય, કરો કીરપા સરસ્વાત માય,
જાદવ કુળ પ્રગટયા ભગવાન. દહીત તણા ઉતારયા માન.
જળમાં ગજ મુટાવ્યો જઇ, તેવી કીરપા કીધી નહી,
પાંચ વરસનો ધરૂવજી બાળ, મહા વનમાં લીધી સંભાળ.
પ્રભુએ ઉગારયો પ્રલ્હાદ, હિરણાકસ્યનાં ઉતારયાં ષાન,
વખ ફોડીને વખીયા કરી, ઉતારયા ચંદ્રહાસ હરી,
ધના ભગતનું રાખ્યું હેત, વણુ બીએ નીપજાવ્યું ખેત,
પાંડવ ઉપર કીરપા કરી, લાખા મહથી ઉગારયા હરી,
સતી તણાં માન રાખ્યાં ધીર. ભરી સભામાં પુરયાં ચીર.
કસઇ તણી હની કીકરી તે દાસીને રાણી કરી.
મીરાંબાઇનુ શું મલ્યું મન, એકઠાં બેશી આરોગ્યા અન્ન
રોહીદાસ ઉંપર કીધુ હેત, શ્રીફળ લીધુ કરી વીવેક,
નામદેવ ઉપર દયા કરી, મુઇ ગાય સજીવન કરી,
બોડાણાના પુરયા કોડ, આપ પધારયા શ્રી રણછોડ,
કબીર ઉપર કરૂણા કરી આપ પધારયા શ્રી નરહરી.
નરસિંહ મેહેતાને આપ્યો હાર, એવા છો પ્રભુ વિશ્વાધાર
દુરજોધન દુખ પામ્યો ઘણુ, સત રાખ્યું તમે સેવક તણુ
હરીચંદ્રને સુખ આપ્યુ નાથ વઇકુંઠે તેડળો સાથ.
અજામેળને ગુણકા નાર, તે તમે ઉતારી પાર.
અહલ્યા શલ્યા થઇને તે પડી તમારા ચરણે ઓધરી,
મોરુધ્વજ તમરધ્વજ રાય અરધંગ માગુ નીરધાર,
કરવત મુકુ કાપુ શીશ, માગ માગ કહે જગદીશ.
વિદુરજીનાં રાખ્યાં મન શાખ ફોડીને કીધાં અન
બળરાજાનું કીધુ કાજ પ્રથવી તળેનું આપ્યું રાજ
જાળંધરની જીત્યા નાર કોડ પોહેચાડયા દીન દયાળ,
ભસ્માગદ શંકર શુભ દેવ ઉમીયા સહીત રાખ્યા મહાદેવ,
સુગ્રીવને સુખ આપ્યું વળી પહોચાડયો વઇકુંઠપુરી,
રાવણુ નીરક્ષ રાખી રામ વિભીક્ષણને આપ્યું રાજ.
કાળગ્રહથી મુકાવ્યા માત કંઇ શટ રહે એ કારૂ છોત
માસી પુતનાના સોખ્યા પ્રાણુ ભાણેજ થઇ બેઠયા ભગવાન
દઇત રાક્ષસનો ભય નવ ગણે ત્રણુ વજર ત્રણુમાં હણે,
એટલે જાણી પ્રભુ કીધી દયા મને કર ગ્રહતાં ઘણાં દીન થયાં

કરગરી કહુછુ કરજોડ સરણે રાખો શ્રી રણછોડ
ભાવે કભાવે દયા કરી એકવાર બોલો શ્રી નરહરી

પ્રીતમદાસનો બનાવેલો કકો.

રાગ ઘોળ.

કરીએ શીકુરણ ઉપાસના ધરીએ રૂદયામાં ધયાન
ફરીએ નહી ગરભવાસનાં ઠદીએ ઠીક નાદાન કરીએ૦ ૧
ખોટા ખેલ સંસારઠી આતાસબાજીનો રંગ
કરતાં વર વીત્યા ઘણા ક્ષણમાં થાશે તે ભંગ કરીએ૦ ૨
ગુરૂ ગમ ગાએ ગોવિંદને જીવવુ જોખમ જાય
દાન દયા એન દીનતા તે તરવાનો ઉપાય કરીએ૦ ૩
ઘટ ઘટ પ્રત્યે રચના ઘણી ભરીયા રત્ન ભંડાર,
હીરા પાતીની હાટડી સદગુરૂ પાલન હાર કરીએ૦ ૪
નીરમળ નામ નારાયણનુ જુગતે જપસે જે કોય
અવીચળ પદવી તે પામશે આવાગમન ન હોય. કરીએ૦ ૫
ચિતવન કરીયે ચિદરૂનું ઇશ્વ બોલે છે આપ
એને સમરે સુખ ઉપજે ટળે ત્રીવીધીના તાપ. કરીએ૦ ૭
છે છતી વસ્તુ દેખે નહી જીવનું જે અજ્ઞાન,
માયા પડદા મધ્યે પડે ભુલવનીનું ભાન કરીએ૦ ૭
જનમ મરણ તણી આપદા નથી કાંઇ સંકટ મેલ
ધંધો કરતાં ઢળી પડયો જેમ કાંઇ ઘાણીનો બેલ. કરીએ૦ ૮
ઝાઝા લોભે લોભી રહયો ત્યાંના મત્રુ લાળ,
તેમ તેમ તૃષ્ણા વધી ઘણી કુટાયો કઇ કાળ કરીએ૦ ૯
નઉતમ દેહ દુરલભ દેવનો પ્રાણી પામ્યોછુ તેહ,
હીરા નીઝારે નાખીયો તેમાં ન રહયો સંદેહ કરીએ૦ ૧૦
ટેક ધરીએ નીજ નામની સેવા સમરણ ધ્યાન
હેતે હરી રસ પીજીએ મુકી થાન ગુમાન કરીએ૦ ૧૧
ઠીક ઠરીને બેસીએ રાખીનેરે વીશ્વાસ
જઠરામાં જેણે જાળવ્યો પરહર પારકી આશ, કરીએ૦ ૧૨
ડગમગ ડાલી શાને કરે તારૂ ધરાયુ નહી થાય,
ગમતું થાશે ગોવિંદનું કોઇનુ જાણ્યુ નહી જાય. કરીએ૦ ૧૩
ઢાંકયો પાવક ધુમરે ઢાંકયો વાદળ સુર
માયાએ ઢાંકયો આતમા સમજણ રહી ગઇ છે દૂર કરીએ૦ ૧૪
રણ સંબધે આવી મળ્યા, સુતવીત દારાને દેહ;
લેવા દેવા જ્યારે મટે મારગ લાગશે તેહ. કરીએ૦ ૧૫
તોળ્યુ તત્વ ત્રીલોકમાં નહી હરી નામ સમાત,
બીજા સરવે એ બાદલુ અંતે આવે નસી કામ. કરીએ૦ ૧૬
થિરતા કરી તું ન્યાળજે રૂદે કમળમાં રૂપ,
બાહયા ભીતર ભાળજે હરીનુ અકળ સ્વરૂપ. કરીએ૦ ૧૭
દેહ તણુ ફળ એહછે ભાવે ભજીયે ભગવાન
બીજા સાધન સંસારના હરી નામ શમાન. કરીએ૦ ૧૮
વાન ધરજે પરીબ્રહ્મનું જેમ કંઇ લોભીને ધન,
કામીને જેમ કામની એવું કરીએ ચીતવન કરીએ૦ ૧૯

નીસ્ચે જાણો રહેવું નથી જુઠો જગત વિસ્વાસ,
એથી રહેજે તું અળગો, આઠે પહોર ઉદાસ. કરીએ૦ ૨૦
પ્રીત નિરંતર કીજીયે સદગુરૂ સંતની સાથ,
રખે ઢોલી તું નાંખતો, અમૃત આવ્યુંછે હાથ. કરીએ૦ ૨૧
ફોગટ ફંદ સંસારનો સ્વારથનો છે સ્નેહ,
અંતે કોઇ કોઇનું નથી તું તો તેનોરે તેહ. કરીએ૦ ૨૨
બાવન ઉપનીશદ વેદના તેનુ તત્વ વિચાર,
બારે ભેદ ગુરૂદેવનો, કોઇ નવ પામેરે પાર. કરીએ૦ ૨૩
શીત્ર વીરચીતે સારદા, સેવે પદરજ સાર,
માથા મુરવની વરખડી મોરી ત્રીભુવન માય;
નિત્ય નઉતમ ફુલે ફરે, તાતી શીતળ છાંય. કરીએ૦ ૨૪
જીવ અનેક ઉપજાવતી, સેવે શુરનર વૃંદ,
અણુંની આવે અજાઇશ સઉને સરખો આનંદ. કરીએ૦ ૨૫
રહીએ ઇશ્વરને આશરે, ધારણુ ધારીને ધીર,
સુખદુખ એણીપેરે આવશે જેમ કાંઇ નાળીયેરમાં નીર. કરી૦ ૨૬
લીલા કોઇએ લેતું નથી, એણી ભુલવણી સોય,
નટ જેમ નજરબંધી કરે કરી શકે નહી કોય. કરીએ૦ ૨૭
વિશ્વ રહયું સહુ મોહીને જુઠી બાંજીને જોય,
તેતો કરતા કોરે રહયો જાણે જે જન કોય. કરીએ૦ ૨૮
શશા શોધ સ્વરૂપને તેને સમજે સુખ થાય,
બાંધી રૂંથી ઉભુ કરયું જેવું કાસ્ટ સ્વરૂપ, કરીએ૦ ૩૦
ખોજે ખોટુ સરવે પડે ન જડે નામને રૂપ,
નિદરા માંહી દુખ ભોગવે તેતો જાગેથી જોય. કરીએ૦ ૩૧
સંસય તેનો શાનો રહયો, જેને બ્રહ્મવીચાર,
અગનીને ઉધઇ અડે નહિ, રવીને નહી અંધકાર. કરીએ૦ ૩૨
હરીનો મહીમા અપાર છે નીગમ નીરંતર ગાય,
અજ ઉમીયાપતી અહીપતી, નીશદીન ધ્યાન મોંધા. કરીએ૦ ૩૩
પ્રેમ પયોધરે ઝીલીયે સતગુરૂ સંતોને સંગ,
પ્રીતમં તન મને તે થકી પ્રગટે પુરણુ રંભ. કરીએ૦ ૩૪

દેવાનંદ.

ગરબી ૧.

તારા મનમાં જાણેછે મરવું નથીરે, એમ નીસ્ચે કરયો નીરધાર;
તેમાં ભુલી ગયો ભગવાનનેરે. ટેક૦
ધન દોલત નારીને ધણા દીકરારે, ખેતીવાડી ઘોડીને ઘરબાર. તેમાં૦
મેડી મંદીર ઝરૂખાંને માલીયારે, સુખદાયક સોનેરી સેજ. તેમાં૦
ગાદી તકીયાને ગાલ મશુરીયારે, અતીઆડ કરે છે એજ. તેમાં૦
નીચું કાંધ કરીને નમતો નથીરે, એવુ સાધુ સંધાતે અભીમાન. તે૦
ઘરમાળી મોહનની મુરતીરે, તેની સાથે ન લાગેલ તાન. તેમાં૦
પાપ અનેક જનમનાં આવી મળીયારે તારી મતી મલીન થઇ મંદ
દેવાનંદના વાલાને વીસરી ગયોરે, તારે મળે પડ્યો જમદંડ. તેમાં૦

ગરબી ૨.

તારે માથે નગારા વાગે મોતનારે, નથી એક ઘડીનો નીરધાર,
તોય જાણ્યા નહી જગદીશનેરે. ટેક૦
મોટા મેલીને રાજ મરી ગયારે, જોને જાતા ન લાગી વાર. તોય.
તારૂ જોબન ગયુ જખ મારતુરે, માથે કાળા મટી ગયા કેશ. તો.
અંતકાળે લેવાને જમ આવીયારે, તેનો ભારી ભયંકર વેશ. તોય.
રોમ કોટી વીંછી તણી વેદનારે, દુખ પામ્યો તુ દઇવના ચોર, તો.
સગા સવારથી મળ્યા સરવે લુટવારે, તેનુ જરી ન ચાલે જોર. તો.
જીભ ટુકી પડીને તુટી નાડીઓરે, થયુ દેહ તજ્યાનુ તત્કાળ. તોય.
દેવાનંદ કહે ન જાણ્યા મારા નાથનેરે, મલ્યો માણસનો દેહ વિ;
શાળ તોય જાણ્યા૦

આશારામ પદ ૧.

તારી ભકિત બોડાણાને ભાવિરે, રણછોડ રંગીલા,
જમણા હાથમાં તુળશી વાવીરે, રણછોડ રંગીલા,
છઠે માસે તે ઠેઠ ચડાવીરે, રણછોડ રંગીલા.
માહા મજલો કીધો મધરાતે, રણછોડ રંગીલા,
આવ્યા બોડાણાની સાથે, રણછોડ રંગીલા,
દેશ ગુજરાતમાં કરી દયારે રણછોડ રંગીલા,
વાશો ઉમરેઠ આવીને રહયારે, રણછોડ રંગીલા,
ત્યાંતો પગલાં પુજાય છે તારારે, રણછોડ રંગીલા,
તમ વીના તે લાગે સહુ ખારાંરે, રણછોડ રંગીલા,
તાંતો પ્રગટ પારખું કીધુરે, રણછોડ રંગીલા,
આખા લીંમડામાં એક ડાળ મીઠુરે, રણછોડ રંગીલા,
સઉને દરશન થાય છે સારાંરે, રણછોડ રંગીલા,
જાણ્યુ કાબાને લાગે ખારાંરે, રણછોડ રંગીલા,
લાભ લેવાને આવ્યા કાબારે, રણછોડ રંગીલા,
કાબા દોડેને ભગત થાય આભારે, રણછોડ રંગીલા,
આશારામને આશરે, તારોરે. રણછોડ રંગીલા,
વાલા તારીને પાર ઉતારોરે, રણછોડ રંગીલા,

કલ્યાણદાસ પદ ૧.

કાંઇક કરમનો કરનારો તે, શરણ તમારે આયોરે,
મહાજાળમાં બાંધી નાંખ્યો, હવે હરી છોડાવોરે. કાંઇક૦ ૧
પાપ કરતાં પાછું ન જોયું. હરીનું નામ હું ભુલ્યોરે,
દુરજનની સંગત મે કીધી. દેવાળામાં ડુલ્યોરે. કાંઇક૦ ૨
અનાથ જંતુ રાંક બાપડા, તેમાં મેં કીધા વાસારે;
લખચોરાશી ફેરા ફરતા, કરી મુકતીની આશારે. કાંઇક૦ ૩
સોનુ રૂપુ જંતર મંતર, તંતર મારે તુછુરે,
આ દુનીયામાં નથી ગમતું, મળવા આતુર હુછુંરે. કાંઇક૦ ૪
નામ તમારો મહીમા મોટો છે, કાંઇ પાપી નર તારયારે,
એવું જાણી દાસ કલ્યાણે, પ્રભુ પ્રેમે પોકારયારે. કાંઇક૦ ૫

પદ ૧.

દુરમતીયાં ડાહયાં થઇ આવે શાણા થઇ સમજાવેરે;
પ્રેમ ભકિતમાં ભાગ પડાવે, અજ્ઞાન આગળ લાવેરે. દુર૦ ૧
આપણા કુળમાં કેણે ન કીધું, તે આપણુ કેમ કરીએરે;
વઇરાગી થઇ નાટક નરાએ, તુળશી તીલક કેમ ધરીએરે. દુર૦ ૨
જેવા તેવા હોય તે હરીના ગુણ ગાયે, તે કેમ ગાઇએરે,
કૃશ્ન નામની કથા થાય જયાં: આપણ કેમ ત્યાં જઇએરે, દુર૦ ૩
આપે કલેશ તે કરોધના ભરીયા, સઘળાને સમજાવેરે;
જમ કીકરનો માંરજ પડશે, ત્યારે આડે કોઇ નહી આવેરે,
કુળને તજસે ને હરીને ભજશે, સહસે સંસારનું મેણુરે,
ભણે નરસઇયો હરી તેને મળશે બીજી વાતે વહાશે વાણુરે. દુર

પદ ૨.

વાસ નહી જયાં વઇષ્ણવ કેરો, ત્યાં નવ વસીયે વાસડીયાં,
શ્વાસોસ્વાસ હરી સ્મરણ ના કરે, તે સ્વાસ ધમણ કેરાં સ્વાસ,
જીભલડી જપમાળા ના જપેતો, તે જીભલડી ખાસડીયાં,
જીવત જનમ તેનો નહિ લેખામાં, જેના કહેવાયાં હરી દાસડીયા,
મોહનજીની માયાતજીને અવર માયા જેમ ફાંસડીયાં,
ભણે નરસઇયો ભારે મારી, તેણે માવલડી દસ માસડ ડીયા

પદ ૧. રાગ કાફી.

અતી છબી સારી શ્રી રણછોડ છોગાળા
મુખપર વારીરે, જાઉ કોનડ કાળા. ટેક.

પીળાં પીતાંબર ને જરકસી જામા, ઓઢી ઉપરની અમુલ્ય,
લટકે ને પટકે મન મારૂં અટકે, નહિ નાથ સમતુલ્ય,
ભવ દુખ ભંજન ભકતના પ્રતીપાળા. અતી૦ ૧
કેડે કંદોરો કર કડાં સાંકળાં, પોંચીને બાજુબંધ,
હઇએ તે હાર હીરાના સોહીએ, મણી સાંકળી ગળુબંધ,
તે પર આપેરે, મુગતાફળ માળા, અતી૦ ૨
મુસ્તક પાઘ અલંકી તોરો, કુંડળ ઝળકે કાન,
ભાલ તીલક હરીને કેસર કેરાં, શોભે છો ભીનેવાન.
આહે અનાદરે રાજ ઘણા રૂપાળા. અતી૦ ૩
નખ શીખ શુધી નંગ જડીત શોભીતા શણગાર;
એવા પ્રભુજી મારી રૂદીયામાં રહેજો દયા કરી આવાર,
દેવતાને દુરલભરે નયણા ભરી ભરી ન્યાળી. અતી૦ ૪
એવા પ્રભુજી તમને અરજ કરૂછુ વળી પધારજો પ્રીતે,
પ્રીતમના સ્વામી દરશન દેજો દરશન નીતે નીતે
પરશન થઇનેરે ડાકોર ડાકોરવાળા અતી૦ ૫

પદ ૨.

જાઘર હરી કથા નહિ કીરતન સંત નહી મીજબાના
તાં ઘર જમડે દેરા દીના સાંજ પડે શમસાના. જાઘર૦
મેરી મેરી કરતો મરગયો મુરખો, મીટયો નહી ગુમાન,
સંત પુરાની સેવા ન કીધી, કાસબીઘ હોય કલ્યાણ. જાઘર૦

ફાલ્યા ફુલ્યા કયા ફીરતહે કયા દેખલાવત અંગા,
પલક એકમાં ફીર હો જાયગા, જેસા રંગ પતંગા. જાપર૦
જ્ઞાન ગરીબને પ્રેમે ભકતી જ્યાં સત્ય નામ ગુલતાના,
વરેહ વઇરાગે ગુરૂ ગમ જાતે ત્યારે ઘર કોટી કલ્યાણા. જાપર૦
દર દુગ્ધામાં દઈ રહયા ભાઈ કમાં ખુદા કયાં જુવાના,
કહેત કબીરા સુણો ભાઇ સાધું છોડ દીયો અભીમાના. જાપર૦

કૃષ્ણારામ.

તમે ગોવીંદ ગરીબની વારેરે. મારી કરણી ના જોશો. ટેક૦
લક્ષમીવર રાખજો લાજરે, મારી કરણી ના જોશો.
ભ્રખરે ચોરાશીના ફેરામાંરે, હુ ભટકયો વારંવાર,
અતી ઘણી ભોગવી આપદારે, હવે હરજીકું પામ્યો છું. મા૦
ઘણુ દારાના દોરથી, કાંઝ વીવ બંધાણા બંધ,
છબીલાજી હવે છોડીએરે, તમ સાથે સંધાવી સંબંધરે. મા૦
સવમનીર સ્વામીએ, મુને કાંઈ વીધ વીધ દીધા દંડ,
જો તે દીન પાછા આછા આવશેરે, તોતો થાશે બીરૂદ ખંડરે.
અશરણ શરણ જે કાવીયા, તે ગાંજ્યા કોઇના ના જાય,
વદે વદે એમ નીમદારે, તેતો નીસ્ચે નીરભય થાયરે.

વ્યાસ વચનથી સાંભળ્યા તમે. આદી નાથના નાથ.
ચરણ શરણ હું આવીયોરે. હવે હરજી હેત ઝાલો હાથરે,
દોષ દહન કરો નાથનારે, કરમ કરોરે બક્ષીશ.
કરૂણા કરી મુને કહાડીરે, મોહ જાળ થકી જગદીશરે,
વીમળ કરો મારી વાસનારે, જ્યમ વિષ્ણુ વદે વીશ્વાસ.
આશ્રીત રહીતે ઉગારીયેરે, દીનમની દાસને દાસરે,
અન્ય ઉપાધી ઉઠે રખેરે, એમ સાચવજો શ્રીરામ,
એક છે આપણો આશરોરે, કરજોડી કહે કૃશરામરે.

રૂઘનાથદાસ પદ ૧.

રંગીલો રંગીલો રણછોડરાય રંગીલોરે,
મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, સુંદર છેલ છબીલો,
દવારકાથી ડાકોર આવ્યા ચલાવવાને ચીલો. રણ૦ ૧
મોટા મોટા મુનીજનને, વનમાં વસ્યો રંગીલો. રણ૦ ૨
કોઇ કરનનો પાર ન પામે, મુરીવર ભીનો. રણ૦ ૩
રૂઘનાથ સ્વામી શામળીઆ, કદી ન મેલુ વીલા. રણ૦ ૪

પદ ૨.

હું વારી હું વારી મુગટપર હું વારીરે;
મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, કુંડળકી છબી ન્યારીરે. ટેક.
હઇયે તે હાર બાજુબંધ લટકે, જરકસી જામો સારીરે. મુ૦ ૧
કટી મેખલા કાંકણ માળા, મુગટ મંગળકારી. મુ૦ ૨
રૂઘનાથના સ્વામીને ચરણે, જે આવે તેને દે તારી, મુ૦ ૩

પદ ૩.

એ આપો એ આપો, પ્રભુજી મને એ આપોરે;
રૂગનાથના સ્વામી સામળીયા, તમ સાથે છે દાવોરે. પ્ર૦ ૧

સદાય વલ્લભવરતની સેવા, દાસતો દાસ કરિ થાપોરે, પ્ર૦ ૧
સંસાર માયા જાળ છે જુઠી કૃપા કરોને કાપે. પ્ર૦ ૨
વાસ વૃંદાવન ઠાકોર માંહિ, દ્વારકાંની છાપો,

પદ ૪.

વરઘોડો વરઘોડો વાલમનો વરઘોડોરે,
ચાલોને જોવા જઇયે, વાલમનો વરઘોડોરે;

હાથીને સાથી સઉ શ્રણુગારયા વચ્ચે કલંકી ઘોડો. વાલમ૦ ૧
મોટા મોટા સંઘવી થઇને દરશન કરવા દોડો. વાલમ૦ ૨
લક્ષ્મીજીને મંદીર પધારવા, સુખ સજ્યામાં પોઢે. વાલમ૦ ૩
આઠે દહાડે શુકરવાર દાસ રૂધનાથે જોડયો. વાલમ૦ ૪

દયારામ પદ ૧.

નંદનો છબીલો છોગાળોરે;
સખી એની અણીયાળી આંખ કાળજુંજ કોરેરે;

મારૂ મન મોહયું છે અલબેલેરે,
બલીહારી બલીહારી ખમાજી ખમાજી, ચીત મારૂ ચોરયું છેએ.સા૦ ૧
નટવર નગર સલુણો સામળીયોરે,
સખી એનું હસવું છે મંદ જુલમી જોરરે,

મારૂ મન મોહયું છે એ અલબેરે. બલીહારી૦ ૨
વ્રજપતી વહાલા નથી આજે જનનેરે,

સખી એનું વજર થકી કાળજુ કઠોરરે,
મારૂ મન મોહયું છે એ અલબેરે. બલીહારી૦ ૩

સખી મને વ્યાકુળ કરી છે એની વાંસળીરે,
ખુંમી જેની ખસતી નથી નીશભેરરે,

મારૂ મન મોહયું છે એ અલબેરે, બલીહારી૦ ૪
સખી એમને આવડાં રૂપાળાં કોને કીધા હશેરે,
નેણુ મારાં એમનાં મુખ ચંદ્ર ચકોરરે,

મારૂ મન મોહયું છે એ એ અલબેલેરે. બલીહારી૦ ૫
દેહનો નિભાવન પ્રિતમ પાતળીઓરે,

સખી હું તો જાણું એને જીવવાની દોડરે,
મન મારૂ મોહયું છે એ અલબેલેરે. બલીહારી૦ ૬

દયાનો પ્રીતમ અખંડ આવે છે મારે કાળજે ચડયો,
સંભી એનો ચતુરના ચિતડાનો ચોરરે,
મન મારૂ મોહયું છે અલબેલેરે. બલીહારી૦ ૭

ભોજા ભગતના ચાબકા.

પ્રાણીયાં ભજીલેને કીરતાર આતો સ્વપનું છે સંસાર. ટે૦
ધન દોલતને મલ ખજાનો પુત્ર અને પરીવાર
તેતો તજી તમે જાશો એકલા ખાશો જમનામારરે. પ્રા૦ ૧
ઉંચી મેડીને અજબ જરૂખા ગોખ તણો નહી પાર;

છત્રપતી તો ચાલ્યા ગયા તેના બાંધ્યાં રહ્યાં છે બારરે,
ઉપર ફુલડાં ફરફરેને હેઠળ શ્રીફળ ચાર;
ઠીક કરી એને ઠાઠડીમાં ઘાલ્યો પછે પુઠે પડે પોકારરે. પ્રા૦ ૩
સેજ તળાઇ વીના સુતો નહીને કરતો હુનરે હજાર;
બેળી બોળીને બાળશે જેમ લોઢુ ગાળે લુહારરે. પ્રા૦ ૪
શમશાન જઇને ચેહ ખડકી, તે ઉપર કાષ્ટનો ભાર;
અગની મુકીને અગળા રહે, પછી અંગે ઝરે અંગારરે. પ્રા૦ ૫
સ્નાન કરવા સઉ ચાલીયા મળી નર સઘળાને નાર,
ભોજોભગત કહે દશ દહાડા રોઇને વળતી મુકયા વીસારરે, પ્રા૦ ૬

ચાબખો ૨.

જીવને સ્વાસ તણી સગાઇ ઘરમાં ઘડીન રહે ભાઇ;
બાપ કહે છે બેટો અમારો માતામંગળ ગાઇ;
ભેની કહેછે બંધવ અમારો ભીડ પડે ત્યારે ભાઇરે. જી૦ ૧
લીપ્યુંને ધુપ્યુ આંગણુંરે કાઢયારે વેળા થઇ;
અડશોમાં તમે અભડાશો, એમ લોક કરે ચતુરાઇરે જી૦ ૨
ઘરની નારી ઘડી ન મુકે અંતે અળગી રહી;
ભોજો ભગત કહે કંથ વળાવી તરત બીજાને ગઇરે જી૦ ૩

ચાબખો ૩.

હેશી સંત તણી લાવીરે, ભેળાં ફરે બાવો ને બાવી. ટેક૦
મોટા કપાળે તીલાં કરેને વળી ટોપી પટકાવો;
કંઠોને ખલતો માળા ગળામાં કાન મુદ્રા લટકાવીરે. હે૦ ૧
સંત સેવામાં સુખ ઘણુંરે કરે સેવા મન ભાવી;
તન મન ધન સોંપે એ સંતને પ્રીતિઓ લગાવીરે. હે૦ ૨
એવું એવું જ્ઞાન દીએ બહુ હેતે બોલાવી;
ભોજો ભગત કહે રાખ્યા ચાહુમાં ભેખે ભરમાવીરે. હે૦ ૩

ચાબખો ૪.

ભેખતો ભાવર થકી ભુંડારે, મેલાં અંતરમાં ઉંડા. ટેક૦
ટકો પઇસો ટેલ ગામ ગામ માવે નળી ખેતર ખેતર હુંડાં;
જેની વાસે ધાય તેનો કેડો ન મેલે, જેમ કટકના લુડારે, ભે૦
તાંબીયા સારૂ ત્રાગુ કરેને વળી કામ કરે તે ઉઠાં;
ધન ધુતવા દેશ દેશમાં ફરે, જેમ મુલકમાં મુંડારે, ભે૦ ૨
ગામ બંધાવી ચાકરી કરેને, ઘેર રાખે અગન કુડા;
ભોજો ભગત કહે કરમની કોઠી પાપતણાં ઝુડરે. ભે૦ ૩

ચાબખો ૫.

જોઇલો જગતના બાવારે, ધરયો ભેખ ધુતીને ખાવા. ટેક૦
જયાં પ્રેમદા ઘણી પાણી ભરે, ત્યાં જાય નીત નીત નાવા;
રાંડી છાંડી નારનો નર ઘર ન હોય; ત્યારે બાવોજી બેસેગીતાગાવા
લોકનાં છોકરાને તેડી રમાડે વળી પરાણે પ્રીત થાવારે;

ગ્રહસ્થની સ્ત્રી રીસાઇ જાય ત્યારે બાવોજી જાય મનાવારે. ભ૦
ધુપ કરેને બાવો ધ્યાન ધરે, ભોળા લોકને ભરમાવા;
ભોજોભગત કહે ભાવે શું સેવે એને જમપુરીએ જાવારે. ભ૦

ચાબખો ૬.

ભરમાવી દુનીયાં ભોળીરે બાવો ચાહ્યો ભભુતી ચોળી. ટેક.
દોરી ધાગાને વળી ચીઠી કરીને આપે ગુણકારી ગોળી,
જીવને હણતાં દયા ન આણે, જેમ ભીલ કાફર કોળી. ભ૦
નીત નીત દરશન નિમ ધરાવે, ઘેર આવે ત્રીયા ટોળી;
માઇ માઇ કરીને બાવો બોલાવે, હઇય કામનાની હોળી ૦ ૦
સઘળા શીસ્યને ભેળા કરી ખાઇ ખીર ખાંડને પોળી.
ભોજો ભગત કહે ભવસાગરમાં બાવે બોરયા બોળીરે. ભ મ

ચાબખો ૭.

મુરખો રળી રળી કમાણોરે, માથે મેલશે મોટા પાણો;
ધાઈ ધુતીને ધન ભેગું કીધું એતો કોટી ધ્વજ કહેવાણો;
પુન્યને નામે પાઇ ન વાપરયો અધવચથી લુટાણોરે. મુ૦ ૧
ભરયા કોઠાર તારા રહેશે, નહી આવે સાથે દાણો;
મશાણની રાખમાં રોળાઇ ગયા કંઇક કોણ રંકને રાણોરે મુ૦ ૨
મંદીર માળીયા મેલી કરીને નીચે જઇ ઠેરાણો;
ભોજો ભગત કહે મુવા પુઠે, જીવ ઘણો પસ્તાણોરે. મુ૦ ૨

ચાબખો ૮.

મુરખો મોહી રહયો મારૂંરે, તેમાં કાંઇએ નથી તારૂ. ટેક૦
સાત સાયર જેની ચોકી કરતાં ફરતું નીર ખારૂ;
ચઉદ ચોકડીનું રાજ ચાલ્યું ગયું રાવણાદિક વાળુરે. મુ૦ ૧
દુખને તો કોઇ દેખે નહી, ને સુખ લાગે સારૂ,
વળા વેળાની છાયડી તારી, વળી જાશે વારૂરે. મુ૦ ૨
હરી ભજનમાં હેતજ રાખો. શમરણ કરો સારૂ;
ભોજોભગત કહે રાખો રૂદેમાં, પ્રભુનું ભજન પ્યારૂ. મુ૦ ૩

ચાબખો ૯.

ભગતી શીશ તણું સાટુરે, આગળ વસમી છે વાટુ, ટેક૦
એક દીવસ તો આવી બની રાજા મોરૂધ્વજને માથે;
કાશીએ જઇને કરવત મુકાવ્યુ હરીજનને હાથે. ભ૦ ૧
સત્યને કાજે ત્રણે વેચાયા રોહીદાસને રાણી;
રૂષીને વાસ્તે રાજા વેચાયા ભરવાને પાણીરે. ભ૦ ૨
પહેરો પટોપાં પ્રેમનાંરે, તમે શુરવીર થઇ ચાલો;
ભોજોભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે, અમારાપર મહાલોરે. ભ૦ ૩

ચાબખો ૧૦

દુનીયા દીવાની કહેવાશેરે, ભુંડી ભીંતોમાં ભટકાશે. ટેક૦
પાપ એનું જ્યારે પ્રગટ થાસે ત્યારે ભુવાજતી ઘેર જાસે;
ધુણી ધુણી એની ડોકજ દુખસે ને લેનારો ખાઇ ખાસેરે. દુ૦ ૧
સ્વરગમાં નથી શુપડુને, નથી ખાંડણીઓને ધંટી;

દુધ ચોખાના જમનારા તમે કેમ કરી જમસો બંટીરે, દુ૦ ૨
ઢોંગ કરીને ધુતવા આવે ત્યારે હાથ બતાવા સઉ જાશે;
ત્યારે આના કમરતું પાનુરે ફરસે એને કયારે પુત્રજ થાસે. દુ૦ ૩
ફીમીઆગર કોઇ આવી મળે ત્યારે ધનને વાસ્તે ધાસે.
બોજો ભગત કહે ભ્રમણામાં ભમતાં, ગાંઠની મુડી ગમાસેરે. દુ૦ ૪

ચાબખો ૧૧

મન ચડયું ચોપટને માળેરે, પ્રભુ એવુ એની વેળા કેમ વાળે;
મહાજન કહે અમે ધરમી કહેવાઇએ દુધ પાઇ મીંદડાને પાળે;
મોકુ થાય ત્યારે મોકળુરે મુકે, પછી ઉદરનો દાટ વાળેરે. મ૦ ૧
ચાર પાંચ ભેંસો આગણે દુઝે, છોકરાંનાં પેટડાં બાળે;
આડોશી પાડોશી છાશ લેવા આવે ત્યારે, વાલા સગાનો સોકપાળે
ખોટી દાનતથી ખાંવા મળે નહી, દીકરીનું ઘરેણુ ગાળે;
સાસરે જાય સાસુ પુછે ત્યારે. એના માવતરનું મોવાળેરે. મ૦ ૨
સોનુ સોધેને રૂપુ રે સોધે, કથીરને શુ ગાળે;
બોજોભગત કહે કાંવાકુડને, પીતળને શું ઉજાળેરે, મ૦ ૩

ચાબખો ૧૨.

મુરખે નાર કુભારજા આણી, એનું ઘર કરયું ધુળધાણી. ટેક૦
ખાંચ માણાની લાપસી ભરડી, માણાની પુજી ધાણી;
ઘીના ગાડવા ઢોળી નાખ્યાં, દુધમાંરેડયું પાણીરે. મુ૦ ૧
વાર પરવે વઢવાડ કરેને, કલેહ કરે જાણી જાણી
છોકરાને માથે છણુકા કરેને, ચુટીયો લે તાણી તાણીરે. મુ૦ ૨
ખરે બપોરે રસોઇ નીપજાવેને, રાતે જાતી પાણી,
છોકરાંને મારી મારી સુવાડે પછી ઓલાવા રાત જાણીરે. મુ૦ ૩
ટાઢુ સીળું કંથ આગળ ઝાંસે, મારે જયારે ભુત તાણી;
સાંજ પડે ઘેર પાટકીને આવે, ઉપર જાતાં રીસાણી. મુ૦ ૪
પટીયાં પાડી આંખ આજીને આથડે, સાસર પીયર ન સમાણી;
બોજો ભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ઉતરેલ નાર સીદ આણીરે. મુ૦ ૫

ચાબખો ૧૩.

એવુ દુખ જગતમાં ભાળીરે, પરણી નાર પીયરમાં વાળી.
કડલાં કરાવું ત્યાં સાડલો માગે કાપડુ લેવરાવે મોં વાળી;
ચણીઓ શીવડાવું ત્યાં સાડલો માગે કાપડુ કરાવે કજીઆળીરે. એ૦
ધારયું ન થાય તો કરે ધીંગણા, છાજીયા લેતી ચાલી;
તપ કરયા વીના તરીયા નરનું તનડુ નાંખે પ્રજાળીરે. એનુ ૨
બે ચાર બાળકોને બે ચાર બાળકી, પેટડાં નાંખે બાળી;
ખાવું ખાવું કરતાં ખસવા દે નહી, જાતાં રાખે ઝાલીરે; એ૦ ૩
એક કહે મને ગરીઓ અપાવો એક કહે મને ઝારી;
જુતડાની પેઠે વળગે ભેગાં થઇને ખરચ કરાવે ખાલીરે. એ૦ ૪
ચેતે નહી તો સુખ ન પામે, પડે પેટમાં નાંખવી પાલી;
બોજો ભગત કહે હરી ભજવા ન દે તેને, ધરમાં રાખે કોણુ ઘાલીરે.

આળખો ૧૪.

આ સંસાર છે ખારોરે, પ્રભુ તમે પાર ઊતારો.
ભ્રમણા માંહી ભુલો ભમેછે, દ્રુપદ કરીને હારયો;
મથુરા નગર મહાવજીએ જઇ, મામાને મારયા. આ સં૦ ૧
અમરીખ કારણ અવતરીને ત્રીલોચન તારયો;
અહલ્યા સલ્યા થઇ, તેને શાપ નીવારયોરે. આ સં૦ ૨
ભવસાગર ભરપુર ભરયો છે, તેનીસ્યે ખાગે,
ભોજો ભગત કહે ગુરૂ પ્રતાપે ઉતરસો આરોરે. આ સં૦૩

નરસિંહ મેહેતાની હુંડી.

લાવણી.

નરસી મેહેતા ભગત હરીના, જુનાગઢના રહેવાશી;
હુંડી કરાવવા આવ્યા ગામમાં, ચાર જણા તીરથ વાસી એ.
આવી ગામમાં પુછવા લાગ્યા, મોટા મોટા શેઠ સાહુકારને,
સાતસેં એક રૂપીઆની હુંડી દ્વારકાંમાં આપો અમને
સરવ મળી મનસુબો કીધો, મોકલ્યા મેહેતા નરસી કને
તે તમારી હુંડી સ્વીકારે, લાગ્યા મશ્કરી કરવાને. ૧

ઝુલ ૧.

નરસી મેહેતાને ઘેર આવ્યા ચાલી, બેસારયા છે આસન આપી,
મેહેતા વાત પુછેછે પહેલી, ક્યાંથી આવ્યા ક્યાંજાવછો ચાલી,
અમે નીકલ્યા તીરથ કરવા દ્વારકાંથી જાશું કાશી.
હુંડી કરાવવા૦ ૨

લાવણી.

હાથ જોડીને કહે પરદેશી, મેહેતા વાત મારી સાંભળો;
ઘેર તમારે રૂપીઆ ભરીયે તેની હુંડી કરી આલો;
સાતસેં એક સુરતી સક્કાના, થેલી લઇ ઘરમાં મુકો,
કાગળ કટકો લખી આલો તે પર હુંડી કરી આપો. ૩

ઝુલ ૨.

મેહેતા થઇને પત્ર લખેછે સુરજની માંહી શાખ કરેછે;
શામળસાનું નામ ધરે છે આપશો તો મારી લજ્યા રહેશે,
કાગળ કટકો લખી આલો ત્યાંથી ચાલ્યા પરદેશી;
હુંડી કરાવવા૦ ૪

લાવણી.

પરદેશીને પંથ વળાવી મેહેતા વાતપુછે સઉને;
આધનને આપણે શું કરીએ ખવરાવી દો સંત સાધુને,
ઘી ખાંડને લોટ મંગાવ્યો લાગ્યા રશોઇ કરવાને
ભાવતાં ભોજન આપે બનાવ્યાં થાળ ધરાવ્યો ભગવાનને.

ઝુલ ૩.

સો એક સાધુ થયા એકઠા ફેંકી દીધાં છે સઉનાં એંઠાં.

મેહેતા હતા તેવા થઇ બેઠા નાહી ધોઈ મંદીરમાં પેઠા,
હાથ જોડીને અરજ કરૂં મારી લજ્યાં રાખસો અવીનાશી,
હુંડી કરાવવા૦ ૬

લાવણી.

હવે વાત કહું પરદેશીની થઇ નીકલ્યા દ્વારકાંની માંહી,
મોટા મોટા સાહુકારોને પુછે શામળશાની પેઢી કયાંહી,
આતો નગરમાં નથી શામળશા ઘેલા થયાકે અકલ ગઇ
તેમ તેમફાળ પડે પેટમાં રૂપઇયા મળસે કે નહી. ૭

ઝુલ ૪.

ખોળી ખોળી કરે નગરમાં નથી આવતું કોઇ નજરમાં,
ઠગ મલ્યો એક જુનાગઢમાં ખોટી ચીઠી લખી આપી હાનમાં,
હાથકપાળે દઇને બેઠા ચારે જણા થયા ઉદાસી;
હુંડી કરાવવા૦ ૮

લાવણી.

નરસી મેહેતાનું વચન રાખવા શામળશા રૂપીઆ લાવ્યા
શામશામી થયા એકઠા પરદેશી કયાંથી આવ્યા,
અમે નીકલ્યા તીરથ કરવા જુનાગઢ રૂપીઆ ભરી આવ્યા,
ખોટી ચીઠી લખી આપી હાથમાં શામળશાને બતાવ્યા. ૯

ઝુલ ૫.

અમે છીએ નરસી મેહેતાના લ્યો રૂપીયા સુરતી સક્કાના;
નથી મમેલા છે કોરા કકડતા તમારા રૂપીયા ખરી મેહેનતના
સાતસેં એક રૂપીયા ગણી આલ્યા, ચાર જણાં ત્યાંથયા ખુશી
હુંડી કરાવવા૦ ૧૦

લાવણી.

શામળશા જેગોપાળ કરેછે રૂપીયા તમારા સંભાળજો
ભરીપુરીને પામ્યા રૂપીયા મહેતાજીને જઇ કહેજો;
રખે દીલમાં જરા હરબડતાં કામકાજ હોયતો કહેજો;
મછારામ સત ગુરૂને શરણે સાચા ગુરૂને સમરજો.

ઝુલ ૬.

ભગત આધીન રહે ભગવાન જેવા મલ્યા નરસી મેહેતાને
મંછારામ તમારે શરણે હાથ જોડકર કહેતા હે
હાથ જોડકર કરૂ વીનતી કાશી ગામકા રહેવાશી
હુંડી કરાવવા આવ્યા ગામમાં ચાર જણા તીરથવાશી. ૧૨

થાળ વખતે ગાવાનું.

પદ ૧.

મારે ઘેર આવજો માવા ભાવેતો ઢેબરૂ ખાવા,
બાજરીનાં બે ઢેબરાં કીધાં તરી ઝાઝાં તેલ
મારે ઘેર આવજો માવા ભાવેતો ઢેબરૂ ખાવા,
બાજરીનાં બે ઢેબરાં કીધાં તરી ઝાઝાં તેલ.

કકડો પાપડ કોચલી ઉપર દહીનુ દબડુ મેવા, મારે૦ ૧
જસોદાના માવા આવોને વાંસલડી વાવા,
ઉનો ઉનો પુંખ પાડું તે ખોબલે ખોબલે ખાવા. મારે૦ ૨
મારા છેતરમાં લીંબડી પોચીને આવી ફુમતડે,
કારંગડીનું શાક જોઇએ તો, ઓ પેલે વેલે. મારે૦ ૩
બાજરીનાં બે ઢેબરાં કીધાંને, ઘીએ મેલાં વહી,
રામ ક્રશ્ન પ્રભુ લંકનેરે, સાચી છે સગાઇ. મારે૦ ૪

આરતી ૨ જી.

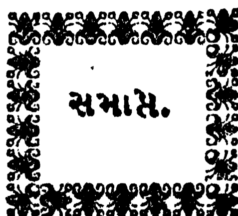
આરતી જુગલ કીસોરકી કીજે, તન મન ધનનો છાવર કીજે,
ગહરશામ મુખ નીરખત લીજે, હરીકો સ્વરૂપ નેનભર લીજે,
રવીશસી કોટ બનકીરે સોભા, વા દેખ્યાત મેરો મન ગયો લોભા,
ફુલનકો પાઘ ફુલનકીરે માળા, ફુલન સીંગાર બન્યો નંદલાલા,
નંદનંદ બ્રગુભાન કેસરી, પ્રેમાનંદ પ્રભુ અવીચળ જોરી.

આરતી ૩ જી.

ખેલત ચારૂ ભાઇ શ્રી આંગણીયાંમે ખેલત ચારૂ ભાઇ. ટેક૦
સીતારામ લક્ષમણ ભરત સતરૂઘન, શોભા બરને ન જાઇ. શ્રી૦ ૧
ચાર રત્નોનો ખેલ રચ્યો હે, ફુલન ગેંદ બનાઇ,
તીન લોકકી સકલ સંપ્રદા અવધપુરીમેં ચલી આઇ. શ્રી૦ ૨
ઠેર ઠેર મુનીજનકે આશ્રમ, બેઠે ધ્યાન લગાઇ;
શીશ મુગટ કર ધનુષ બીરાજે, દશરથ સુત રઘુરાઇ. શ્રી૦ ૩
કલ્પ સ્વપ્ન સિંહાસન, જ્યાં બેઠે રઘુરાઇ;
માત કઉશલ્યા કરત આરતી, આનંદ ઉર ન સમાઇ. શ્રી૦ ૪
સરજુકી તીરે અજુધ્યા નગરી અપને હાથ બનાઇ.
તુલશીદાસ ધન ધન કોશલપુર, ભાગ્ય બડોજીને પાઇ. શ્રી૦ ૫

આરતી ૪ થી

કાનન મંગળ ગાવે, જશોદા મઇયા કાનન મંગળ ગાવે;
પુરણ બ્રહ્મ અખંડ અવીનાશી, સો જાકી ધેન ચરાવે. જ૦ ૧
કોટી કોટી બ્રહ્માંડકો કરતા, જપ તપ ધ્યાન ન આવે;
ન જાણુ એ કોણ પૂરયસે, યસોદામતી ગોદ ખેલાવે. જ૦ ૨
શીવ સનકાદીક ઓર બ્રહ્માદીક, નીગમ નેતી નેતી ગાવે;
શેષ સહશ્ત્ર મુખ રટત નીરંતર, સોજાકો પાર ન પાવે. જ૦ ૩
સુંદીર બદન કમળ દળ લોચન, ગઉધન કે સંગ આવે;
માત જસોદા કરત આરતી, કબીરાજી દરશન પાવે. જસો૦ ૪

સર્વ તત્વના સાર.

રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ

રામ રામ

રામ

રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ રામ

રામ રામ રામ

રામ રામ

રામ